

Ing. Tibor LACKO

60 ROKOV ŽENSKEJ HÁDZANEJ V ŠALI

2003

Úvod

Vážený čitateľ, do rúk sa Vám dostala publikácia mapujúca 60 rokov ženskej hádzanej v Šali. Kniha je rozdelená do dvoch častí z ktorých prvá opisuje 50 rokov činnosti klubov a druhá ďalšiu desaťročnicu hádzanárskeho diania v Šali.

ČASŤ PRVÁ 50. rokov ženskej hádzanej v Šali

„Čože je to päťdesiatka“, spieva sa v jednej známej slovenskej piesni. Vek pripomínajúci zrelého človeka, ktorého dostatočné životné skúsenosti a názorová vyzretosť, rozvaha a dospelosť nahrádza entuziazmus a mladícku odvahu. Áno, práve 50 rokov oslavuje šalianska hádzaná, ktorá sa svojimi úspechmi právom zaraďuje medzi hádzanárske veľkomestá našej krajiny.

Tak ako život každého z nás nepriebieha monotónne, bezproblémovo, aj život v našej hádzanárskej rodine prebiehal známymi goniometrickými krivkami, až sa koncom 80-tych a začiatkom 90-tych rokov ustálil na vyčerpávajúcich výškových metách, ktoré sú vyvrcholením snáh niekoľkých stoviek obetavých funkcionárov, nadšencov, trénerov, hráčok a realizačných pracovníkov. Cesta vedúca k tejto ustálenosti však bola zložitá, klukatá, striedajúca svetlé a tmavšie obdobia, no jedno zostalo - nadšenie, zaoberenosť a veľa, veľa neviditeľnej práce, tisíce hodín ukrajovaných z osobného voľna, odlúčenosti od pokoja rodinného krbu.

Touto knihou by sme aspoň z častí chceli pripomenúť, vyzdvihnúť a poďakovať tým ľuďom, ktorí sa väčším či menším dielom podieľali a podieľajú na písaní histórie tohoto športu v našom meste, ktorým to malé hádzanárske čudo učarilo. I keď nie je možné spomenúť všetkých tých, čo i len malou mierou prispeli k historickým zápisom, čo i len trochu čirého vodu pohnali šalianský hádzanárske mlyny dopredu. Vďaka patrí každému, s ktorým sme však už nie všetci dožili tohoto jubilea. Život i príroda majú svoje zákonitosti, ktorými sme všetky spoločenské riadili, riadili a budujú riadiť. My však nezabúdame a ďakujeme, pretože 50. ročná história šalianskej hádzanej nás k tomu zaväzuje.

Z histórie hádzanej vo svete

Korene vzniku hádzanárskeho športu a jeho vývoj vychádzal z podobných druhov loptových hier, ktorých začiatky sa začali písať v starovekej Číne, Grécku a v starom Ríme. Čínska otrokárska spoločnosť využívala v rámci svojej kultúry hru s loptou naplnenou sršťou ako určitý druh relaxácie, bez záujmu o súperenie. V starobylom Grécku sa však už vývoj „hry s loptou - episkyros“ vyvíjal ako súperenie dvoch družstiev, ktoré sa snažili

DLO DYNAMO ŠAĽA

KVTVŠ NITRA

OVTVŠ ŠAĽA

Druh športu: hokej na ľadovej

Pre súťaž:

Š O P I S K A

Štátny výber pre telesnú výchovu a šport

080 DYNAMO Š. Ľ. A.

Por. č.	M E N O a priezvisko	Dátum narodenia	Číslo obč. preukazu	Číslo št. preukazu	Vzdelávateľ Zariadenie
1.	Hlavatá Zuzana	20.9.1924	24.20.20/111	144	MNV-Šaľa
2.	Hlavatá Margita	13.7.1923	22.27.11/111	142	Jednota Šaľa
3.	Takáčová Margita	3.10.1920	20.20.04/111	2156	" " "
4.	Torisková Mária	20.4.1926	20.20.0/111	110	OUNZ-Šaľa
5.	Barenová Magda	17.2.1924	20.20.0/111	110	SS-Šaľa
6.	Hladáková Albína	25.1.1920	20.21.13/111	110	Jednota Šaľa
7.	Mitošinková Helena	20.1.1920	20.21.13/111	110	" " "
8.	Blávková Mita	13.8.1920	20.20.11/111	110	" " "
9.	Smertníková Tereza	26.7.1929	29.27.16/101	2701	Hydinárna Šaľa
10.	Procházková Helena	20.11.1920		110	Študentka
11.	Mitošinková Margita	20.9.1923	20.20.11/111	110	Jednota Šaľa
12.	Krázelová Magda	10.1.1924		118972	Vysoká škola
13.	Močková Dorota	19.V.1934		2007	Jednota Šaľa
14.	Holecová Irena	27.3.1936		5200	Stredná škola
15.	Pintérová Margita	9.2.1936		5394	ONV Šaľa

Štátny výber pre telesnú výchovu a šport

15. III. 1954

Š. Ľ. A.

Štátny výber pre telesnú výchovu a šport
sekcje hokej

V Š. Ľ. A. dňa 15. marca 1954.

M. Hlavatá
predseda jednoty

J. Hlavatá
vedúci oddielu

Pečiatka
jednoty:

M. Hlavatá
podpis a pečiatka OVTVŠ.

Prvá historická fotografia šalianskeho hádzanárskeho družstva z roku 1943. Zľava: Gabriela Gremeňová, Helena Hlavatá, Anna Hučková, Mária Hanusová, Margita Alfoldiová, Piroška Hatvanyiová, Helena Čápková, Helena Belovičová, Jolana Szabová, Magda Hlavatá, Gita Belovičová a s ručníkom Ida Valentová.

Hádzanársky kolektív v povojnových rokoch.

Horný rad zľava: Margita Hlavatá, Irena Divišová, Ján Vicena, Magda Baranová, Margita Mitošinková.

Dolný rad: Tereza Smertníková, Edita Sláviková, Mária Meszárossová, Zuzana Hlavatá a Helena Hanusová.

loptu dostať za čiarku súpera, za účinnej pomoci „riadiaceho hry“, ktorý z vyvýšeného miesta hru usmerňoval. Prvé prihrávanie lopty charakterizovala staroveká hra „efebiké“. Rímske légie zasa presadzovali tvrdú vojenskú prípravu, čomu prispôbovali aj množstvo bojových hier, s ktorých sa na hádzanú najviac podobala hra „harpasón“.

Práve z tohoto druhu bojového športu sa v 15. storočí v Anglicku vyvinuli rôzne druhy loptových hier. Stredovek vyznačujúci sa pohodlnosťou, rozvoj športových hier pribrzdil. Až návrat k prírode a k starostlivosti o telesnú kultúru obnovil záujem o športovanie. V neskoršom období to boli opäť Angličania, ktorí sa začali zaujímať s ich povestnou precíznosťou o hry, majúce stabilné pravidlá. Veľký zlom vo vývoji loptových hier nastal po roku 1863, keď boli v Anglicku vydané prvé pravidlá futbalu. O 50 rokov neskôr vznikla v Čechách myšlienka položenia základov trochu jemnejšieho športového odvetvia - hádzanej. Vtedajšia morálka však šport a najmä ženský považovala za nepripustný a tak nositeľmi telesnej kultúry sa stáva najmä mládež. Koncom 19. storočia vznikali v Nemecku a Čechách spolky pre pestovanie hier. Profesor Raras, smíchovský učiteľ telesnej výchovy, v rámci týchto spolkov prišiel s návrhom novej kolektívnej loptovej hry podobajúcej sa čím ďalej, tým viac dnešnej forme hádzanej. Nová hra pod názvom „vrhaná s prenášaním“ už mala bránkovoisko, brankára a hralo ju na ľubovoľne veľkom ihrisku 9 i viac hráčov. V roku 1898 Dán Nielsen začal so svojimi hráčkami trénovať „handbold“ až natoľko intenzívne, že v roku 1904 vznikol prvý handboldový zväz na svete. Riaditeľ „Spolku hier českej mládeže“ Klenka predstavil v roku 1900 novú loptovú hru, ktorej dal názov „Cieľová“. Okrem chytania lopty a prvých driblingových prvkov sa na ihrisku objavili dva okrúhle terče vo výške dvoch metrov nad zemou, ktorých zasiahnutie sa bodovalo. Sokolské hry boli najlepšou príležitosťou na propagovanie tohoto druhu športu, o ktorého nácvik sa najmä na školách zaslúžil ďalší z členov „spolku“ A. Krištof. Bol to práve on, ktorý sa venoval forme športovej hry so 7 hráčmi hrajúcimi na ihrisku rozdelenom na tri tretiny s presnými pravidlami. Premenovaním tejto hry oficiálne na „hádzanú“ a s vydaním športových pravidiel sa v roku 1908 začína rozvoj hádzanej v Čechách a neskôr i v celej Európe. V roku 1915 profesor Bachman z Karlsruhe vstúpil do hádzanárskeho diania hrou, ktorá konkurovala českej hádzanej a nazval ju „handball“. Pôvodcami tejto hry boli Nemci Heister a Schelenz, propagátori tvrdšieho - mužnejšieho spôsobu hádzanej, ktorý sa hral na futbalovom ihrisku na futbalové brány. Táto hra sa rýchlo rozširovala až natoľko, že v roku 1928 bola uvedená na olympiáde v Amsterdame ako ukážkový šport. Od roku 1934 bola táto medzinárodná hra pre mužov zaradená na olympiádu v Berlíne do programu olympijských hier. Prvým olympijským víťazom sa stalo družstvo Nemecka, ktoré v tomto roku potvrdilo svoje prvenstvo aj na majstrovstvách sveta.

Účastníkom týchto majstrovstiev bolo aj družstvo Československa. V roku 1921 bola v Prahe založená „Medzinárodná federácia ženských športov - FSFI“, ktorej súčasťou mala byť propagácia ženských športov, vrátane hádzanej. Prvým vážnejším súperom Československa bola reprezentácia Juhoslávie, ktorá našim dievčatám v Prahe podľahla

Po finálovom stretnutí turnaja SNP naše hráčky spolu s hádzanárkami Sparty Praha /1:2/.

O úsmev nebola núdza.

Horný rad zľava: Margita Jobbágyová, Margita Hlavatá, Tereza Smertníková, Rozália Hlavatá, Edita Sláviková, Magda Baranová, Sedľa: Helena Hanusová, Magda Krázelová, Margita Mitošinková.

5:3. V roku 1930 na "III. ženských hrách" v Prahe získalo družstvo Československa svetové prvenstvo víťazstvom nad Juhosláviou 6:5 a Poľskom 17:0.

Po týchto hrách sa však FSFI rozpadla.

... a na Slovensku

sa až okolo roku 1918 začínajú vytvárať, síce v ťažkej ekonomickej situácii, aké - také podmienky na rozvoj hádzanej. Prvým strediskom tohoto športu sa stávajú Košice, kde najmä zásluhou pardubického učiteľa Beránka začína fungovať prvý ženský hádzanársky oddiel. Od roku 1921 sa na základe propagačných stretnutí českých družstiev rozširuje hádzaná v okolí Ružomberka. V máji 1924 sa pod vedením p. Goldbergera ustanovuje I. zväz župnej hádzanej so sídlom v Košiciach.

V období rokov 1938-42 začína na Slovensko prúdiť nemecká literatúra propagujúca nemecký handball, ktorej zástancovia sa začali grupovať v okolí Bratislavy. Vo februári 1942 sa vytvára Slovenská ústredná športová rada Handbalového zväzu so sídlom v Bratislave a zásluhou hádzanárskych nadšencov R. Sergoviča, T. Mayera a I. Izakoviča sa hádzaná udomácňuje aj na Slovensku.

Hádzaná z počutia a brožúrky

Dlhých či krátkych 50 rokov prebehlo od onoho dňa roku 1943, keď sa niekoľko nadšených a zanietených športových funkcionárov rozhodlo upísať sa neznámemu športu - hádzanej. Nie však hoci akému, ale ženskému, čo sa na vtedajšiu „puritánsku dobu“ považovalo za veľkú odvažu. Športový pohyb mladých dievčat v krátkych nohaviciach sa v tej dobe nie vždy stretol s pochopením rodičov, či priateľov opačného pohlavia. Napriek tomu sa nadšeným šalianskym funkcionárom Štefanovi Gúzikovi a Ide Keblušekovej-Valentovej podarilo zorganizovať 13 ochotných športuchtivých dievčat, ktoré začali písať históriu hádzanárskeho športu v Šali. A číslo 13 sa v tomto prípade ukázalo ako mimoriadne šťastné. Dievčatá prekonali vtedajšie predsudky a pustili sa do mimoriadne náročnej a v tej dobe samozrejme aj nákladnej, športovej hry. A ktoré to boli? Mária Hanusová-Šermrová, Helena Hlavatá-Keszeliová, Anna Hučková-Lovecká, Piroška Hatvanyiová-Husvetyová, Helena Čápková-Pappová, Jolana Szabová-Szolíková, Magda-Hlavatá-Gúziková, Gabriela Gremeňová, Mária Alföldiová, Ica Belovičová-Poláková, Gitka Belovičová-Kollárová, Helena Mitošinková-Hanusová a samotná trénerka Ida Valentová.

Pôvod myšlienky založenia takéhoto športového odvetvia v Šali možno datovať začiatkom roku 1943. V tomto období Štefana Gúzika a Idu Valentovú zaujal informačný prípis zo Székesfehérváru, skúmajúci situáciu okolo ženského športu vo vtedy ešte dedinskom prostredí. Dlho neváhali a pozhánali si všakovaké brožúrky a pravidlá tejto loptovej hry a po dôkladnom preštudovaní sa rozhodli. Práca to však nebola vôbec jednoduchá. Presviečanie, skúšanie, štúdium a začiatok tréningu. Pravidlá boli neúprosné, 11 hráčok a 2 náhradníčky. A predsa sa 13 „štatočných“ rozhodlo. Prvé tréningy, vyjde to, nevýjde to?

Velké, či malé ihrisko, všechno jedno.

Horný rad zľava: Divišová, Krázelová, Hanusová A.

Dolný rad zľava: M. Hlavatá, Jobbágyová, Mitošinková, R. Hlavatá, Smertníková.

A vďační diváci fotili.

Nadšenie a zápal však zvíťazili. Hra na riadnom futbalovom ihrisku si vyžadovala dobrú kondíciu a tak v počiatkoch najdôležitejšou časťou tréningového procesu bolo práve jej naberanie. Trénovalo sa 2-krát týždenne, samozrejme po splnení si pracovných povinností. Vojnová doba charakterizovala nielen účasť na tréningoch, ale aj materiálne podmienky, ak sa vôbec o nejakých dá hovoriť. Veľmi zlá situácia v obchodoch, nakupovanie za body vylúčilo zadováženie si akéhokoľvek základného výstroja, a preto nikoho neprekvapilo napríklad tréningovanie naboso. Entuziazmus však prekonal aj najväčšie prekážky.

Po niekoľkonásobných referenciách Idy Valentovej v Székesfehérvári o športových pokrokoch nášho družstva, nastal vytúžený deň „D“. Na jeseň roku 1943 sa v Šali uskutočnilo túžobne očakávané prvé oficiálne hádzanárske stretnutie. Székesfehérvárske vedenie ponúklo nášmu klubu prvú možnosť konfrontácie, a to nie hociakú. Do Šali zavítal súper zvukného mena MPSC Budapešť (Magyar pamutipari sport klub), založený v roku 1927. Ostrieľaný súper s vyspelými hráčskymi individualitami vyvolával dostatočný rešpekt. Prekvapené súperky však narazili na veľký odpor a výsledok 10:2 v prospech hostí bol vlastne našim úspechom. Početné obecenstvo odchádzalo zo stretnutia s výbornými dojmi a začala im táto „nová ženská hra“ prirastávať k srdcu až natoľko, že nebolo tréningu bez ich návštevy. Dobrý chýr sa rýchlo rozletel. Pozvánka na prvý veľký turnaj do Csepelu nedala na seba dlho čakať. Obrovská krytá hala, účasť 11-tich družstiev, hrací systém každý s každým vzbudzoval obavy. Hrало sa však na menšom ihrisku s menšími brámkami a hrало iba 7 hráčov. Nálada v družstve okamžite stúpila, keď kondičná príprava a zvyk hrať na futbalovom ihrisku v týchto podmienkach bol len našou výhodou. A tak sa stalo, že sme súperky doslova ubehali. A prišla prvá sláva, funkcionári, novinári, fotografisti. Ďalšie dobré výsledky priniesli však ďalšie problémy. Ak sa cez zimu stratí natréňované, na jar bude potrebné začať odznovu. Telocvičňa nebola, a tak vhodne poslúžila tanečná sála obecného hostinca, vďaka pochopeniu už vtedy vďačného a početného šalianskeho publika. Príprava pokračovala v plnom prúde, až sa naše družstvo ako jediné v tomto regióne stávalo čím ďalej tým viac propagátorom tohoto druhu športu. Po úspešnej zimnej a jarnej príprave pod názvom „VSC Vágsellye“ a po odohratí niekoľkých tréningových stretnutí sa zúčastnilo naše družstvo 18. 5. 1944 na krajiniskom ženskom športovom dni. Súper bol opäť zdatný. Győri ETO - SC. Športovú skúsenosť súperiek vyvážili naše hráčky mimoriadnou bojovnosťou, a tak nie div, že sa zápas skončil nerozhodne.

O čosi neskôr naše dievčatá privítali v Šali družstvo MPSC Sopron a slávili prvé významné domáce víťazstvo 2 : 1.

Koniec druhej svetovej vojny, prejavujúcej sa všeobecným zhoršením situácie, ktorú na vlastnej koži zažili aj naše hráčky na turnaji v Komárne, kde sa zápas niekoľkokrát pre bombardovanie prerušil, obmedzilo sa aj hádzanárske dianie v oddieli. Nie však nadlho. Hneď po vojne v r. 1945 sa nový funkcionársky aktív pustil s vervou do novej náročnej úlohy, postavil vyšší výkonnostný cieľ s rozšírením masovej základne založenej na

Priateľstvo a dobrá partia bola i mimo ihriska. Náš kolektív na sústreďení vo Vysokých Tatrách.

Vsadiť na mladé hráčky! To bolo krédom mladého stredoškolského profesora Jána Mutkoviča.

širokej popularite tohoto športu v obci. Postupný prechod z hry na futbalovom ihrisku s jedenástimi hráčkami na menšie ihrisko so siedmymi, zmena pravidiel a prechod na „českú hádzanú“ si vyžadoval aj zmenu taktiky a herného systému. V tomto období sa nevymazateľnými písmenami do šalianskej hádzanej zapísal nadšený a obetavý funkcionár Ján Vicena. Spolu s ďalšími nadšencami Ladislavom Mitošinkom, Ernestom Miklášom, Michalom Frankom, Jánom Výžinkárom, Imrichom Petrom, Jozefom Gašparom a celým radom ďalších sa veľkou mierou pričinili o prvú „zlatú éru“ šalianskej hádzanej.

Šaľa po prvýkrát v lige

Naše dievčatá v tomto období výborne obstáli v najvyššej slovenskej súťaži, čoho vyvrcholením bol v r. 1952 prvý postup do celoštátnej ligy. Hráčsky káder sa neustále dopĺňoval, skvalitňoval a pri vtedajších nepriaznivých materiálnych podmienkach sme v našom družstve dokonca zaznamenali prvú reprezentantku v drese „s levom na prsiach“ - Helenu Hanusovú-Mitošinkovú. Ligového nováčika vtedy tvoril tento kolektív: Helena Hanusová-Mitošinková, Margita Mitošinková-Lacková, Albína Hanusová-Miklášová, Rozália Hlavatá-Pullmanová, Zuzana Hlavatá-Hučková, Margita Hlavatá-Franková, Margita Jobbágyová-Takáčová, Mária Torišková-Jarošová, Edita Sláviková-Jobbágyová, Magda Krázelová, Tereza Szmerníková - Ťurgeová, Magda Baranová-Ferenceiová, Mária Hučková-Dlhá, Helena Hatvanyiová, Helena Sirová, Mária Miškovičová-Ferenceiová, Irena Divišová atď. Už v tomto období bolo jasné, že trvalé zachovanie hádzanárskeho športu v Šali si vyžaduje mravenčiu prácu a úsilie vychovávať mladú generáciu hráčok, ktorá by bola základňou stáleho dopĺňovania hráčskeho kádra.

Šalianska športová škola

Veľkou mierou k tomuto dopĺňovaniu prispelo založenie športovej školy dorastu, ktorá pod odborným vedením Jána Vicenu vychovávala v rokoch 1952-54 štyridsať mladých hádzanárskeho adeptiek. Výborné výsledky našich dorasteniek v tom období boli nemalou zásluhou práve tejto školy. Niekoľkonásobný titul dorasteneckého majstra Slovenska to len dokazuje. Dievčatá ako H. Hatvanyiová, M. Hlavatá, C. Hlavatá, Mészárosová, Hornáková, J. Hatvanyiová, Syrová, Balušková, Baranová, Divišová, Pappová a ďalšie vyrástli v platné nástupkyne A či B družstva. O čo skromnejšie boli tréningové podmienky, o to väčšie bolo nadšenie a láska k tomuto športu. Športová škola, ktorá vznikla na základe rozhodnutia SUTVŠ, trvala žiaľ len tri roky. Jej cvičiteľmi a prednášajúcimi boli Ján Vicena, Ladislav Mitošinka, Ernest Mikláš, Jozef Gašpar, Ervin Petrikovič a ďalší. Škola okrem výchovy hádzanárskeho talentu poriadala aj trénerské a rozhodcovské kurzy, čím veľkou mierou prispela k rozvoju hádzanárskeho športu v celej oblasti.

A ešte jeden fenomén, ktorým sa Šaľa preslávila v celej hádzanárskej verejnosti. Už v tej dobe navštevovalo hádzanárske podujatia 600 až 800 oduševnených divákov. Hádzanárske nadšenie, ktoré vytvárali funkcionári zanietení, pomáhalo riešiť i nemalé materiálne problémy.

Súťaž aj na okresnej úrovni

Láska k hádzanej čím ďalej, tým viac presahovala hranice obce a vo vtedajšom šaliaskom okrese bola dokonca ako jedna s prvých založená okresná hádzanárska súťaž. Účastníkmi boli družstvá: Šaľa B, Vlčany, Tešedíkovo, Žihárec, Neded, Diakovce, Trnov n/Váhom, Dlhá n/Váhom a Veča. Úroveň však túto súťaž ďaleko šalianske A družstvo prevyšovalo. Množstvo priateľských zápasov a priekopnícko-propagátorská činnosť nášho družstva naberala čím ďalej tým viac regionálny charakter. A tak nie div, že výskyty často pripomínali hru mačky s myšou (Šaľa-Hlohovec 41:0, Šaľa-Neded 44:0) atď. Hoci úrovňou hry naše hráčky vysoko prevyšovali regionálnych súperov, ligovú prítelnosť si udržali len jednu ligovú sezónu. „ČH Šaľa“ sa stala aj napriek tomu spolu Bratislavou naozajstnou „MEKKOU“ slovenskej hádzanej.

Ústup z vybojovaných pozícií

Čas neúprosne bežal ďalej a začínajúci šalianský hádzanárske kolektív postupne menil svoj káder. „Staršie hráčky“ pomaly končili svoju aktívnu činnosť a nastupovala nová generácia. Spolu s ňou sa pri Jánovi Vicenovi objavujú nové funkcionárske tváre vedené mladým ambicióznym stredoškolským profesorom Jánom Mutkovičom. Družstvo v tom čase štartovalo v druhej lige. Poľavilo však v jednom, a to v starostlivosti o dorast. Úzky káder a nevyhovujúce materiálne podmienky vyvrcholili v ročníku 1958/59, keď sa družstvo telovýchovnej jednoty Šaľa muselo so súťažou rozlúčiť. Neúprosný boj o návrh do súťaže sa v poslednom zápase ročníka skončil „výbuchom“. Družstvo sa rozpráskalo, zostali len tí najvernejší (Vicena, Mutkovič, Petro) a bolo treba začať odznova. Kde začať a ako hľadať pri mimoriadne skromných podmienkach ochabujúce nadšenie? Rozhodnutie bolo správne. Začne sa od začiatku. A tak Ján Mutkovič načrel do rad svojich študentiek a na šalianskom gymnáziu sformoval začínajúce dorastenecké družstvo, ktoré sa stalo základom novej hádzanárskej generácie. A ktoré to boli? Eva Kováčová, Eva Máziková, Žofia Danadová, Helena Takáčová, Viera Hučková, Vilmína Miháliková, Alžbeta a Mária Tóthové, Zita a Mária Krommelové, Etela Pincéšová, Mária Belovičová a Katarína Vicenová. Víťazstvo a postup z druhej triedy absolvovali tieto dievčatá už pod patronátom novej Telovýchovnej jednoty Dimitrov Šaľa, ktorá vznikla spojením športovej organizácie mesta a novoformujúceho sa chemického podniku.

Dobré výsledky dorasteniek začali pomaly priťahovať obecnosť, a čo bolo podstatnejšie, aj niektoré „staršie hráčky“, ktorým láska k hádzanej opäť otvorila srdce k nej. A tak sa stalo, že v ročníku 1962/63 sa šalianský oddiel znovu objavil medzi prihlásenými družstvami v druhej triede krajských majstrovstiev. Nezabudnuteľné umenie a mládežnícka húževnatosť vyvrcholila v postupe do prvej triedy, čo bola v tom období tretia najvyššia súťaž v republike. Rozhodujúce stretnutie so Slavojom Piešťany vyhrali naše dievčatá 5:4 a radosti nebolo konca kraja.

DYNAMO ŠAĽA - odbor hádzanej

S ú p i s k a

družstva Dynamo Šaľa " B "

B.č. M e m o	Datum nar.	Číslo sok.preuk.	Číslo obč.preuk.	Zamestnávateľ
1. Hučková Margita	9.7.1935	2151		OUNZ Šaľa
2. Hlavatá Cecília	28.1.1935	2141		OUNZ Šaľa
3. Hlavatá Mária	24.3.1934	113003		ŠB Šaľa
4. Hlavatá Cecília	22.10.1938	nená	38/60/23/748	-
5. Hornáková Mária	11.9.1937	613695		SČSP Šaľa
6. Mészárošová Margita	22.10.1933	17376		RSD Šaľa
7. Pappová Jarmila	6.9.1934	2190		RSD Šaľa
8. Syrová Klena	30.11.1935	2205		študentka
9. Hatvanyiová Júlia	19.2.1937	613695		OSD Šaľa
10. Hatvanyiová Helena	19.8.1934	2135		-
11. Balušková Rozália	28.1.1937	nená	37/51/28/749	-
12. Kurineciová Helena	11.7.1937	613696		Stav.komb.Šaľa
13. Haluzová Júlia	24.1.1936	2295		-
14. Pintérová Margita	9.2.1936	5394		ONV Šaľa

Krajský výbor pre telesnú výchovu a šport

V N Á T R E 12. IV. 1954

sekcia

DYNAMO ŠAĽA
ved. odboru

Ved. odboru a org. pracovník:

Ján Vicena, Šaľa, Vodné družstvo,
telefón Šaľa 201.

Krajský výbor pre telesnú výchovu a šport
V Šaľe
sekcia hádzanárska

„Ženy B 1954“

Stojaci rad: Elena Syrová-Dukoňová, Mária Hlavatá, Ružena Hornáková-Alaxová, Irena Holecová-Vicenová, Keszeg Lénárd, správca ihriska, Júlia Hatvanyiová-Petriková, Cecília Hlavatá-Szárázová

Sediace: Zuzana Hlavatá-Hučková, Margita Hučková-Dihá

Z bývalého B družstva žien 1957 sa vytvorilo jedno ženské družstvo, v ktorom ako jediné hráčky z bývalého A družstva zostali Helena Mitošinková a Margita Franková.

Stojaci rad: Irena Vicenová J. Vicenová-tréner, Ružena Balíková-Fábriová, Irena Mitošinková, František Vágo-vedúci družstva, Margita Franková, Helena Taláčová-Hranická, Mária Sviteková, Punáková, Eva Vicenová
V drepe: Júlia Ferenceiová-Fotriková, Júlia Sedláková-Hučková

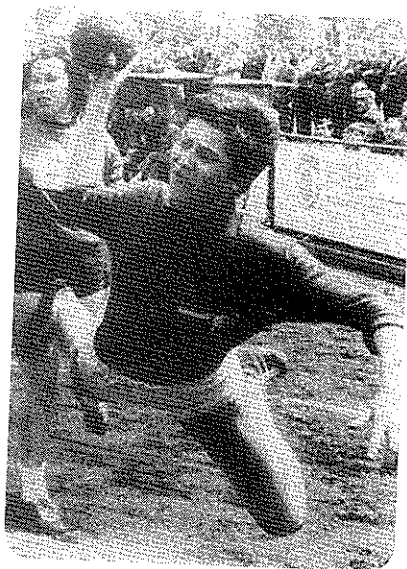

Šalianske druholigistky pod vedením predsedu oddielu Jozefa Kemenského.
 Zľava: Antalecová, Juhášová, Ritterová, Čemanová, Lengyelová,
 Dolný rad zľava: Fandelová, Takáčová M., Runáková, Takáčová K. a tréner Mitošinka.

Kridla pri akcii. Katarína Ferenceiová.

Mária Runáková.

Viaceré pokusy o návrat medzi elitu

Kvalita vyššej súťaže zavádzala, a tak sa bolo treba poobzerať za posilami. A tie bývajú vynikajúce. Anka Tóthová-Juhášová predstavovala často neprekonateľnú brankársku bariéru a veru plných 10 rokov v našom družstve naháňala strach súperkám. Niet preto div, že bola druhou ženou v Šali, ktorá sa mohla pochváliť reprezentáciou vlasti aj na medzinárodnom poli. Keď k tejto brankárskej istote pridáme príchod dvoch výborných kríčov Kataríny Čičmanovej-Ferenceiovej a Márie Runákovovej, začal sa vytvárať káder hráčok pomýšľajúcich na vyššie hádzanárske méty. Konceptiu hry družstva v rokoch 1966/67 určovala ďalšia posila Katarína Nováková. Keď k nim prirátame formovanie sa novej hádzanárskej „hviezdy“ Žofky Danadovej-Čičmanovej, predvádzajúcej otočkovú perfekciu, nie je sa čomu diviť, že v ročníku 1968/69 skončilo naše družstvo na druhom mieste v súťaži. Významnú úlohu v tomto období zohrávalo opäť športové nadšenie, tréningová pravidelnosť a dobrá práca s mládežou, realizovaná ďalším stredoškolským profesorom Milanom Melicherčíkom. Výsledok nedal na seba dlho čakať. Rozhodnutím Okresného výboru telesnej výchovy v Galante sa opäť nadviazala tradícia mládežníckej hádzanárskej školy, ktorá pod vedením učiteľov telesnej výchovy Ervína Petrikoviča a Eriky Lengyelovej, aktívnych hráčok oddielu, zabezpečovala kvalitné dopĺňovanie družstva hádzanárskou mládežou.

Boj o návrat do ligy

Nasledujúce desaťročie sa dá charakterizovať snahou o návrat do stratených pozícií. 70-te roky dali na túto charakteristiku jasnú odpoveď. Veľkou istotou a obrovským podielom na rozvoji všetkých druhov športu v meste sa stáva šalienský chemický kombinát Dúha. Dôrazné presadzovanie aktívneho telovýchovného života mesta, ako súčasť regenerácie pracovných síl zamestnancov i obyvateľov, prinieslo svoje ovocie. V tých rokoch mal hádzanársky oddiel tri družstvá - ženy, dorastenky a mužov. Všetky družstvá štartovali v divíziách súťaží, ale tradícia ženskej hádzanej dávala jasnú perspektívu - podporu hádzanú žien, bojujúcu o postup do druhej ligy. Nebyť neuvážaných „organizačných“ opatrení, mohlo naše družstvo postúpiť do druhej ligy už v sezóne 1968/69. Táto skutočnosť ešte viac vyburcovala agilných šalienských funkcionárov a čo sa v tom ročníku nepodarilo, podarilo sa v ročníku nasledujúcom. A kto sa o tento úspech pričínili? Predseda oddielu Ing. Vladimír Bartoš, tréneri Ladislav Mitošinka, Ján Mutkovič a ich zverenkyne Juhášová, Čičmanová, Runáková, Lengyelová, Fandelová, Ferenceiová, Takáčová, Antalecová, Kiššová a Karlubíková. Myšlienka na pôsobenie v druhej lige a doplnenie kádra o ďalšie posily nedovoľovali zainteresovaným kludný spánok. Výrazným zapojením sa Ritterovej Olveckej, Čviríkovej, V. a K. Straňákových, Stopkovej, M. Braunovej a Fabiánovej sa stalo to, čo nik nepredpokladal. Trénerovi Mitošinkovi sa podaril nevydaný husársky kúsok. Nováčik druhej ligy okamžite postúpil medzi hádzanársku elitu. Sen o prvej lige sa uskutočnil dokonca „bez čakacej doby“. Z troch družstiev s rovnakým počtom bodov mala Šala najlepší rozdiel v skóre a výborná koncentrovanosť na každý zápas, srdnatosť, oduševnenie a zápas priniesli o tri goly lepší rozdiel, ako najväčší konkurent - Prešov.

1. Šaľa	18	14	0	4	199:107	28 /+92/
2. Prešov	18	14	0	4	242:53	28 /+89/
3. Nové Zámky	18	13	2	3	203:124	28 /+79/

„Bomba vybuchla, Šaľa dokázala nemožné“, „Šaľa po rokoch opäť v lige“. Takéto a podobné nadpisy v slovenských periodikách vyzdvihovali družstvo, funkcionárov i ostatných nadšencov hádzanárskeho športu v meste.

Ligový ročník 1971/1972 sa teda začal po dlhej dobe opäť s našou účasťou. Nie však nadhlo. Skúsenosti z druholigovej súťaže sa mali nahradiť bojovnosťou, no na zotrvanie v súťaži to nestačilo. Po roku Šaľa ligu opustila, ale nadšenie neochabovalo. Tri užitočné ročníky v druhej lige pomohli ako funkcionárskemu aktívu, tak i hádzanárskemu kolektívu k prechodu z nadšene hrajúceho kolektívu, využívajúceho danosti a individuálne schopnosti jednotlivých, na kolektívne organizovanú, kultivovanú hádzanársku vyspelosť. Nie div, že po vyzretí vedenia a hráčov pod taktovkou predsedu oddielu Jozefa Kemenského, trénerov Pavla Bohunického, Jozefa Turbeka a asistenta Jozefa Geru sa šalianska hádzaná stala bez straty bodu víťazom SNL ročníka 1974/1975.

1. Šaľa	22	22	0	0	382:199	44 /+183/
2. Topoľníky	22	17	2	3	366:250	36 /+116/

Káder družstva sa skvalitnil a v tomto zložení už bol konkurencieschopným partnerom pre celú republikovú hádzanársku elitu. Káder v tom čase tvorili: Juhásová, Kleštincová, Runáková, Čemanová, Ferenceiová, Fandelová, Hamarová, Z. Beňová, Szabová, Vyskočová, Benkovská, M. Braunová a Kompasová. Neúnavná práca trénerov Bohunického a Turbeka po tvrdej hernej a kondičnej príprave presadzovala v prvom rade výbornú krídelnú hru, silný post brankára a kolektívnu silu v hernom nadšení a individuálnej technickej vyspelosti.

Po prvýkrát medaila

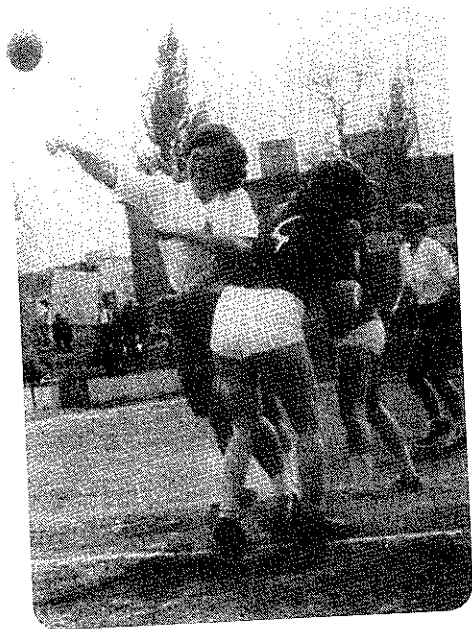
V roku 35. výročia založenia hádzanárskej tradície v našom meste t.j. v roku 1978 Šaľa po prvýkrát oslavovala medailu. A zaslúžene. Tretie miesto v ligovej súťaži a zisk bronzovej medaile vybojovali hráčky Frolová, Kopecká, Veselská, Runáková, Čemanová, M. Beňová, Ráczeková, Ferenceiová, M. a D. Braunové, Fandelová, Poláčková, Molnárová, Benkovská, Pániková a Marčeková.

Hádzaná sa koncom 70-tych rokov presťahovala do haly. Známa šalianska „nafukovačka“ prijímala jedno významné zahraničné družstvo za druhým. Okrem Žofky Danadovej-Čemanovej sa do reprezentácie dostala dobrými výkonmi aj Marika Beňová-Topercerová. Hádzanárske turnaje k výročiu SNP získavali rok čo rok na popularite a častými hosťami v našej „nafukovačke“ boli najlepšie družstvá Európy na čele

Pred medzinárodným stretnutím s ETO Győr.
 Horný rad: tréner Mitošinka, Runáková, Juhássová, Beňová, Vyskočová, Molnárová, Ferenceiová, Takáčová.
 Dolný rad: Szabová, Faragóová, Fandelová, Klieštková, Slamková.

Obrana, neobrana, ja ten gól musím dať! M.
 Braunová v stretnutí so Štartom Bratislava.

s niekoľkonásobným víťazom PEM Spartakom Kyjev. Následníčky tohoto družstva však ani netušili, že po 15-tich rokoch ich z pohára majstrov vyradí práve naše družstvo grupujúce sa okolo vtedy začínajúcej Dariny Takáčovej-Braunovej.

Šaľa, ako stabilná súčasť ligovej hádzanej v tých rokoch, tak ako iné družstvá, ak chcela v súťaži uspieť, musela sa rozhodnúť v orientácii na neustále doplňovanie kádra buď vlastnou výchovou alebo vyhľadávaním talentovanej mládeže. Vlastná výchova adeptov ligového dresu sa v Šali uprednostňuje najmä pre možnosť neustáleho sledovania výkonnostného rastu. I z tohoto dôvodu orientácia do vlastných radov a výchova mladej generácie sa stala neoddeliteľnou časťou práce oddielu. Tréneri mládežníckych kategórií vedení Ing. Vladimirom Bartošom, Ladislavom Mitošinkom, Erikou Lengyelovou, Imrichom Oláhom i ďalšími nadšencami, zabezpečovali trvalý príliv novej generácie hráčov do ligového družstva.

Hádzaná sa sťahuje do Veče

Vytvorenie optimálnych podmienok pre rozvoj hádzanej v Šali si po zrelom uvážení podnikových, mestských a okresných orgánov čím ďalej tým viac zasluhoval gro pozornosti. Útulná, no priestorovo dosť malá „nafukovačka“ s obmedzenou životnosťou si vyžadovala zamyslenie sa nad potrebou výstavby jej reprezentatívnejšej, priestorovo vyhovujúcejšej, modernejšej sestry - novej športovej haly. Od myšlienky nebolo daleko k činom, keď bola prejavovaná dobrá vôľa „otcov“ podniku a mesta. V auguste 1978 bola zahájená výstavba novej modernej športovej haly s celkovými rozpočtovými nákladmi 13 miliónov Kčs a kapacitou 2200 miest pre divákov. Počas výstavby sa šaliansky ligový kolektív presťahoval do športovej haly SOU chemického vo Veči. Nadviazať však na úspešný rok 1978 sa nepodarilo.

Medzidoba

Po ligovom ročníku 1978/1979 Šaľa opäť zostupuje do druhej ligy. Tri roky tvrdo bojuje o postup, no v záveroch súťažných ročníkov nemá dostatočný kúsok šťastia a postupy unikajú vždy o vlások. Štastena sa k nám prinavrátila až v ročníku 1981/82, keď sa naše družstvo o lepšie skóre pred Bánovcami vracia do ligovej súťaže. Keď pred štyrmi rokmi vybojovali naše hádzanáčky tretie miesto v súťaži, mnohí tento úspech považovali za senzáciu. Ukázalo sa, že pod systematickým vedením vyrástol schopný hádzanársky káder, ktorý na účinkovanie v ligovej súťaži mal. Zabudli sme však na rezervy. Dlhé tri roky trval návrat, no za toto obdobie sa záujem o hádzanú nezmenil. Tréningové stredisko mládeže, výborné hádzanárske podmienky a návrat trénera Turbeka, ktorý po roku 1981 vystriedal Pavla Bohunického, skúsený hádzanársky aktív vedený predsedom Jozefom Kemenským, tajomníkom Ing. Ivanom Stračárom a vedúcim družstva Ladislavom Kováčsom zaradil Šalu už na trvalé obdobie do ligovej súťaže. V družstve zostali oporami M. a D. Braunové, skúsená Ferenceiová i Berecová a prišla mladá Tureková, ktorá zaznamenala výrazný výkonnostný rast.

Škváru vymenil asfalt a druhú ligu opäť prvá.

Horný rad: Ferenceiová, tréner Turbek, Fandelová, Juhásová, Kemenský - predseda, Klieštiková, Koprďová, Gera - asistent trénera, Benkovská.

Dolný rad: M.Braunová, Runáková, Szabová, Čemanová, Z.Beňová.

Asfalt vymenila „nafukovačka“ a káder sa rozšíril.

Horný rad: Turbek-tréner, Malečková, Pániková, Takáčová D., Poláčková, Braunová M., Runáková, Ferenceiová, Čemanová, Gera - asistent trénera.

Dolný rad: Fandelová, Frolová, Prennerová, Fedoršová, Juhásová, Pittichová

Trvalá ligová príslušnosť

V ročníku 1982/83 je Šaľa opäť medzi hádzanárskou elitou a až do dnešného dňa je trvalou súčasťou vrcholovej ženskej hádzanej. Ustálený káder hráčov pod vedením trénera Turbeka a asistenta Lenčéša v zložení: Gladišová, Vejová, Marošová, Podhorcová, Tureková, D. Braunová, M. Braunová, Balušková, R. Valentínová, Chovancová, Ferenciová, Berecová, Csadiová, Buchtová, Bečková, Lamošová a Zsáková doplnený o reprezentačnú brankárku Chlpekovicu a skúsenú ostrostrelkyňu, reprezentantku Rovňakovú vybojoval v tomto ročníku napriek predpokladu odborníkov namiesto zostupu vynikajúce 4. miesto. Z boja o záchranu sa stal boj o titul a naše družstvo patrilo vo finálovej časti ligy k najväčším prekvapeniam. Situácia bola skomplikovaná aj tou skutočnosťou, že v nasledujúcom ligovom ročníku 1983/84 sa počet štartujúcich družstiev v prvej lige znižuje z 10 na 8 účastníkov. Obavy sa nepotvrdili. Po skončení súťaže bolo naše družstvo suverénne najlepším celkom ligy v domácom prostredí so stratou jediného bodu za remízu s Partizánskym 14:14. Najlepšími strelkyňami družstva boli M. Braunová a Rovňaková s 92 gólmi. V celkovej ligovej tabuľke strelkíň obsadili obe 6. miesto v rebríčku.

O ďalšie významné prekvapenie sa v tomto ročníku postarali naše mladšie dorastenky, ktoré pod vedením trénerky Eriky Lengyelovej, vedúcej družstva Alžbety Gyurikovej vybojovali titul majstra Slovenska. Vo finálových stretnutiach porazili svoje rovestníčky zo ZVL Prešov v dvoch stretnutiach doma i vonku (20:12, 19:14). O tento významný úspech sa z hráčok pričínili: Budayová, Hájková, Bečková, L. Valentínová, Odrášková, Álföldiová, Raschmanová, Bekényiová, Mundlová, Švédová a Švihoriková.

Že sa v Šali začala hrať ľúbivá hádzaná dokazuje aj návštevnosť a to nielen v domácom prostredí, ale i na ihriskách súperov. Na Šalianky bolo zvedavých v priemere vonku 550 divákov, čo bolo po Štarte Bratislava (575) druhé miesto v diváckom záujme na súperovom ihrisku. Zvýšená popularita hádzanej v meste primela našich funkcionárov k usporiadaniu vyhlásenia najlepších hádzanárov a hádzanárok Slovenska, kde sme ale už i my mali svoje zastúpenie. Marta Chlpekovicová obsadila v konečnom poradí 6. miesto.

Výborná organizácia tohoto podujatia bola začiatkom mnohých ďalších významných športovo-spoločenských udalostí.

Jedna z nich nedala na seba dlho čakať. Po úspešnom závere ligovej súťaže bol náš oddiel usporiadateľom 38. ročníka turnaja o Pohár SNP. Pozvané družstvá Lúč Moskva (4. celok Ligy ZSSR), Azot Nevinominsk (6. celok ligy ZSSR), TSC Berlín (víťaz PVP), Tatabánya (majster MLR), výber Varaždína Juhoslávia, Hlohovec, Partizánske a Šaľa rozohrali medzi sebou vynikajúcu partiu.

V každom z týchto družstiev bol rad výborných hádzanárov, na čele s majsterkami sveta Marion Tietzovou a Natáliou Cygankovou, reprezentantkami Tóthovou, Nabarovou, Brezániovou, Chlpekovicou, Kontšekovou, Aplerovou, Majorovou, atď. Vo finále sa po výbornom výkone stretli naše dievčatá s družstvom Partizánskeho, ktorému podľahli 20 : 21.

Obávaná ostrostrelkyňa, reprezentantka Žofia Danadová-Čemanová tento raz nie pri otočke. Úspešnú akciu sleduje ďalšia reprezentantka Marika Beňová-Topercerová.

Bronzový team z roku 1978 pred zápasom so Spartakom Kyjev, ktorý rozhodovala naša rozhodcovská dvojica Ing. Alföldi, Hlavatý.

Zľava: Runáková, Kopecká, Ferenceiová, Fandelová, Čemanová, Takáčová, Benkovská, Malečková, Marčeková, Poláčková, Beňová a Frolová.

Ligový ročník 1983/84 začal podľa nového „volejbalového modelu“ so zníženým počtom družstiev na 8 a hráčmi dňami sa stali dvojkoľovo sobota a nedeľa. Experiment, zavedený v našej lige, ktorý mal zabezpečiť zvýšenie výkonnosti predovšetkým reprezentantiek, sa ukázal v nie veľmi priaznivom svetle. Naš oddiel pod vedením predsedu Jozefa Kemenského, tajomníka Ing. Ivana Stračára, podpredsedu Ing. Jozefa Janitza a vedúceho družstva Ladislava Kovácsa nastupoval do súťaže opäť pod taktovkou Františka Turbeka, asistenta Jozefa Geru, s lekárom družstva MUDr. Ladislavom Vnukom, v zostave: Chlpeková, Tureková, M. Braunová, Buchtová, Balušková, Rovňáková, Marošová a Podhorcová. Do kádra pribudli Timková z Prešova a zaradené boli hráčky z dorastu: Ľ. Valentínová, Vilémová, Bekényiová, Matavková a brankárka Vejová. Výborná letná príprava už prebehla bez brankárky Gladišovej, ktorá odišla do Prešova, D. Braunovej, Berecovej, Ferenceiovej a Chovancovej, ktoré odišli z rodinných dôvodov. R. Valentínová začala štúdium v Bratislave. Navyše družstvo prenasledovala maródka, ktorej sa nevyhli Buchtová i Timková (zlomená ruka) a Chlpeková (zranenie zápästia). Úvodné dvojkoľo potvrdilo naše obavy a dve prehry v Partizánskom, no najmä tá prvá /30:12/ na pokoji v oddiele nepridali. Podobný osud stihol naše dievčatá v Prešove a až doliečené zranenia priniesli prvé tri body za chudobné víťazstvo nad Interom 20:19 a remízu 21:21. Stred tohto súťažného ročníka sa niesol v znamení nevyrovnaných výkonov a po 14. kole sa tabuľka rozdelila na dve časti, z ktorej v prvej sa bojovalo o ligový primát a v druhej o udržanie v súťaži. V skupine, kde naše dievčatá postúpili zo 6. miesta po dlhodobej časti súťaže sa nám toto umiestnenie zvýšenou bojovnosťou napokon podarilo udržať.

Najlepšou strelkyňou družstva sa opäť stala Marta Braunová so 160 gólmi a obsadila 8. miesto v súťaži strelcov roka. Najvyššia návštevnosť zo všetkých ligových družstiev (486/zápas) dokumentovala záujem obyvateľov nášho mesta o „ich“ športové odvetvie. Najlepšou hádzanárkou roka sa stala B. Mažgútová a nás tešilo, že na 9. mieste v rebríčku skončila Marta Chlpeková.

Letná príprava družstva na ligový ročník 1984/85 sa niesla v znamení nástupu nového trénera. Po Františkovi Turbekovi nastúpil do trénerskej funkcie Dušan Daniš, ktorý do nášho družstva prišiel z bronzového Partizánskeho. Kolektív bol doplnený o posilu zvučného mena Jarmilu Halmovú, ktorá sa v priebehu sezóny stala veľkým streleckým prínosom. Vhodne organizované letné turnaje dávali tušiť, že tento ligový ročník by sa mal niesť v znamení lepších výsledkov a pozícií. Presvedčivé víťazstvo v spartakiádnom turnaji, prvenstvo v 9. ročníku Pohára Dusla i vhodne koncipovaný zájazd do Holandska a NSR, kde naše dievčatá nepocítili prehru, tieto predpoklady potvrdzovali. Káder sa ustálil v zložení: Chlpeková, Vejová, M. Lenčేశová, Podhorcová, Tureková, M. Braunová, D. Braunová, Halmová, Buchtová, Timková, Balušková, Kuchárová, Csadiová, Ľ. Valentínová, Szárazová, Vilémová, Marcinková, Furstenzelerová a Rovňáková. Dvojkoľový

Tuhé boje o ligové body vo Veči s Prešovom v roku 1984. V našom drese M. Braunová č. 6, D. Braunová č. 5, Velická, Berecová a Rovňáková.

Ligový káder z roku 1984.

Horný rad zľava: Marošová, Gurunczová, Demacseková, Tureková, Gladišková.

Dolný rad: Buchtová, M. Braunová, D. Braunová, R. Valentinová, Balušková, Chlpekova, Rovňáková.

D. Braunová v zápase so Spartakom Kyjev v šalianskej „nafukovačke“ uniká hádzanárskej legende Turčinovej (č.4).

Najlepšie hádzanárky ČSSR v roku 1982.

Zľava: Kuřková, Končekavá, Damitšová, Ďurišinová, Topercerová, Chlpeková, Gaburová, Opačítá a Mažgútová.

systém sobota-nedeľa pretrval, hoci kritických hlasov bolo čím ďalej tým viac.

Začiatok súťažného ročníka predpoklady nesplnil. Nešťastné prehry o 1 - 2 góly sa nami vliekli až do 7. dvojkola, po ktorom naše dievčatá priniesli 4 body z Prahy a p výsledkoch 17:23, 20:22 sa konečne odpútali od dna ligovej tabuľky.

Tento signál zlepšujúcej sa Šale nezastavili ani finalistky PVP Topoľníky. Oba zápasy sa skončili našim víťazstvom, čím sme dali najavo, že v tomto ligovom ročníku máme z ujem hrať v 1. štvorke. Predpoklady naše družstvo napokon splnilo a Šafa v predchádzajúcom ročníku bojujúca o záchranu, ktorú delil od kvalifikácie 1 bod, splnila svoje predstavy. V záverečnej turnajovej časti družstvu citelne chýbala Alena Tureková-Pappová chystajúca sa na úlohu mamičky, čo samozrejme ovplyvnilo i výkon družstva. Boj o tretie miesto v tabuľke s Topoľníkmi sme prehrali, ale s umiestnením bol každý spokojný.

Najlepšou strelkyňou družstva sa hneď v úvodnom ročníku svojho pôsobenia v Šale stala Jarmila Halmová so 143 gólmi. Marta Braunová s Buchtovou však za ňou veľmi nezaostávali.

Po skončení Ligového ročníka 1984/85 nastali v družstve ďalšie zmeny. Odišla brankárka Chlpeková, s aktívnou činnosťou sa rozlúčila dlhoročná opora Marta Braunová. Darina Braunová s Pappovou si plnili materské povinnosti. Prišli však posily: Zuzana Prekopová a Irena Ďurišová z Trenčína, Ľuba Petráková z Brezovej, vrátila sa Renáta Velická zo Štartu, Iveta Guruncová prestúpila z D. Stredy a Svetlana Magdalíková zo Sládečkovíc. Trénerská dvojica Dušan Daniš, Tibor Rehák, lekár družstva MUDr. Svetozár Hikkel, vedúci družstva Ladislav Kovács a organizačný výbor vedený Ing. Jozefom Janitzom a tajomníkom Ing. Ivanom Stračárom začali uvažovať o perspektíve či sa napokon ukázalo ako veľmi správne.

Ligovú sezónu 1985/86 nezačali naše dievčatá dobre. Remízovali na svojej pôde s Topoľníkmi 19:19 a následný „výprask“ na palubovke Štartu Bratislava /36:23/ dávajúci tušiť ťažkú sezónu. Celý ročník sa niesol v znamení nevyrovnaných výkonov a vysokých prehrý v Prešove /29:17/, na Štarte /35:19/, ale i v domácom prostredí s Gottwaldovom /14:20/ a Olomoucom /16:24/ nás zaradili do skupiny bojujúcej o záchranu. To, že sme v tomto ročníku skončili na poslednom 8. mieste so 17 bodmi nezmenila nič ani skutočnosť, že sme v poslednom zápase zdolali Inter Bratislava /32:23/. Ligovú príslušnosť sme ale pre rozširovanie účastníkov súťaže na 10 družstiev a zmeru herného systému nestratili.

Najlepšou strelkyňou v kolektíve bola opäť Halmová, no hneď za ňou už nasledovala Zuzana Prekopová. Reprezentačný dres v priebehu roka obliekli okrem Chlpekovej aj Halmová s Buchtovou.

Ako sa napokon ukázalo, rozhodnutie vytvoriť perspektívne mladé družstvo v období keď z ligovej súťaže nik nevypadal bolo správne, kolektív vyzrieval z ročníka na ročník

Alena Tureková, najtechnickejšia hráčka turnaja SNP v roku 1984.

Darina Braunová vo svojej typickej hádzanárskej póze.

čoho vrcholom bol koniec 80-tych rokov. Dlhodobá perspektíva tak bola daná jasne naj

Hneď nasledujúci ročník 1986/87 naše predpoklady potvrdil a účasť vo finále štvorke nám unikla naozaj iba o vlások. Pri konečnom účtovaní boli šťastnejšie hrá z Partizánskeho, postupujúce do nej zásluhou lepšieho skóre.

Podme však pekne po poriadku. Pod vedením trénera Dušana Ďaniša, asiste družstva Ing. Rudolfa Bereca, vedúceho družstva Ladislava Kovácsa, lekára MU Svetozára Hikkela, maséra Petra Lehockého, pod taktovkou predsedu oddielu Ing. Joz Janitza a tajomníka Ing. Ivana Stračára sa začala príprava na nový ligový ročník tradičným turnajom o Pohár Dusla. V konkurencii družstiev Tatabánye, Gyoru, AZI Nevinominsk, ZMDŽ Bratislava i Iskry Partizánske. Práve poslednému menovanému vicemajstrovi ligy, podľahli naše dievčatá až vo finále 20:28.

Po absolvovaní 12 denného zájazdu do ZSSR nastali v kádri družstva ďalšie zmeny. D. Braunová spolu s Pappovou sa vrátili z materských dovolení, na ktoré sa však chýbali hneď tri ďalšie: Buchtová-Hlavatá, R. Valentínová-Velická, Ďurišová-Horváthová. Prinášom mal byť príchod Chlpekovej-Kašparovej, ktorá do bojov o ligové body mala zísť po materských povinnostiach až v odvetnej časti ligy. Káder Šalaniek bol na jeseň doplnený aj o ďalšie posily Sádeckú a Hanzokovú z Košíc.

Hneď prvý zápas, ktorý sme odohrali už v novej športovej hale dal vkladným nám nádej. Naše dievčatá porazili agilného nováčika z Prahy, Sláviu 27:19.

Apropo, nová hala. 3.9.1986 nadišiel dlho očakávaný deň. Šalianska hádzaná dostala do vienka dôstojný športový stánok - novú športovú halu. Na jej realizácii sa v plnej miere prejavila zaoberanosť zainteresovaných funkcionárov, odborníkov, podnikov a organizácií. Na výstavbe sa podieľalo 17 inštitúcií a nespočetné množstvo jednotlivcov. Športoví zánietenci, nehládaci na svoje osobné voľno, obetavo pomáhali ako len vedeli. Mimoriadnu zásluhu však na celom procese výstavby nieslo najmä Duslo spolu so svojimi telovýchovnou jednotou vedenou RNDr. Andrejom Gažíkom a Mestský národný výbory Šafa. Pracovníci podniku na výstavbe športového stánku odpracovali 280 tis. brigádnických hodín, členovia TJ vyše 52 tis., pracovníci Vodohospodárskych stavieb vyše 19 tis., Povodia Váhu 14 tis., ČSAD vyše 8 tis., pracovníci Trikoty vyše 6 tis., atď. Výsledkom niekoľkoročnej snahy je športová hala obdĺžnikového typu napojená na sociálnu budovu. Športová hala o rozmeroch 42 x 66 m má svetlosť 9 metrov, kapacitu 2 200 miest na sedenie. Hracia plocha je pokrytá parketom, kde dominuje hádzanárske ihrisko. Tribúny na bočných stranách sú pohyblivé a ich zasunutím sa vytvorí priestor na tri volejbalové ihriská a hracia plocha sa môže rozšíriť až do rozmerov 30 x 45 metrov. Postupným dobudovávaním, sa sociálna časť doplnila o kompletnú rehabilitačnú linku, rozšírili sa šatne pre športovcov a tým sa vytvorili vhodné podmienky aj na organizovanie mnohých významných športových podujatí.

Ligový káder z roku 1985.

Zľava: tréner Daniš, Guruncová, Paštéková, Petráková, Lenčesová, Halmová, Vejová, Kuchárová, Magdaliková, L. Valentínová, asistent Rehák.
Dolný rad zľava: Lehocký, Marcinková, Csadiová, Prekopová, Ďurišová, Demacseková, R. Valentínová, Furstenzelerová, Buchtová, Balušková, Kovács - vedúci družstva.

40-ročné jubileum sme oslávili akože ináč - hádzanou. Spoznávate bývalé opory ?

Horný rad zľava: Ján Vicena, Čemanová, Zubová, Ritterová, Marčeková, Ferenceiová, Lengyelová, Benkovská, Z. Šimková,
Dolný rad: Olvecká, Fandelová, Poláčková, Juhášová, Kováčiková a Hamarová.

V druhom kole tohoto ligového ročníka nás v tejto hale čakal vtedy súper najsilnejší majster z Prešova. Šalianky v osvedčenej zostave poslali favorita domov s prehrou 25:19. Trenčín ani Topoľníky nás nevyviedli z hernej pohody, a tak sme sa po štyroch kolách umiestnili na čele tabuľky. Ďalšie tri zápasy nás však posadili do reálnych kol. 17. kolo definitívne rozhodlo o rozdelení ligovej súťaže na dve skupiny. O postup semifinálovej štvorky bojovali naše dievčatá viac ako srdnato, no hádzanárska matematika bola opäť neúprosná a rovnaký počet bodov, ale horšie skóre nás odsunulo na „nepostupové“ 5. miesto. V boji o účasť v Dunajskom pohári sme si však ľahko poradili s družstvom Gottwaldova a dvomi víťazstvami v Gottwaldove 25:22 a doma 26:21 sme zaslužené obsadili 5. miesto v konečnej tabuľke.

Najlepšou strelkyňou ročníka sa stala Zuzana Prekopová so 163 gólmi.

Okrem nominácie Chlpekovej-Kašparovej a Turekovej-Pappovej sa do širšieho reprezentačného kádra zaradila aj Ľuba Valentinová, stála členka reprezentačného družstva do 20 rokov - naša odchovankyňa. Hádzanárskej mládeži sa v oddieli venovala dostatočná pozornosť. Dopĺňovanie ligového kádra z vlastných radov bolo základným krédom výboru. Prekvapujúco, napriek dobrej starostlivosti a schopnostiam mladých hráčok, nehrali naše staršie dorastenky ligovú súťaž. Dobrá návaznosť na získanie titulu majstra Slovenska mladších dorasteniek aj túto absenciu zacelila. Od jesene 1987 sa svadomitá práca TSM odzrkadľovala najmä v kvalifikačných bojoch o postup do ligy so Štátom Bratislava a po výsledkoch 11:15 a doma 18:11 sme mali i staršie dorastenky ligové. Trénerka Erika Lengyelová spolu s vedúcou družstva Alžbetou Gyuríkovou a lekárom MUDr. Ladislavom Vnukom sa spolu s nami tešili z úspechu dorasteneckej hádzanej. V majstrovských západoslovenského kraja získali naše dorastenky 46 bodov a v celej súťaži stratili iba 2. A hlavná devíza? S niektorými menami sme sa stretávali i v ligovej súťaži žien, čo je vlastne cieľom tohoto snaženia.

O postup do dorasteneckej ligovej súťaže sa pričínili: Vinceová, Danadová, Melišková, Hlavatá, Melicherová, Bírová, Feketeová, Trnkóciová, Oláhová, Ráczová, Lenčesová a Hudoková.

Ligový ročník 1987/88 sa začal až 11. novembra, a tak prípravu na ligový ročník bolo treba správne načasovať. Povinnosti v Dunajskom pohári vhodne doplnili atraktívne zájazdy do NSR i Alžírka. Na oboch zájazdoch naše dievčatá neokúsili trpkosť prehry.

S kolektívom odišli Marcinková do ZMDŽ a Guruncová do Topoľníkov. Z materských dovolení sa vrátili Horváthová, Hlavatá i Velická. Z dorastu prišli Bírová a Hudoková. Naš kolektív bol vedený už novým trénerom Jiřím Sotorníkom, asistentom Ing. Berecon a zostavu tvorili Kašparová, Lenčesová, Petráková, Dmacseková, Magdalíková, Hlavatá, Štefanová, Horváthová, Pappová, Prekopová, Halmová, Valentinová, Sádecká, Braunová, Velická, Bírová, Žáková a Otápková.

Šaľu však ešte pred začiatkom ligovej súťaže čakala výnimočná udalosť. Po vynikajúcom úspechu našich reprezentantiek, ktoré na Majstrovských sveta v Holandsku vybojovali pre naše farby strieborné medaile sa predstavili na tradičnom „turnaji štyroch“. Súťaž organizovaná od roku 1969 pravidelne spájajúca reprezentačné kolektívy Československa, NSR, Juhoslávie a Dánska zavítala po prvýkrát na Slovensko a hneď do Šaľe. Obrovské penzum prípravných prác vedených predsedom oddielu Ing. Jozefom Janitzom, tajomníkom Ing. Ivanom Stračárom a členmi hádzanárskeho výboru Ladislavom Kovácsom, Ing. Tiborom Lackom, Ladislavom Sekerešom, Petrom Popluhárom, JUDr. Milošom Haládkom, Júliou Ferenceiovou, Evou Kollárovou, Jurajom Gulášom, ale najmä metodikom oddielu Ivanom Kašparom, ktorého bohaté skúsenosti v organizácii takýchto podujatí, pripravili tento turnaj na vrcholnej športovej i kultúrnej úrovni. Vynikajúce športové prostredie, výborná divácka kulisa a organizácia turnaja zanechali v každom účastníkovi trvalé spomienky. Osobitná vďaka patrí vedeniu n.p. Duslo Šaľa na čele s vtedajším riaditeľom Ing. Martinom Macákom a najmä patrónovi tohoto športu v podniku Ing. Mariánovi Švoňavovi. Veľkú materiálnu, ale i spoločenskú pomoc poskytol Mestský národný výbor Šaľa, vedený vtedajším predsedom Ing. Františkom Lisým. Do organizačných a prípravných prác však boli zapojené aj desiatky dobrovoľných pracovníkov, ktorých zaslúženou odmenou bola vynikajúca odozva tohoto turnaja doma i vo svete. O tom, že to bola pravda snáď najlepšie svedčia slová trénera hádzanárok NSR Ecke Hofmanna, ktorý povedal: „Absolvoval som azda desiatku ročníkov, ale bez lichotenia hovorím, nenašiel som jediný kaz. Možno by bolo najlepšie, keby mal turnaj trvalé miesto v Šali. Dokázali ste to, čo nedokázali iní - vďaka“.

Ligovú súťaž začali dievčatá výborne. Až po 5. kole pocítili prvú prehru. K tradične silným postom šalianskych brankárok a obom krídlam sa čím ďalej, tým viac ustáľoval aj spojkový post reprezentovaný ostrostrelkyňami „par excellent“ Jarmilou Halmovou, Zuzanou Prekopovou, Alenou Pappovou a našou odchovankyňou Ľubicou Ladicsovou. Post, s ktorým mala a má šalianska hádzaná „po starosti“ je post pivota reprezentovaný stálicou na pohľadanie Darinou Braunovou. Ich pravidelné zaraďovanie do reprezentačných výberov nikoho z nás neprekvapovalo.

Naše družstvo pokračovalo v dobrých výkonoch, a keďže tento ročník bol modelom opäť iný ako predchádzajúce, po 18. kole sme uzavreli dlhodobú časť súťaže na 4. mieste v tabuľke. Liga sa rozdelila na dve skupiny podľa kľúča 1.,3.,6.,8.,10., a 2.,4.,5.,7., 9.-ty celok. V oboch skupinách prví dvaja postúpili do finále, tretie družstvá zo skupín sa stretli v boji o 5. miesto reprezentované účasťou na Dunajskom pohári.

A boli to opäť hráčky Iskry Partizánske, ktoré naše dievčatá vyradili z boja o majstrovský titul. Rozhodujúci zápas sme s nimi v domácom prostredí prehrali 17:21. Aké - také zadostučinenie môžeme mať iba z toho, že sme podľahli kolektívu budúceho majstra republiky. V zápase o 5.miesto a o opätovnú možnosť reprezentovať v Dunajskom pohári sme si hladko poradili /3:0/ na zápasy s Interom Bratislava.

Víťazné družstvo alžírkeho pohára z roku 1987.

Horný rad: Sotorník-tréner, Berec-asistent, Somolaiová, Prekopová, Braunová, Magdalíková, Pappová, Sáddecká, Kovács-vedúci družstva, Džodla-lekár.

Dolný rad: Hanzoková, Bírová, Hlavatá, Velická, Horváthová,
Sedia: Halmová, Chlpekova a Demácsekova.

Ani africká romantika nedovolila na hádzanú zabudnúť. Horný rad zľava: Sotorník-tréner, RNDr. Gažík-predseda TJ, Ing. Švoňava, Ing. Stračár-tajomník, Prekopová, Somolaiová, MUDr. Džodla-lekár, Horváthová, Magdalíková, Ing. Berec - asistent, Sáddecká, Pappová, Ing. Janitz-predseda HO,
Dolný rad: Braunová, Pálová, Hlavatá, Velická, Chlpekova, Hanzoková, Halmová a Demácsekova.

Najlepšou strelkyňou družstva sa stala Alena Pappová so 107 gólmi pred dvojicou Prekopová 99 a Halamové 99.

Ligový ročník 1988/89 začalo naše družstvo s novým trénerom Františkom Bakom, asistentom Ing. Rudolfom Berecom a vyrovnaným kádrom hráčok doplneným, dorastenkami z vlastnej „liahne“. Káder tvorili brankárky Kašparová, Petráková, Marinčáková a dorastenka Jana Lenčéšová. V poli sa objavili hráčky Demácseková, Braunová, Prekopová, Halmová, Velická, Hlavatá, Horváthová, Balušková, Mentelová, ktorá prišla zo Šurian, Bírová a Ofápková. Počas ročníka bol káder doplnený o Ráczovú, Žiačkovú z Novej Dubnice, Polákovú z Prievidze. Citelná bola strata tvorcov hry Šalaniek Ladicsovej (opakované zranenie a následná operácia) a Pappovej, ktorá prestúpila do Topoľníkov. Predsedom oddielu sa stal Ing. Štefan Ondruš, tajomníkom bol Ing. Ivan Stračár, vedúcim družstva Ladislav Kovács, lekárom MUDr. Bohucký a masérom Lehocký.

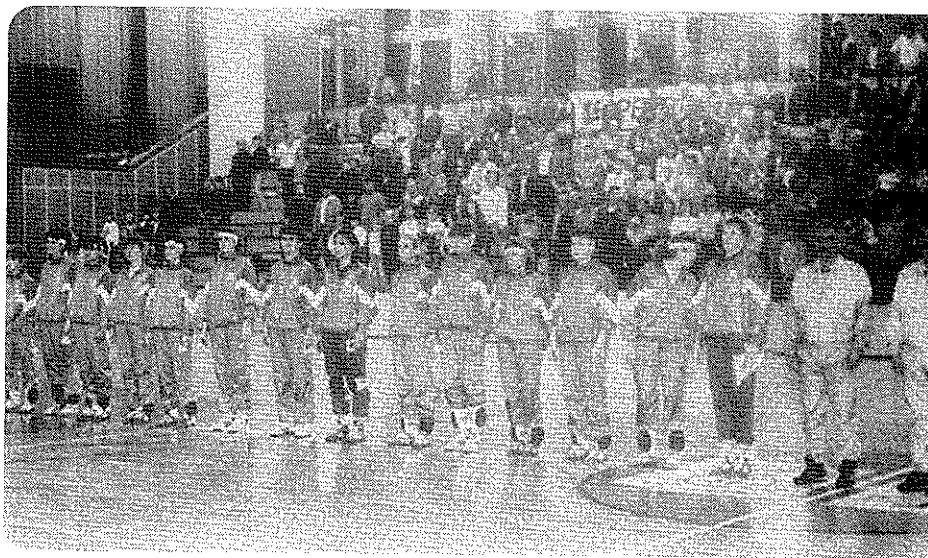
Hádzanársky výbor začal pracovať v zložení: podpredsedovia Ing. Lacko, Ing. Janitz, členovia Sekereš, JUDr. Haladík, Popluhár, Guláš, Ferenceiová a Kollárová.

Vstup do súťaže v tomto ročníku nebol z našej strany najhorší. Postupne sa prejavovala snaha nového trénera prejsť na organizovanejší spôsob hry, ktorému sa však všetky hráčky nie vždy vedeli prispôbiť. A tak sa Šaľa postupne prepadávala ku dnu ligovej tabuľky. Keď sa už zdalo, že sa konsolidácia v družstve dostáva do vyšších obrátok, zachytil zlepšujúcu sa formu kolektívu novoročný turnaj v Giessene (NSR), kde sme v štyroch zápasoch zohrali viac ako vyrovnané stretnutia s renomovanými súpermi (Lutzelinden 26:18, Radničky Belehrad 24:22, Besanson 16:19, Mainzlar 18:25) a dosiahli sme pekné 3. miesto v turnaji. Prišiel však nečakaný výbuch v Gottwaldove /29:16/ a bolo po radoosti.

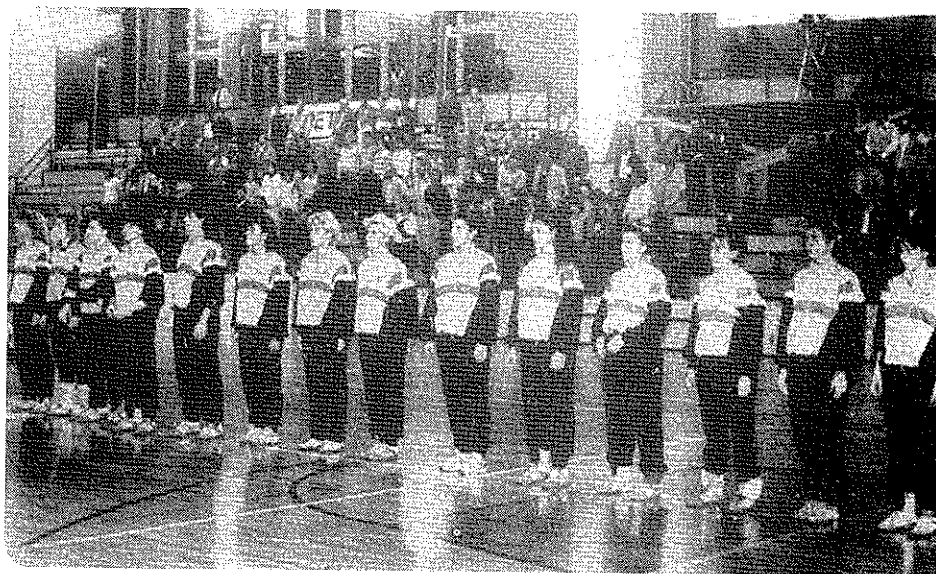
Nevyrovnaná sezóna pokračovala prestavbou herného systému a po 18. kole boli naše hráčky na 8. mieste ligovej tabuľky aj po prehre s beznádejne posledným ligovým teamom Hlohovca, ktorý získal za celú súťaž len jedno víťazstvo a aj to na náš úkor. Prehra 23:22 bola viac ako dobrým poučením pred záverečnými bojmi v skupine o záchranu. Zápas na domácej pôde v záverečnej časti ligy napokon začali naplňať trénerove predstavy, takže víťazstvá s Olomoucom 31:20, Sláviou Praha a Hlohovcom 29:12 naznačili možnosti tohoto kolektívu.

Najlepšou strelkyňou ročníka sa stala Zuzana Prekopová so 141 gólmi pred Jarmilou Halmovou, ktorá ich natriefala 138. A ešte jedna kultúrno-športová udalosť. Po výborných skúsenostiach s organizovaním turnaja štyroch sa v našej hale už po druhýkrát uskutočnilo vyhlásenie najlepšieho hádzanára, hádzanárky Československa. Zvláštnosťou tejto akcie bolo založenie klubu ligových kanonierov. Následná kultúrno-spoločenská akcia dala tomuto stretnutiu dokonalý organizátorský punc.

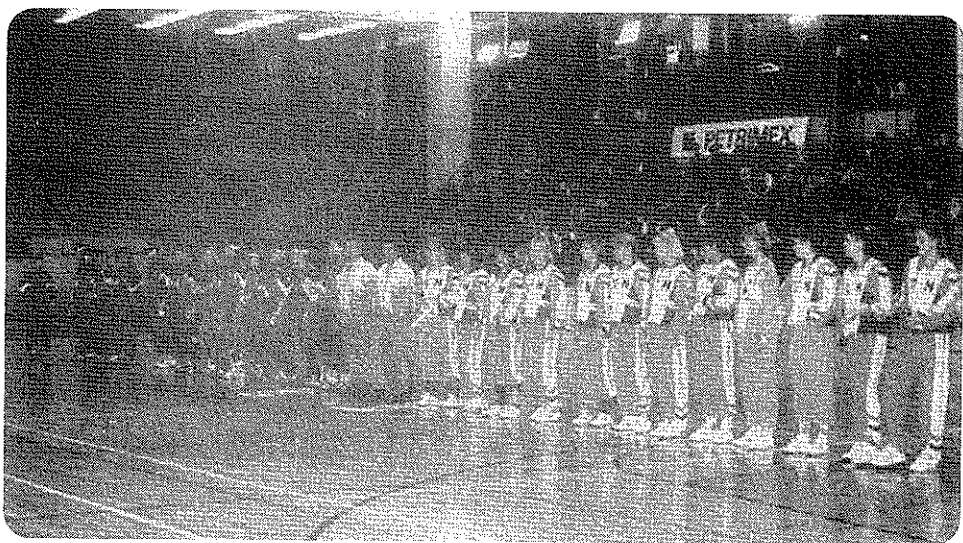

Turnaj štyroch, reprezentácia ČSSR.

Reprezentačný team Juhoslávie.

Repretenzačný team Dánska.

Velmi dobrý súboj zohrali na turnaji družstvá Juhoslávie a NSR.

Ligový káder v roku 1988.

Horný rad: Bako-tréner, Kovács-vedúci družstva, MUDr.Bohucký - lekár, Ing. Berec-asistent.

Stredný rad: Ráczová, Pálová, Braunová, Žiačková, Hlavatá, Halmová, Mentelová, Hudoková.,

Dolný rad: Petraková, Horváthová, Prekopová, Poláková, Velická, Marínčáková.

Káder družstva pripravujú sa na získanie prvého „zla“ pre Šaľu .

Horný rad: Kašpar-asistent Ing. Szabadošová, Halmová, Prekopová, Poláková, Horváthová, Mentelová, Velická, Vargová, Bako-tréner.

Stredný rad: Fabiánová, Braunová, Lehotský-masážist, MUDr. Bohucký - lekár, Kovács - vedúci družstva, Pálová, Habdákova.

Dolný rad: Hudoková, Žiačková, Kašparová, Hlavatá, Ráczová.

Zlatá sezóna 1989/90

Dlho som uvažoval o tom, ako začať túto kapitolu. Nakoniec som sa rozhodol, že ju začnem celkom prozaicky s letnou prípravou uvedenou veľmi dobre zorganizovaným turnajom v Banskej Bystrici a v Šali. Do družstva pomýšľajúceho už konečne raz na finálové boje prišli reprezentantka Ing. Gabriela Sabadošová z Partizánskeho a Mária Vargová z Nitry. Z družstva odišla Marínčáková a Oľapková do Nitry, Petráková do Topoľníkov. Tréner Bako a asistent Kašpar mali pred sezónou k dispozícii tento káder hádzanárov: Kašparová, Habdáková, Žiačková, Braunová, Prekopová, Halmová, Velická, Hlavatá, Sabadošová, Poláková, Horváthová, Vargová, Mentelová, Demácseková, z dorasteneckej líahne trénerov mládeže Lengyelovej a manželov Kostkovcov v družstve presvedčili Lencéšová, Ráczová, Bírová a po zranení sa vo finálovej časti súťaže objavila opäť Ľuba Ladicsová. Manželia Mária a Vítazoslav Kostkovci si svojou príkladnou starostlivosťou o výchovu hádzanárskej mláde zasluhujú mimoriadnu pozornosť. Ich obetavý prístup k mládežníckej kategórii zaznamenáva už dlhé roky pozoruhodné úspechy a veríme, že ich láska k tomuto športu pretrvá aj v budúcnosti.

38. ligový ročník začal akože ináč - zmenou. 20. súťažný variant prišiel na svet s tým, že po skončení dlhodobej časti ligy hrajúcej sa dvojkolovo, príde na rad play off a na záver turnaje u každého z troch víťazov zápasov play off.

Liga, ktorá sa niesla v znamení veľmi dlhých a častých prestávok, zavinených prípravou reprezentantiek, nezačala pre naše farby šťastne. V Prahe sme podľahli Slávii 18:15 a naša hra najmä v prvom polčase veľa radosti nepriniesla. Úplne iný bol zápas 2. kola s úradujúcim majstrom z Prešova. Víťazstvo 24:16 sa o týždeň opäť zmenilo na prehru v Bratislave s Interom 21:15. Po 9. kole sa ligová súťaž prerušila a naše dievčatá po dramatickom zápase doma s Topoľníkmi /22:21/ zaostávali za vedúcim teamom majstra z Prešova o 2 body. Umiestnenie na 2. priečke v tabuľke bolo pre nás i odborníkov istým prevrpením. Prevrpením však nebola nominácia Sabadošovej, Horváthovej a Hlavatej do reprezentácie, pripravujúcej sa na kvalifikáciu na MS v Dánsku. Ligová prestávka bola vyplnená najprv rehabilitačne, potom turnajovo, ktorého vyvrcholením bola opäť účasť na turnaji v Giessene. Tu si naše družstvo poradilo s majstrom NSR Lutzellindenom, výberom Drážďan i Mainzlarom a podľahlo len tesne Radničkám Belehrad 14:15. V tomto silne obsadenom turnaji sme vybojovali nakoniec druhé miesto.

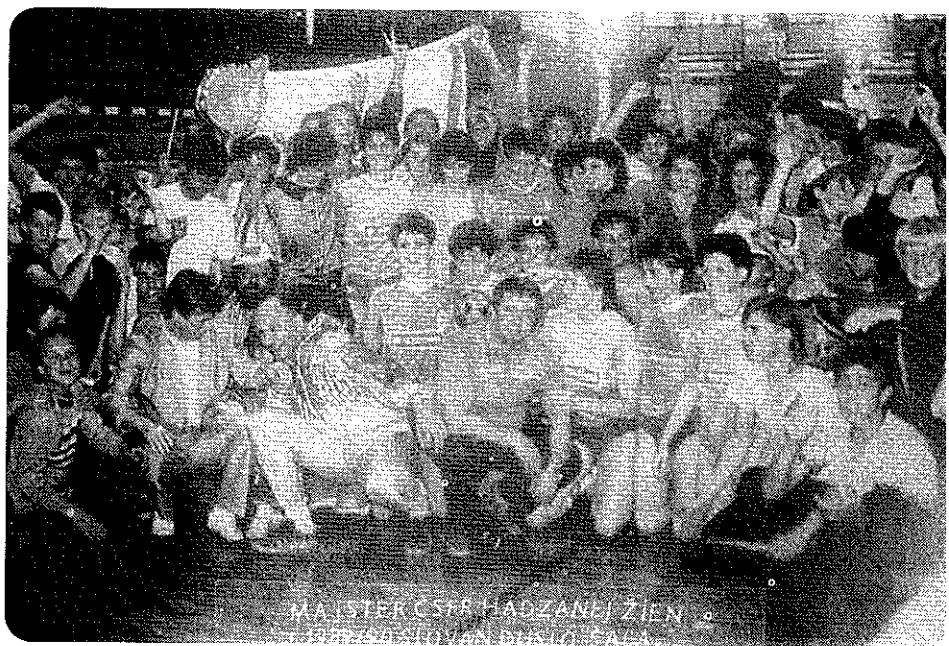
V Šali opäť vyhlásili najlepších hádzanárov roku 1989 a nás tešilo, že na 3. mieste sa umiestnila Ing. Gabriela Sabadošová z nášho oddielu.

Odvetnú časť ligy sme začali úplne opačne, víťazstvom nad Sláviou 27:17, prehrou v Prešove 19:18 a víťazstvom nad Interom Bratislava sme sa dostali na čelo ligovej tabuľky. Ani ten najväčší optimista však nepredpokladal, že nás z nej už do konca ročníka nik nezosadí. Razom sa okolo našich dievčat, trénerov i funkcionárov začalo točiť množstvo novinárov, športové komentáre sa čím ďalej, tým viac zaoberali rozborom našich stretnutí a v športovej hale sa začali objavovať častejšie ako predtým vrcholoví funkcionári

Óda na radosť v pod.
Szabadošovej, Pálovej, Prekoj-
vej, Ladicsovej, Polákovej a vô-
ného publika.

Prvý majstrovský titul sa predsa musí riadne osláviť.

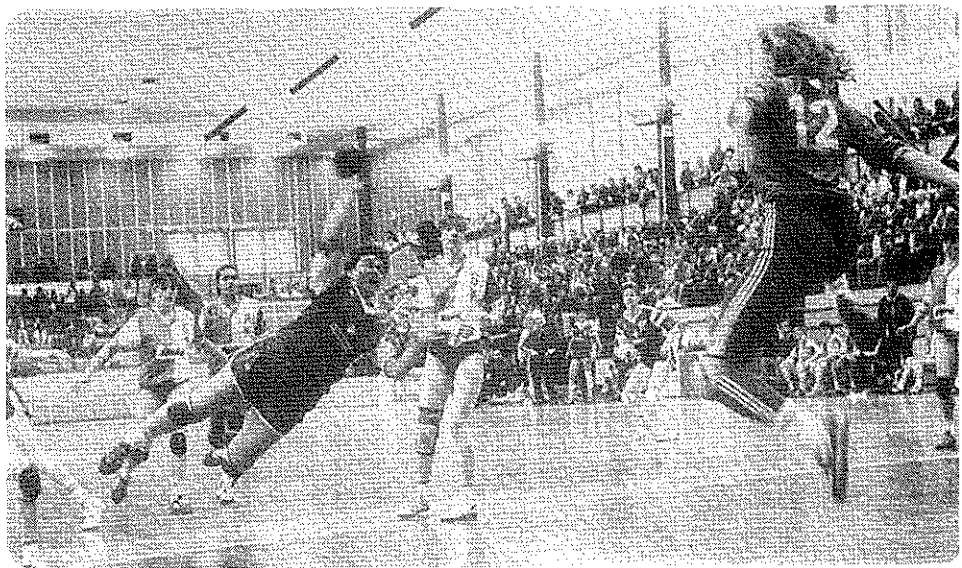

zvazu. Žeby začala poľovačka na titul? Zo začiatku sme si ani my nepripúšťali túto myšlienku k telu, ale čím ďalej, tým viac nám začala vŕtať hlavou. A tie pondelky! Dlhochodná rada na čerstvé noviny. Oplatilo sa. Ten pohľad na tabuľku vyvolával snád' v každom obyvateľovi mesta zadosťučinenie. Vytúžené méty však boli ešte ďaleko.

A prišla šibačka a s ňou dva dôležité zápasy play off s Družstevníkom Topoľníky. Koncentrovaná príprava na oba zápasy priniesla svoje ovocie. Výhry v domácom prostredí 28:24 a 20:14 dali výbornú pozvánku fanúšikom Šale na odvetné stretnutie v Topoľníkoch. Ten nekonečne dlhý týždeň plynul strašne pomaly. Topoľnícka hala „praskala“ vo švíkoch a tábory oboch družstiev vytvorili vynikajúcu hádzanársku atmosféru.

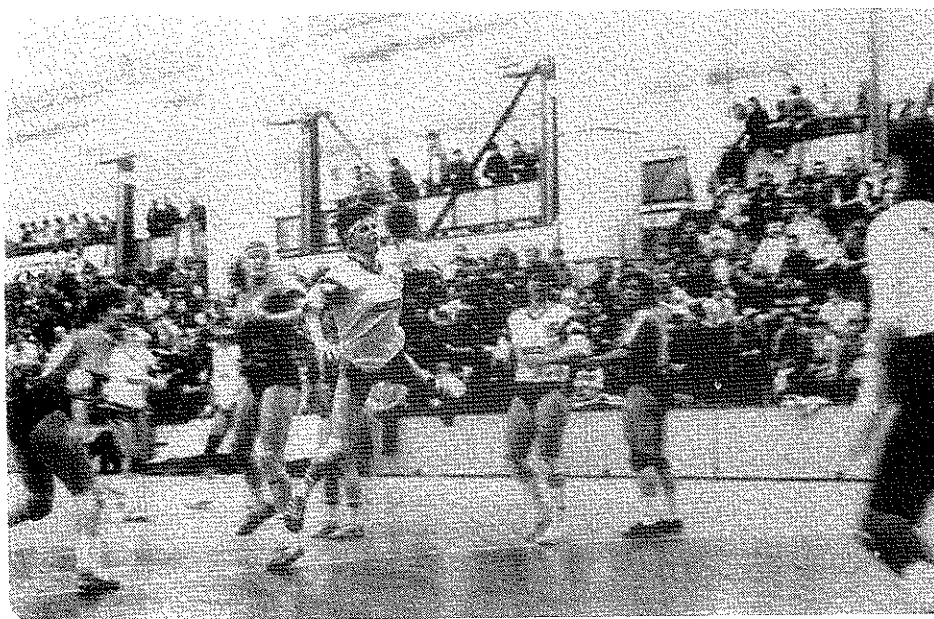
V treťom zápase play off si naše hádzanárky hneď od začiatku vytvorili dostatočný náskok, podložený dobrou hrou v obrane, za ktorou skvele chytala Kašparová. A tak výsledok 22:24 vyvolal v našom tábore obrovskú vlnu radosti. Po dlhom, viac ako desaťročnom čakaní je sen o medaile skutočnosťou. Akého lesku však bude, mali rozhodnúť až finálové turnaje.

Že to nebude jednoduché potvrdil prvý zápas na úvodnom turnaji v Partizánskom, ktorý sme vysoko prehrali /23:12/. Ešteže tento „debakel“ nezanechal v našom kolektíve trvalejšie stopy a v druhom zápase s Interom Bratislava /21:17/ sme to s myšlienkou na méty najvyššie „roztočili“. Na druhom finálovom turnaji v Bratislave začali Šalianky naplňať svoj fantastický sen a hneď v úvodnom zápase nenechali nikoho na pochybách,

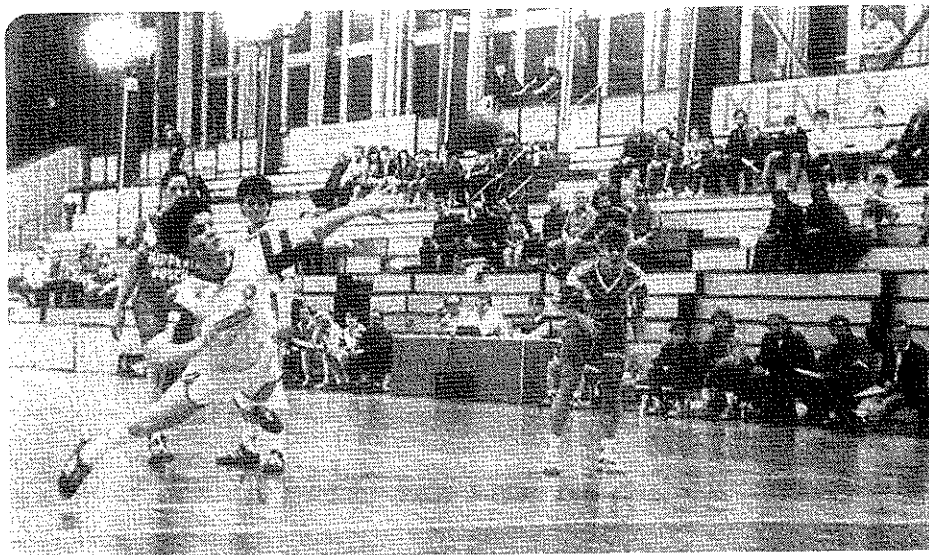

Dokonalá práca Szabadošovej v stretnutí so Sláviou Praha.

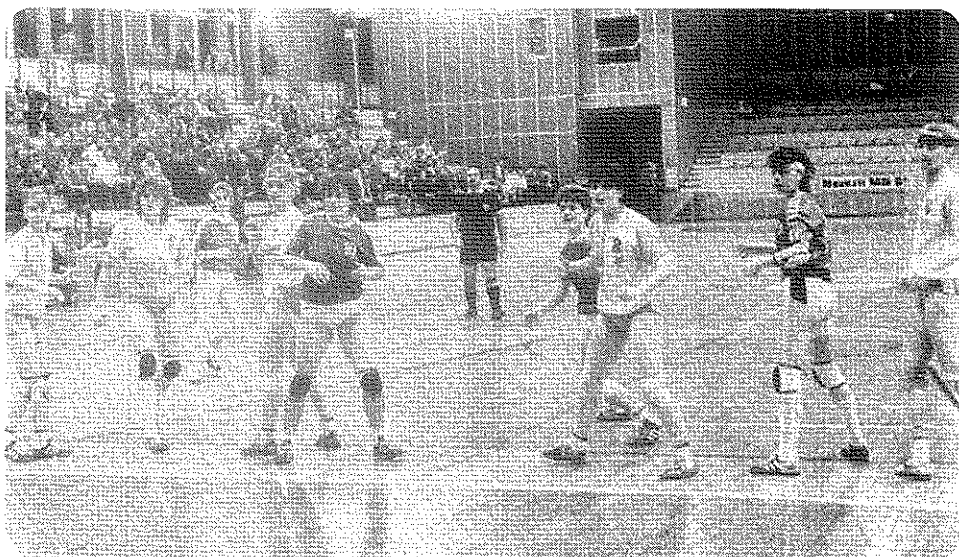

Dihoročná opora Ľuba Hlavatá pri svojom typickom úniku.

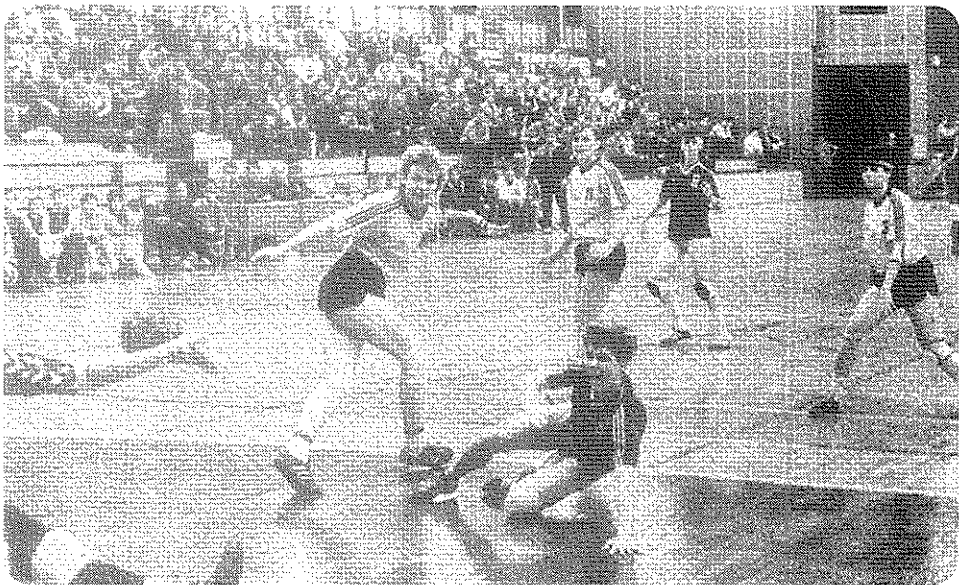

Najlepšia šaliarska strelkyňa Zuzana Prekopová pri „práci“.

Čo myslíte, kam tá brankárka odišla? (Hľavatá, Prekopová, Szabadošová a Žiačková v našom drese). Šaľa - Slávia 27:17.

Kto tú palubovku zohrial tak, že páli? (Z. Prekopová, Šaľa - Inter 21:17).

že sa šance boja o titul správne chytili. Porazili Iskru Partizánske 21:17 a urobili význačný krok vpred. V druhom zápase nás Inter potrápil viac, ako sme očakávali. Ešte Sabadošová v posledných minútach vybojovala remízu 26:26. Po tomto turnaji zostáva otvorená už len otázka: Šaľa či Partizánske. A tak opätovné týždenné čakanie za gistrovalo zvýšený pohyb okolo nášho družstva. Celé mesto žilo vo veľkých prípravách až nadišiel dlho očakávaný piatok 25.mája 1990.

Na šaliansku palubovku vybehlo 14 žien odhodlaných vydať zo seba maximum. Vo vypredanej hale od prvých minút vládla nevidaná atmosféra. Diváci obdivuhodne mohutne, no zároveň korektne povzbudzovali počas celého zápasu. Po prvom polčase vyhrávala Šaľa 14:11 a vo vzduchu niečo vyselo. Nadšene hrajúce Šaľanky po hodine hru zvíťazili 27:21. A celkom zaslúžene. Po uplynutí hracieho času to už nikto nevydržal. Hráčky, diváci i funkcionári rozkrútili priamo na palubovke nevidané oslavy. „Šampanské tieklo potokom“. Prvý titul majstra Československa bol v správnych rukách. Šaľa sa stala hlavným mestom československej hádzanej a v pondelok boli v meste všetky periodiká beznádejne vypredané. A kto sa o prvý zlatý úspech zaslúžil?

Marta Kašparová - začínala v Partizánskom ako 17 - ročná. V reprezentácii zohrala viac ako 140 medzištátnych zápasov, bola tiež členkou víťazného družstva Iskry Partizánske v PV.

Jana Lenčేశová - odchovankyňa šalianskej hádzanej, ktorú začala trénovať po vedením Víťazoslava Kostku a Eriky Lengyelovej. V 18-tich rokoch bola členkou ligového družstva a mala za sebou i štart v reprezentácii.

Darina Braunová - odchovankyňa šalianskeho Dusla. S hádzanou začala ako 16 - ročná reprezentovala v juniorke a za sebou mala v tom období 19 reprezentačných štartov v A družstve Československa.

Zuzana Prekopová - je odchovankyňou trenčianskej hádzanej. Od roku 1985 bola našou hráčkou a v tej dobe mala za sebou 13 medzištátnych zápasov za reprezentáciu krajiny.

Ing. Gabriela Sabadošová - hrala dorasteneckú ligu v Nitre. V roku 1978 prestúpila do ligového družstva žien, odkiaľ sa dostáva do Partizánskeho, s ktorým získava dva tituly majstra republiky. Od roku 1983 bola stálou členkou reprezentačného výberu a absolvovala s ním i olympijské hry v Soule. V tej dobe mala za sebou vyše sto reprezentačných štartov.

Jarmila Halmová - začínala s hádzanou ako 15 - ročná v Interi Bratislava. V Iskre Partizánske získala svoj prvý titul majstra ligy. Od roku 1984 prestúpila do Šale a počas jej pôsobenia u nás reprezentovala i v A družstve žien Československa.

Irena Horváthová - začala s hádzanou v Novej Dubnici. Od roku 1985 je hráčkou šalianskeho Dusla. Po reprezentačných povinnostiach v juniorských kategóriách odohrala v tej dobe i 40 reprezentačných zápasov v A družstve žien.

Ľubica Hlavatá - začínala s hádzanou v Brezovej pod Bradlom. Od roku 1983 je hráčkou nášho družstva. V reprezentácii odohrala v tom čase vyše 20 medzištátnych zápasov.

Renáta Velická - je našou odchovankyňou. S hádzanou začala pod vedením trénera Petrikoviča a už ako 17 - ročná je členkou ligového A družstva. Okrem reprezentácie krajiny v juniorských družstvách mala v tom čase za sebou 13 štartov za reprezentačné A družstvo žien.

Ľubica Ladicsová - je odchovankyňou našej dorasteneckej liahne. S hádzanou začínala veľmi skoro a od 16 rokov je členkou ligového družstva žien. V tom čase bola stálou juniorskou reprezentantkou.

Mária Ráczová - odchovankyňa nášho družstva bola od 18 rokov členkou ligového kolektívu žien.

Mária Demácseková - prestúpila do nášho družstva zo Šurian v roku 1982. Od tej doby bola členkou ligového kolektívu.

Katarína Žiačková - začala s hádzanou v Novej Dubnici a od roku 1988 bola platnou členkou ligového kolektívu Šale.

Inge Poláková je odchovankyňou prievidskej hádzanej. Od roku 1988 je platnou hráčkou šalianskeho Dusla.

História nezabúda. Po prvýkrát dekorovaný majster ČSFR.

Zľava: Kovács - tajomník, Lehocký - masér, Szabadošová, Poláková, MUDr. Bohucký - lekár, Vargová, Halmová, Horváthová, Žiačková, Fabiánová, Mentelová, Bako - tréner.

Dolný rad: Prekopová, Ladicsová, Braunová, Kašparová, Ráczová, Hlavatá, Velická, Bírová.

Janette Bírová - je ochovankyňou nášho dorastu, kde začala trénovať pod vedením nerky Runákovej. Od 18-tich rokov je v kádri ligového A družstva žien. Úspešne reprezentovala Československo v juniorských kategóriách.

Mária Vargová - začala s hádzanou v Partizánskom, odkiaľ prestúpila do Nitry. Od r. 1989 bola hráčkou nášho družstva.

Angelika Mentelová - začínala s hádzanou v Šuranoch. Po skončení štúdia prestúpila do nášho kolektívu.

Mária Habdáková - je odchovankyňou močenskej hádzanej. Po skončení dorasteneckého veku bola členkou šalianskeho ligového družstva.

František Bako - tréner víťazného družstva začal s hádzanou v Trnave. Ligovú súťaž hral v Trnave, Prešove a napokon v ČH Bratislava, kde potom ako tréner mužov dvakrát získal titul majstra ligy. A ako sa dozvieme neskôr, nebol šaliansky titul pre neho posledný.

Ivan Kašpar - asistent trénera a metodik HO. 20 rokov hral ligovú hádzanú. Od roku 1972 vykonával funkciu technického vedúceho reprezentačného družstva mužov. Ešte členom predsedníctva zväzu hádzanej a od roku 1980 členom medzinárodnej federácie hádzanej IHF. V Šali pracoval od roku 1986.

Ladislav Kovács - od roku 1978 stálica v našom oddieli, vedúci družstva a tajomník oddielu.

MUDr. Štefan Bohucký - lekár družstva od roku 1988.

Peter Lehocký - od roku 1975 masér družstva. Jeho vysoké odborné kvality využíval reprezentáčne družstvo.

Ing. Štefan Ondruš - predseda hádzanárskeho oddielu od roku 1988.

Ing. Tibor Lacko - podpredseda hádzanárskeho oddielu, v ktorom pracoval od roku 1986.

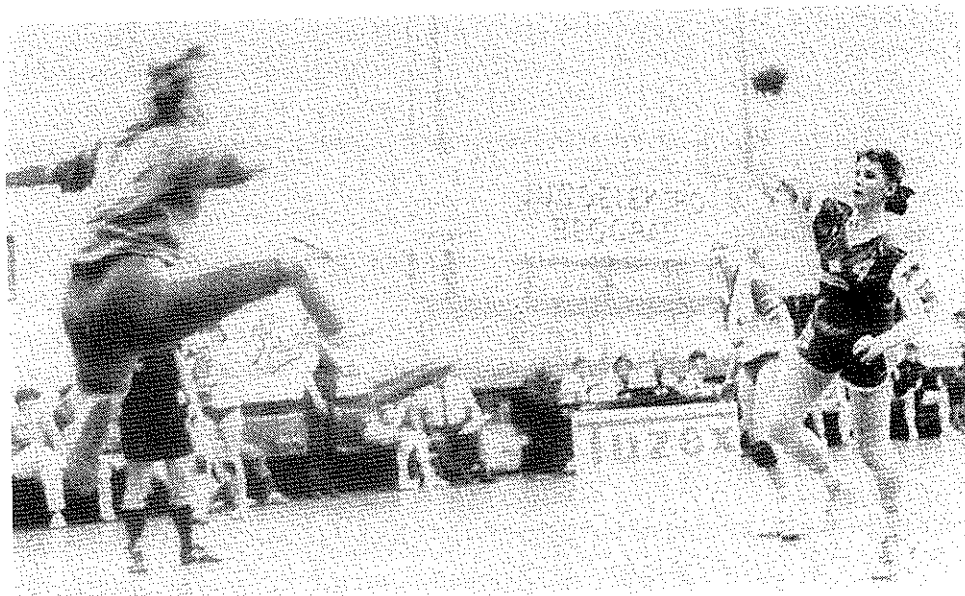
Ing. Jozef Janitz - podpredseda oddielu, v ktorom pracoval od roku 1971 a prešiel rôznymi funkciami.

Ladislav Sekereš, JUDr. Miloš Haladík, Peter Popluhár, Júlia Ferenceiová, Ev. Kollárová, PaedDr. Marian Botorče, obetaví, aktívni členovia výboru HO.

Mimoriadnu pozornosť pri získaní prvého historického titulu si však zaslúži celý rad ďalších obetavých nadšencov, ale najmä vedenie n.p. Duslo Šaľa na čele s jeho vtedajším riaditeľom Ing. Martinom Macákom, a hlavne patrónom šalianskej hádzanej Ing. Mariánom Švoňavom, vtedajším predsedom klubu, bez ktorého by bol zisk titulu veľmi ťažký.

Najlepšou strelkyňou kolektívu bola opäť Zuzana Prekopová so 178 gólmi pred Halmovou s 94 gólmi a Sabadošovou s 80 gólmi.

Andrea Kostková včera.

Dnes (a zajtra?)

Zisk striebra do medailovej kolekcie

Po euforickej radosti zo zisku titulu sme sa opäť pustili do prípravnej fázy na nový ligový ročník 1990/91. Príprava sa začala už pod vedením staronového trénera Dušana Daniša, ktorý sa po rokoch do Šale vrátil. Asistentkou trénera sa stala Marta Bohuchová. Do nášho klubu pribudla reprezentačná brankárka Renáta Tarhaiová z Interu Bratislava z pôsobenia v Štarte Bratislava naša odchovankyňa Melicherová a z ligového dorastu prišiel všestranný športový talent Andrea Kostková, odchovankyňa svojich rodičov Mária a Vítazoslava Kostkovcov, Eriky Lengyelovej a Ing. Rudolfa Bereca. Od 14-tich rokov začala hrať v prvej dorasteneckej lige a bola najmladšou hráčkou dorasteneckého výberu v SR i ČSFR. A ešte niečo. Do nášho kolektívu prišla prvá zahraničná posila - Ľudmila Boltenková z Užgorodu, bývalá reprezentantka ZSSR. Z kolektívu odišla Jarmila Halmová na zahraničné angažmá a Marika Ráczová začala študovať v Bratislave.

Od 1. augusta začala technicko-taktická príprava kolektívu, potom nasledovali turnaje v Nitre, Šali a Giessene. Správne načasovanie formy bolo dôležité z pohľadu začiatku ligovej súťaže i bojov v pohári európskych majstrov (PEM), v ktorom nás čakal kvalitný súper - majster Francúzska ASPTT Metz.

Po úspešnej minuloročnej sezóne reprezentační tréneri nominovali z nášho družstva do výberu krajiny Kašparovú, Tarhaiovú, Hlavatú, Horváthovú, Prekopovú i Velickú.

Ligová súťaž sa rozbehla naozaj zostra. Na prvý zápas sme nastupovali na horúcu pôdu minuloročného vicemajstra v Partizánskom. Diváci, ktorí prišli do haly, videli kvalitnú hru, ktorá napokon skončila zmierlivo 26:26. Na svoj prvý ligový zápas nastúpila Andrea Kostková, ktorá spolu so Zuzanou Prekopovou bola jednou z hlavných opier kolektívu. Zápas s Nitrou bol úspešnou previerkou pred prvým šalianskym vystúpením v PEM.

Zdatný francúzsky hádzanársky súper a luxemburskí rozhodcovia nám vstup do pohárovej Európy dokonale strpčili. Prehra v Metzi 21:16 sa síce nezda nedobehnutelná, no ako sa napokon ukázalo ani domáce víťazstvo 22:20 nás nezbavilo pocitu kruto zaplatenej nováčikovskej dane.

Zápas s Gottwaldovom sa niesol v znamení pohárového neúspechu a tak vari prehra 19:17 ani nikoho veľmi neprekvapila. Reputáciu si náš kolektív napravil až v zápase s Bohemiansom Praha /29:16/. Schutili si dievčatá zastrieť i proti Interu Bratislava /28:10/. Dobrá obranná hra a strelecká nemohúcnosť súpera nedovolila Interu v druhom polčase streliť viac ako dva góly. Na čelo ligovej tabuľky sme sa prebojovali po 9. kole, v ktorom sme v dobrom zápase zdolali Sláviu Praha 21:19. Jesennú časť ligy teda skončila Šala na 1. mieste v tabuľke s jednobodovým náskokom, práve pred Sláviou Praha. Tá však svoje manko zrovnala hneď v prvom zápase odvetnej časti, prostredníctvom Partizánskeho, ktoré nás nachytalo v našom prostredí „na hrúškach“ /14:15/. Partizánske sa však postaralo hneď v ďalšom kole o ďalšiu zmenu tímu, že porazilo a Sláviu.

Kvalifikácia na juniorské MS. Na pôde Mestského úradu Šala víta účastníkov športových bojov primátor mesta Ing. Alexander Szabó.

S primátorom mesta vedúci španielskej delegácie.

Medzi bojmi na ligových palubovkách vyhlásili v Púchove tradičnú anketu o najlepších hádzanárov Slovenska. Majstrovská odozva sa preukázala i pri vyhodnocovaní a najlepšou hádzanárkou Slovenska a napokon aj ČSFR sa stala Zuzana Prekopová. Druhé miesto v tejto ankete obsadila Ing. Gabriela Sabadošová (7. miesto v ČSFR), 4. miesto Irena Horváthová (2. v ČSFR) a 10. miesto Ľubica Hlavatá. Radosť Zuzany Prekopovej z udelených počtov jej prekazil dobre obsadený turnaj v dánskom Horsense, kde si v zápase s SC Lipsko pri nešťastnom výskoku zlomila nohu. Jej nádeje na reprezentačnú účasť v súťažiach MS - C v Taliansku sa nadobro rozplynuli. V kategórii športových kolektívov Slovenska obsadili naše hádzanárky veľmi pekné 2. miesto.

V 18. kole dlhodobej časti ligy cestovali naše dievčatá do Prahy, kde v súboji o 1. miesto v tabuľke tesne podľahli Slávii 18:17. Oba tieto kolektívy už do konca dlhodobej časti nezaváhali.

Pred záverom ligy bola naša športová hala opäť svedkom významnej medzinárodnej udalosti. V našom meste sa totiž odohrávala hádzanárska kvalifikácia na majstrovstvá sveta junioriek za účasti reprezentačných družstiev Belgicka, Španielska a ČSFR. V žižlivom prostredí, s výdatnou podporou divákov, sme boli svedkami výborne zorganizovaného medzinárodného podujatia.

V družstve junioriek ČSFR sa objavili i šaliarske hráčky Lenčesová a Kostková a svojim výkonom prispeli k presvedčivému víťazstvu v skupine a postupu na MS v Francúzsku.

Záverečné boje o titul majstra ligy začali naše dievčatá v bojoch play off s Tempom Partizánske. Oba domáce zápasy potvrdili predoklady výbornej hádzanej a vďaka šaliarski diváci videli v sobotu i nedeľu zápasy ostré ako „remeň“. V oboch sa rozhodovalo až v závere, v ktorom boli naše dievčatá o poznanie lepšie /24:22 a 21:17/. Týždenná príprava na odvetné stretnutie v Partizánskom potvrdila silu nášho kolektívu. Po dramatickom zápase odchádzali z palubovky naše dievčatá víťazne a finále bolo naše „Fanúškovia“ Partizánskeho však boli proti. Svoju zlosť si vylievali na každom, kto sa im vplietol do cesty. Ruvačka ako vo westerne. Nechutná dohra však nič nezmenila na našej radosť.

Chystalo sa finále, ktoré sme začali dvoma zápasmi v Prahe. Ako deň a noc boli naše dievčatá dve pražské vystúpenia. Tá prvá prehra nás bude dlho mrziť. Ešte v 43. minúte sme v pohode viedli 15:12 a bez prikrášľovania sme boli na palubovke lepším družstvom. Výpadok koncentrácie, nesúci sa do konca zápasu, pokračoval i v celom druhom. Nie div, že sme v Prahe Slávii dvakrát podľahli /15:17 a 13:21/. Do odvety nastupovali naše dievčatá s odhodlaním odčiniť nedobry dojem z Prahy a vrátiť Šalu do bojov o ligový primát. Slávia v Šali nezačala zle, no postupom času sa čím ďalej, tým viac začala presadzovať Kostková, ktorá doslova „rozstriela“ svoju juniorskú reprezentačnú kolegyňu v bráne Slávie Buchtovú a v prvom zápase vsietila 10 gólov. V tom druhom o zvrátení v zápase nebolo núdze. Posúďte sami /4:0, 5:4, 11:6, 11:12, 14:12, 14:15, 15:15/.

K udelenej cene fair-play oceneným blahoželá primátor mesta Ing. Alexander Szabó a podpredseda HK Ing. Tibor Lacko.

Hádzanárska legenda Mária Ďurišinová.

A predžžovalo sa. Dráma pokračovala ďalej a niesla sa v podobnom duchu /16:18:18, 19:19/. Napokon Horváthová 107 sekúnd pred koncom zápasu rozhodla o tom že korunovácia majstra sa odložila. Víťazným gólom upravila na konečných 20:19, a v súhrnnom účtovaní znamenalo vyrovnanie na zápasy 2:2. Rozhodnúť musel piaty zápas v Prahe, na ktorý cestovali naše hráčky s asi 200 fanúšikmi vedenými neúnavným hádzanárskym fanúškom Ernestom „Keiserom“ Špánikom. Vynikajúca atmosféra a športové priateľstvo oboch fanúškovských táborov pripravili výborné prostredie. Zápas sa od začiatku vyvíjal v prospech Slávie, ktorá sa napokon víťazstvom 21:18 stala novým Ligovým majstrom. Strieborná priečka doplnila sériu medailí získaných našimi dievčatami na kompletnú.

Po roku opäť zlatá

Príprava na ligový ročník 1991/92 sa začala roztočeným prestupovým kolotočom. Z nášho družstva odišla Kašparová, na bratislavské štúdiá Kostková, do Nitry Demacseková, do Trenčína Žiačková a do Gyoru Sabadošová. Prišli však adekvátne posily v podobe jednej z najlepších hádzanárk vôbec Márie Ďurišinovej a reprezentantky Zuzany Pospíšilovej. Trénerská dvojica Daniš - Bohucká tak mali k dispozícii tento káderek hráčok: Tarhaiová, Fabiánová, Lazúrová, Pospíšilová, Ďurišinová, Braunová, Prekopová, Velická, Hlavatá, Ladicsová, Mentelová, Poláková, Horváthová, Boltenková, Pálová a Baková. Pripravné turnaje v Olomouci, Partizánskom i v Šali naznačili, že sa chceme opäť vrátiť na kráľovský stolec.

Prvý zápas s Olomoucom pred domácim hľadiskom naznačil, že cesta k úspechu vedie iba cez kolektívne poňatie hry a dokonalú sústredenosť na každý zápas. Potvrdil to i zápas s Danubiou Bratislava, ktorý sme tiež vyhrali /22:24/, ale kde-tu sa ešte prejavila nedokonalá zohratosť kolektívu. Motor sa rozkrútil správnym smerom až v treťom kole. „Rozdrvili sme“ družstvo Prešova 30:13. Tento zápas slúžil ako dokonalá príprava na naše druhé vystúpenie v európskych pohároch, tentokrát v Pohári víťazov pohárov. Zúrišský žreb nám určil prijateľného súperu - Spono Nottwil zo Švajčiarska. V domácom prostredí pred 1200 divákmi si naše strelkyne schuti zastreľali a už v prvom zápase /34:19/ sme si vytvorili dostatočný náskok do odvety. V nej naše hráčky porazili ambiciózneho súperu i na jeho pôde 21:27. Rozbehnuté skvelkyne potom predviedli „koncert“ v Trenčíne /16:30/. Sklamaním pre naše farby bol pohárový žreb, ktorý nám v druhom kole PVP určil za súperu minulo-ročného finalistu tejto súťaže Bayer Leverkusen z Nemecka.

Výborná športovo-organizátorská práca v našom hádzanárskom klube, reprezentovaná skúseným funkcionárskym aktívom, menovite: Ing. Švoňavom - patrónom hádzanej v Dusle, Ing. Ondrušom - predsedom HK, L. Kováčsom - tajomníkom klubu, pod predsedami Ing. Lackom, Ing. Janitzom, spoľahlivými funkcionármi výboru Sekerešom Popluhárom, Ferenceiovou, Balážom, Kollárovou a ďalšími nadšencami, výbornými refe-

Žeby to bola rovnaká zostava ako dole? No povedzte, čo nám viac pristane?

„Majsterky v pracovnom“

Horný rad: Bohucká - asistentka, Ladičková, Boltenková, Pálová, Lazúrová, Mentelová, Horváthová, Hlavatá, Daniš - tréner.

Dolný rad: Prekopová, Velická, Poláková, Pospíšilová, Braunová, Ďurišinová.

Sedia: Fabiánová, Tarhaiová.

renciami z organizovania vrcholných medzinárodných športových podujatí primelo ve-
nie Československej hádzanárskej federácie k dôvere v naše schopnosti zorganizovať
tradičný turnaj štyroch opäť v Šali. V dňoch 18. - 20. októbra 1991 sme v našej športo-
hale privítali 4 vynikajúce hádzanárske reprezentačné družstvá Juhoslávie, Nemecka,
Dánska a Československa. Organizácia turnaja, ako i kultúrno-spoločenská úroveň, boli
hodnotená zástupcami zúčastnených krajín ako turnaj „par excellence“.

Po turnaji štyroch liga pokračovala šlágrom. V Prahe sa opäť stretli dvaja horúci ka-
didáti na majstrovský titul, vlnajúci finalisti Slávia a Šaľa. Bol to však súboj úplne i-
a výsledok 20:20 sa dá hodnotiť ako úspech Slávie, keď naše dievčatá ťahali celý zápas
za „dlhší koniec“. Výborná atmosféra a nevídaná kolegiálnosť i mimo ihriska priniesla
fanúšikom oboch táborov zaslúženú odmenu.

Predsiedníčka československého olympijského výboru Viera Čáslavská odovzdala i
pražskom hrade po prvýkrát v histórii priaznivcom Šale a Slávie cenu Fair play, udeľovanú
za mimoriadne zásluhy o rozvoj čestnosti v športových a mimošportových aktivitách.
Vďační šalianski fanúšikovia si ju právom zaslúžili.

Škoda, že práve oni nemohli absolvovať s našimi dievčatami prvý zápas 2. kola PV
v Leverkusene. Domáce hráčky začali zápas nervózne a až do stavu 16:14 to vyzeralo i-
prekvapenie. Záver však už mali „v hrsti“ domáce, prešpikované reprezentantkami troch
krajín. Zápas sa skončil našou prehrou 24:17. Šalianska odveta sa niesla v podobnom
duchu a bolo treba športovo priznať, že na súperov takýchto kvalít sme nemali. Výsledok
druhého zápasu 25:20 pre hostí to len dokumentoval.

V lige sme kraľovali ďalej a trpkosť z prehry v PVP si odniesol Štart vysokou prehrou
35:13. Prvú prehru v súťaži utrpeli naše hráčky až v 10. kole, v ktorom sme v Partizánskom
podľahli nadšene hrajúcemu súperovi 26:20. Hneď nato prišla nečakaná prehra v doma-
com prostredí s Topoľníkmi 15:17 a náš náskok v tabuľke sa zmenšil na 2 body.

Pred odvetnou časťou ligového ročníka vyhlásili v Prahe najlepších hádzanárov rok-
1991. Na 2. mieste v tejto ankete sa umiestnila Kostková, na 5. Prekopová a na
8. Pospíšilová.

Odvetnú časť tohoto ligového ročníka začali naše dievčatá v dobrom tempe. Po 9 roč-
nej odmlke sa v tomto ročníku začala hrať opäť pohárová súťaž. Finálové víťazstvo nad
Plastikou Nitra 21:14 sa nieslo v znamení našej prevahy a tak slovenský pohárový primár
putoval do našej vitríny. Keď sme v 17. kole hostili na našej palubovke budúceho súpera
v boji o československý pohár Sláviu a zápas spečatili našim víťazstvom 16:33, začali
sme vážnejšie uvažovať i o možnosti zisku tejto trofeje. Po dvoch vysokých víťazstvách
v Ostrave 15:38 a doma so Zlínom 30:16 sa naše dievčatá zodpovedne chystali na
„odvetu“ v Topoľníkoch. A priebeh zápasu ukázal, že dobre. Iba vynikajúci výkor-
brankárky Petráčkovej zachránil domácie od vyššej prehry. Posledný zápas dlhodobej
časti ligovej súťaže už len potvrdil naše postavenie v tabuľke a víťazstvom nad druhým
Partizánskym 28:25 sme do finálových bojov postúpili so 6 bodovým náskokom.

Víťaz slovenského pohára 1991/92.

Víťaz československého pohára 1991/92.

Horný rad: Lehocký - masér, Ing. Lacko - podpredseda HK, Daniš - tréner, Braunová, Prekopová, Ing. Ondruš - predseda HK, Bohucká - asistentka, Velická, Horváthová, Ladicsová, Hlavatá, Boltenko - masér, Mentelová.

Dolný rad: Poláková, Pospíšilová, Fabiánová, Boltenková, Tarhaiová, Pálová, Ďurišinová.

Pohár je náš

Pred finálovými ligovými bojmi sa naše dievčatá v boji o československý pohár s minuloročným majstrom ligy Sláviu Praha. Finálový zápas mal z oboch strán výbornú úroveň. Bojovnosť a nasadenie vysoko prevyšovali ligovú úroveň. Výborné výkony našej Tarhaiovej, Prekopovej a Ďurišinovej miskú váh prikláňali čím ďalej, tým viac na našu stranu. Posledný hvizd rozhodcov, výsledok 25:20, ale najmä výborná úroveň hry priniesli do našich radov obrovskú radosť. Československý pohár po 9-tich rokoch ožil a hneď na úvod putoval do Šale. Finále bolo príjemnou pochútkou a zároveň tou najlepšou pozvánkou na semifinálové boje v ligovej súťaži.

V semifinále ligy sa naše dievčatá stretli s hráčkami Danubiusu Bratislava. Bratislavčanky mali v oboch prvých zápasoch na našej pôde slabšiu obranu a Šalianky dokonale využívali rýchle protiútoky. Oba duely skončili našimi víťazstvami 28:21 a 25:21. Na odvetné stretnutie do Bratislavy cestovali naše dievčatá ako horúce favorítky, čo napokon aj potvrdilo. Stačil jeden zápas /21:23/ a finálová dráma z minulého ročníka mohla zopakovať.

Slávia Praha totiž vyradila po dlhodobej časti druhé Partizánske a tentoraz najprv našej palubovke nastúpila na obhájenie vlaňajšieho prvenstva. Šalianky však boli pri prvom finálovom boji bojovali pražské hráčky do polčasu veľmi srdnato. Druhý ovšem jasne vyznel pre naše farby a dobrá strelba Ďurišinovej, Prekopovej a Ladicsovej nás zabezpečili víťazstvo 23:21. Druhý finálový zápas sa niesol celkom v znamení nášho kolektívu. Hladká výhra 27:16 vzbudzovala v divákoch obavu, že vidia naše dievčatá v poslednom ligovom stretnutí na domácej pôde, a že prípadný 5. rozhodujúci zápas s nimi už hrať nebude. Predpoklad im vyšiel, ale výsledky neprišli ľahko. V treťom finálovom zápase nastupovali naše dievčatá s odhodlaním rozhodnúť o titule majstra ligy už dnes. Toto prílišné odhodlanie i uvoľnenosť prinášali so sebou neuveriteľné chyby, a keď „vybuchli“ spojky a obrana, výborne chytajúca Fabiánová v bráne sa mohla „roztrhať“. Možnosť zvrátiť výsledok sme si uvedomili príliš neskoro, a keď v závere za stavu 20:11 domáci časomerači poprehadzovali časomieru, náš vyrovnávajúci gól padol vraj až po uplynutí hracej doby ...

V nedeľu to bola už iná „káva“. Naše dievčatá dali jasne najavo, že chcú rozhodnúť o prinavrátení ligového titulu. Slávia dokázala znížiť na 18:19, ale v dramatickom závere Ďurišinová a Ladicsová rozhodli o druhom titule majstra Československa. Výbuch emócií, slzy radosti, slová chvály. Naše dievčatá preberajú z rúk predsedu hádzanárskeho zväzu zlaté medaile za titul majsteriek republiky a pražskou halou sa nesie skandovanie „titul je náš, nech žije Šála!“.

A ešte trochu štatistiky. Najlepšou strelkyňou družstva bola Ďurišinová so 183 gólmi pred Prekopovou 147 a Ladicsovou 90.

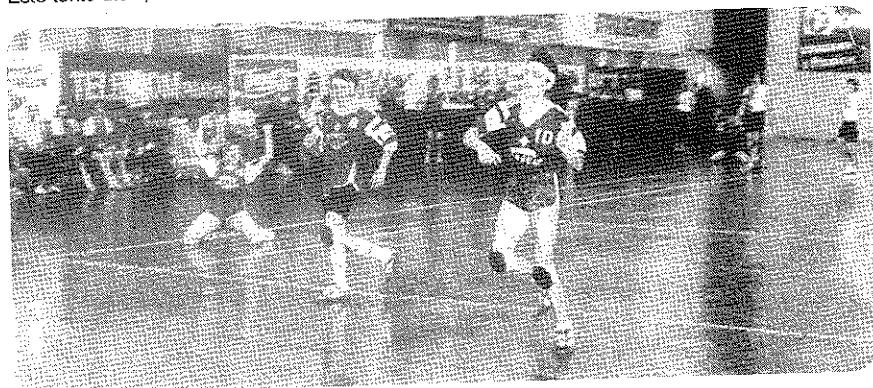

Sláva, nesláva, „z hrušky dole“. Povedala si Zuzana Prekopová.

Ešte tento útok premením a idem do parlamentu. (Mária Ďurišinová)

A je rozhodnuté. Ľuba Ladicsová svojím gólom rozhodla o prinavrátení titulu majstra Československa.

Šaľa i centrom reprezentačných sústredení

Tradične dobré hádzanárske prostredie v našom meste si trvale vyslúžilo pozornosť zväzových funkcionárov. Prijemná atmosféra i dobré športové zázemie si vydobilo dobru meno nielen u nás, ale aj v zahraničí. Tak nie div, že naše mesto je i dejiskom prípravných reprezentačných kolektívov. Počas tohoto ligového ročníka okrem pravidelných reprezentačných sústredení družstva Československa sme boli hosťiteľmi reprezentačných družstiev Japonska a Kanady. Výborná starostlivosť, dobré tréningové možnosti i komplexná spokojnosť sa odrazili na dovolenkovom pozvaní nášho klubu na recipročnú výmenu do atraktívnej Kanady. A ako dobre padla táto reciprocita práve po vybojovaní druhého titulu majstra Ligy netreba zvlášť komentovať. 14 denný pobyt v kanadskom Montreale bol doplnený o jeden oficiálny a niekoľko neoficiálnych zápasov s reprezentáciou Kanady. V oficiálnom zápase zvíťazili naše dievčatá v Ottawe 24:20 a prítomnosť nášho veľvyslanca na zápase zanechala v nás trvalé spomienky.

Zlato do tretice

Nový Ligový ročník 1992/93 sa začal v znamení návratu úspešného trénera Františka Baku, ktorý po zisku 1. majstrovského titulu zo Šale odišiel a k majstrovstvu sa opäť po dvoch rokoch vrátil. Z kolektívu odišla Maja Ďurišinová, ktorá hádzanársku loptu vymenila za poslanecké kreslo, dlhodobá opora Zuzana Prekopová spolu s Renátou Tarhaiovou vymenili šaliarske dresy za dresy topolníckeho Coimpexu, kde odišiel aj tréner Dušan Daniš. Výboru hádzanárskeho klubu sa bolo teda treba dobre zamyslieť, ako zacestovať uvoľnené hráčske miesta. Posily, ktoré do družstva prišli sa ukázali v dobrom svetle. A neboli hociaké. Do Šale prišla vynikajúca brankárka Lenka Černá z Olomouci, niekoľkonásobná reprezentantka Júlia Kolečányiová z Nitry, z Trenčína sa vrátila Katarína Žiačková a spolu s ňou ďalšia reprezentantka zahraničia Irina Sidorová z Kyjeva. Tréner Bako mal pred sezónou nasledovný káder hráčov: Černá, Fabiánová, Pospíšilová, Pálová, Sidorovová, Braunová, Kolečányiová, Žiačková, Velická, Hlavatá, Ladicsová, Mentelová a Boltenková. V priebehu ligovej súťaže do boja o ligové body zasiahli i naše dorastenky, o ktoré sa úspešne stará tréner Kelemen, S. Flašková, M. Flašková, Csásárová, Mažárová i Adamčová.

Úvod do ligovej súťaže bol naozaj majstrovský. Hoci sme boli úradujúcimi majstrami republiky, predsa sa naše víťazstvo na horúcej pôde v Prešove neočakávalo. Prešovčanky v minulom ročníku nestratili doma ani bod. Samotný zápas ukázal, že do nového ročníka vstupuje naše družstvo s odhodlaním obhájiť vlašajší primát. Chybou súperu sme nekompromisne trestali a zápas zaslúžene vysoko vyhrali 16:23. Druhé kolo a zápas s Olomoucom ukázal, že pozícia úradujúceho majstra vyburcuje každého súperu k zvýšenému úsiliu o získanie jeho skalpu. Súboj s Otrokovicami i Zlínom nepriniesol žiadnu väčšiu prekážku a jednoznačné výsledky 10:24 a 19:28 v náš prospech, korunovali naše dievčatá dobrým výkonom v Partizánskom a výhrou 23:22. Zápas so Sláviou v Prahe opäť pripomenul dramatickosť minuloročných finálových súbojov. Až do stavu 3:

Naše družstvo po prípravných zápasoch s reprezentáciou Japonska.

Spoločná fotografia po zápase s Kanadou.

bola Slávia lepším kolektívom. Potom zavelila do útoku Ladicsová, pridala sa Horváthová i Černá v bráne a zo stavu 17:16 bolo razom 22:16. Konečný výsledok 24:22 upravov Pražanky dvoma gólmi v samotnom závere stretnutia. Zápas sa niesol i v duchu prípr na reprezentáciu krajiny v PEM. A veru po vylosovaní nášho pohárového súperu nám (smiechu nebolo. Trinásťnásobný držiteľ PEM Spartak Kyjev v nás vzbudzoval po beznádeje. Bez zranených Hlavatej a Velickej prvý súboj v Kyjeve odštartovali dievča bez rešpektu s cieľom neprehrať viac ako o 4 góly. Veľmi rýchlo sme však zistili, že v našich silách podstatne viac. Spartaku chýbala skúsenosť a do našej hry sa vkraď isto- ta. Kyjevčanky neustále doťahovali náš náskok. V bráne excelovala Černá a L dicsová s Horváthovou pomaly, ale iste súpera „rozoberali“. Naše konečné víťazst 14:16 malo obrovskú odozvu. Disciplinovaný a kolektívny výkon zrazil šampióna r kolená. Odvetné stretnutie sme mali už od začiatku v rukách a konečné víťazstvo 21:1 vyplnilo našu prihlášku do hádzanárskej Európy.

Ligové boje pokračovali bez prekvapení a výhry na Interi 18:25 i Štarte 14:24 dok mentovali dobrú hádzanársku pohodu. Po eufórii s Kyjevom sme sa ani nestačili spam tať a prišiel žreb 2. kola PEM. Bol neúprosný. Majster Nemecka TuS Walle Brén prešpikovaný reprezentantkami SNŠ - Bazanovovej, Nemecka - Adamikovej, Stilbergov i Fittingerovej, Maďarky Orbánovej, Poľky Zienkiewiczovej, bol snáď jedným z najsilne ších súperov, akého sme mohli dostať. Zápas naše predpoklady potvrdi V prvom stretnutí v Brémach držali naše hráčky krok s nemeckým majstrom len do polč su, dokonca sme sa dvakrát ujali vedenia, no problematický gól v závere polčasu p uplynutí hracej doby zanechal v dievčatách stopy, čo kvalitný súper využil na svoje j dnoznačné víťazstvo 21:13. V odvete sme túžili aspoň po ich skalpe, no súper bol vši stranne lepší a zvíťazil i u nás 16:18.

V ligovej súťaži po dvoch prehrách v PEM vyvolalo obavy stretnutie so stále zlepš júcimi sa Topoľníkmi. Predpoklady sa našťastie nesplnili a družstvo i trochu „odkukany profesionálny prístup k povinnostiam v PEM priviedol hráčky k dobrému výkonu i výsle ku 26:21 v náš prospech. Mimoriadne ťažký zápas odohrali naše hráčky v 11. kole súťaž s Nitrou. Naše víťazstvo 19:18 bolo cenné aj preto, že sme si stále udržovali nepo raziteľnosť v súťaži. Tesné víťazstvo sme však nevedeli zopakovať v štvrtfinále sloven ského pohára, keď sme s Nitrou tesne prehrali 17:18. Liga sa už do 16. kola hral v dobrej pohode, z ktorej nás vyviedol až zápas v Topoľníkoch. V 17. minúte za stavu 4: pre náš kolektív domáca brankárka vyhodila loptu do protiútoku topoľníckej krídelnícke ktorá pri výskoku odštiepila z parkety asi 30 cm ostrú triesku. Na ňu sa nešťastne napich la za ňou šprintujúca Hlavatá. Zápas bolo potrebné opakovať a tak sa „susedské derby odložilo. 17.kolo prinieslo posledné federálne stretnutie s minuloročným finalistom Sláviou v Prahe. Zápas sa hral bez zranenej Hlavatej i Braunovej, v týždni netrénovala a Ladicsová s Kolečániovou. V úvode sa zdalo, že si naše družstvo pripíše ďalšie víťazstv no po predčasnej strate koncentrácie bola napokon remíza 16:16 úspechom oboc celkov. Naše dievčatá teda od 30.mája 1992 opäť neokúsili trpkosť prehry. Tá však prišl 7. apríla 1993 pri opakovanom zápase v Topoľníkoch. Dramatický boj a výbornú hádzan

Posledný majster ČSFR Slovan Duslo Šaľa.

Horný rad: Pospíšilová, Ladicsová, Sidorovová, Černá, Fabiánová, Pálová, Žiačková.

Stredný rad: Ing. Lacko - podpredseda HK, Lehocký - masér, Kelemen - asistent, MUDr. Bohucký - lekár, Bako - tréner, Kovács - tajomník, Szekereš - člen VV HK.

Dolný rad: Kolečániová, Horváthová, Hlavatá, Ing. Ondruš - predseda HK, Velická, Braunová, Poláková.

Pohár európskych majstrov Šaľa - Brémy za asistencie TV kamier.

nezvládla rozhodcovská dvojica. Naša prvá prehra v súťaži 24:22 však výborný výkon súpera neznižuje. Dve kolá pred skončením ligovej súťaže malo naše družstvo možnosť zabezpečiť si víťazstvom tretí a posledný federálny titul majstra republiky. Zápas so Štátom Bratislava bol našou jednoznačnou záležitosťou a tak vďačné šalianske občanstvo mohlo oslavovať po tretikrát.

Našu ligovú suverenitu v tomto ročníku neznižila ani nič neznamenajúca prehra s Danubiusom Bratislava a vydeté víťazstvo v Nitre. Najlepšou strelkyňou družstva sa stala Ľuba Ladicsová, najlepšia hádzanáarka Slovenska so 114 gólmi pred Zuzanou Pospišilovou, ktorá ich vsietila 71. Oslavovali sme 3. titul ligových majsterek. V sobášnej sieňke Mestského úradu Šaľa preberali naše dievčatá zlaté medaile z rúk predsedu slovenského zväzu hádzanej Ladislava Grossa a primátora mesta Ing. Alexandra Szabu za asistencie televíznych kamier.

Ekonomická samostatnosť

Snahou o zavŕšenie ekonomickej samostatnosti hádzanárskeho oddielu sa v roku 1991 začala písať nová kapitola hospodárskeho života nášho klubu. Hlavnou devízou ekonomickeho života sa stala sponzorská činnosť, v ktorej „prvé husle“ prebral š.p. Duslo.

Voľba správnej sponzorskej aktivity prináša obojstranný prospech zainteresovaných stranám tobôž v situácii, keď je naše družstvo účastníkom rôznych vrcholových, domácich i zahraničných stretnutí. K stabilizácii hospodárskej situácie v klube veľkou mierou prispieva okrem neodmysliteľnej účasti podniku najmä dobrá spolupráca so zahraničnými spoločnosťami. Medzi už tradične stabilné patrí spolupráca s japonskou pobočkou firmy YOKOGAWA vo Viedni, spolupráca s firmou NOSTA, METAL, BATES a v minulosti i s firmou ROWEMA. Neustálou snahou vedenia klubu je rozširovanie sponzorského okruhu spolupráce. V tomto roku sme nadviazali veľmi dobré kontakty s nemeckou firmou SCHRACK ERICSSON. „Z domácich“ sponzorov treba vyzdvihnúť v prvom rade výbornú podporu Mestského úradu Šaľa, ktorý svojou sponzorskou spoluúčasťou prispieva k šíreniu dobrého mena nášho mesta doma i vo svete. Mimoriadne si ceníme dobrú spoluprácu s niektorými podnikateľskými subjektami v našom meste a teší nás najmä skutočnosť, že v dnešných zložitých ekonomických podmienkach si čím ďalej, tým viac „Šaľanov“ uvedomuje obojstrannú prospešnosť tejto spolupráce. Dovoľte nám, aby sme sa i touto cestou poďakovali predstaviteľom firiem a spoločností, medzi ktoré patria AGRARIA, AGROTRANS, AMPRO, ATIP, BM-GAST, BEMEST, BEST, DANN-TOUR, GF TRONIK, IPA INTERNATIONAL, KOMEX, KRANMONT, MEDEA MC, MIDOP, MINIZELCO EDO, NAMIK SALYI, PRO-CS, SIESTA, TRAUTI-ORIENT, Z-TRAVEL, ŽELEZO-TÓTI a mnohé ďalšie.

Začiatky dobrej spolupráce sme ďalej zaznamenali s VÚB Galanta a PETRIMEXOM Bratislava, za čo vďačíme podpore vedenia týchto organizácií.

Bez výdatnej sponzorskej podpory, či už organizácii alebo jednotlivcov, si činnosť nášho klubu už nevieme predstaviť. Patrí im preto naše uznanie a vďaka.

Reprezentatívne družstvo Slovenska prešpikované našimi terajšími i voľakedajšími hráčkami.

50-ku sme oslavovali i spolu s Erikou Lengyelovou akože ináč - hádzanou.
Bývalé hráčky sa stretli so svojimi odchovankyňami.

Vďaka patrí všetkým

V 50 ročnom listovaní šalianskej hádzanárskej knihy nezabúdame ani na tie osobnosti, ktoré či už vo „funkcionárskych dresoch“, alebo v „čiernych dresoch rozhodcov“ šíria dobré šalianske meno doma a často i za našimi hranicami. Rozhodcovskú latku postačí do vysokých výšok už Ján Vácena, prvý šaliansky medzinárodný rozhodca. Jeho nasledovníci nedali na seba dlho čakať. Rozhodcovská dvojica Ing. Alföldi, Hlavatý, reprezentovali náš klub i mesto úspešne v ďalších rokoch. Funkcionárskou i rozhodcovskou liahňou obetavých a hádzanej oddaných ľudí bolo družstvo mužov, pôsobiace v krajských a divízyňných súťažiach. Medzinárodná rozhodcovská dvojica Rudolf Ritter a Jur Guláš sú toho dostatočným dôkazom. Ich medzinárodné skúsenosti vďaka odovzdávajú a odovzdávajú svojim domácim kolegom: Alföldimu, Horáčkovi, Silnému, Tóthovi, Oláhovi, Nagyovi, Mikulovi, Petrovi, Kováčovi, Kostkovi a ďalším.

Medzi nezabudnuteľné funkcionárske mená píše historiu šalianskej hádzanárky musíme zaradiť i obetavých funkcionárov Jozefa Danadu, Jána a Dušana Molotu, Jára Karlubika, Viliama Hanku, Tibora Filu, Petra Štohandla, Miroslava Dezeffiho a ďal.

Všetci tí, ktorých sme v knihe spomenuli a veľké množstvo ďalších nemenovaných sú vlastne našimi spoluautormi, ktorí históriu mozaikovitě skladali a do dnešných dní skladajú. Patrí im za to zaslúžená vďaka nezlomného šalianskeho „hádzanárskeho srdca“.

A čo dodať na záver ?

V prvom rade vysloviť presvedčenie, že naša hádzanárska história oslavuje svoj 50-tiny v roku vzniku novej slovenskej štátnosti v tom najlepšom svetle. Vznik novej slovenskej reprezentácie vedenej našim terajším trénerom Františkom Bakom (zhodou okolností jedného z prvých zverencov trénera Bohunického) a vedúcim reprezentačného i nášho družstva Ladislavom Kováčsom je najlepším dôkazom dobrej práce v klube. Pohľad na zloženie slovenskej reprezentácie, ktorá je pretkaná našimi súčasnými alebo bývalými hráčkami naplňuje pocity každého z nás určitou hrdosťou a zadosťučinením. Čo krajšie môže byť v športovej kariére každého jednotlivca, ako reprezentácia vlastného národa a šírenie jej dobrého mena ?

Celkom na záver nám dovoľte, aby sme našich hádzanárskych pamätníkov, súčasníkov i širokú športovú verejnosť ubezpečili, že základy položené pred 50 rokmi budeme rozvíjať tak, aby sme históriu tohoto športu v Šali zachovali aj pre nasledujúce generácie. A Vás, milí priaznivci hádzanej prosíme len o jedno, aby ste našim farbám zachovali vernosť a v športovej hale si vždy s oduševnením a z plnej chuti zakričali „Šaľa do toho !“

tabuľky a čísla

ROČNÍK 1982/83

1.	Štart	30	18	6	6	666 : 578	42
2.	Partizánske	30	15	9	6	625 : 542	39
3.	Prešov	30	15	6	9	656 : 625	36
4.	Šaľa	30	13	4	13	574 : 616	30
5.	Topoľníky	24	13	0	11	503 : 502	26
6.	Inter	24	10	2	12	544 : 547	22
7.	Gottwaldov	24	9	3	12	489 : 510	21
8.	Trenčín	24	9	3	12	465 : 479	21
9.	Hlohovec	24	5	5	14	440 : 492	15
10.	Olomouc	24	5	2	17	430 : 501	12

ROČNÍK 1983/84

1.	Prešov	40	25	3	12	910 : 867	53
2.	Topoľníky	40	21	7	12	836 : 790	49
3.	Partizánske	40	22	4	12	892 : 820	48
4.	Štart	40	19	5	16	894 : 853	43
5.	Inter	40	14	5	15	714 : 713	33
6.	Šaľa	40	11	2	21	628 : 712	24
7.	Gottwaldov	40	11	1	22	650 : 708	23
8.	Trenčín	40	10	3	21	613 : 674	23

ROČNÍK 1984/85

1.	Partizánske	40	26	3	11	850 : 748	55
2.	Štart	40	23	2	15	855 : 775	48
3.	Topoľníky	40	19	4	17	784 : 787	42
4.	Šaľa	40	13	7	20	732 : 770	33
5.	Prešov	40	17	2	15	722 : 701	36
6.	Gottwaldov.	40	17	2	15	662 : 681	36
7.	Inter	40	12	5	17	672 : 701	29
8.	Slávia	40	7	3	24	587 : 703	17

ROČNÍK 1985/86

1.	Prešov	34	24	3	7	860 : 758	51
2.	Partizánske	34	23	1	10	818 : 729	47
3.	Štart	34	20	5	9	847 : 745	45
4.	Gottwaldov	34	15	5	14	708 : 723	35
5.	Topoľníky	34	14	4	16	698 : 736	32
6.	Olomouc	34	11	2	21	716 : 830	24
7.	Inter	34	8	5	21	691 : 722	21
8.	Šaľa	34	8	1	25	669 : 778	17

ROČNÍK 1986/87

1.	Prešov	28	22	2	4	695 : 583	46
2.	Štart	28	22	0	6	676 : 520	44
3.	Inter	28	15	2	11	591 : 562	32
4.	Partizánske	28	14	3	11	579 : 534	31
5.	Šaľa	28	15	1	12	577 : 580	31
6.	Gottwaldov	28	8	2	18	534 : 613	18
7.	Olomouc	30	14	3	13	598 : 622	31
8.	Topoľníky	30	14	1	15	593 : 609	29
9.	Slávia	30	7	2	21	600 : 692	16
10.	Trenčín	30	4	2	24	550 : 778	10

ROČNÍK 1987/88

Skupina A

1.	Prešov	26	21	1	4	639 : 517	43
2.	Olomouc	26	15	3	8	567 : 497	33
3.	Inter	26	11	6	9	539 : 494	28
4.	Topoľníky	26	10	2	14	504 : 536	22
5.	Bohemians	26	0	1	25	370 : 646	1

Skupina B

1.	Gottwaldov	26	18	1	7	569 : 492	37
2.	Partizánske	26	15	1	10	589 : 526	31
3.	Šaľa	26	14	3	9	529 : 488	31
4.	Štart	26	11	1	14	549 : 565	23
5.	Nitra	26	5	1	20	510 : 600	11

Konečná tabuľka

1.	Partizánske	6	4	0	2	114 : 103	8
2.	Gottwaldov	6	3	0	3	110 : 108	6
3.	Prešov	7	3	0	4	159 : 153	6
4.	Olomouc	7	1	0	6	144 : 165	2
5.	Šaľa	3	3	0	0	55 : 46	6
6.	Inter	3	0	0	3	46 : 55	0
7.	Štart	6	4	1	1	158 : 122	12/3/
8.	Topoľníky	6	4	0	2	133 : 114	10/2/
9.	Nitra	6	3	1	2	121 : 122	8/1/
10.	Bohemians	6	0	0	6	93 : 147	0/0/

ROČNÍK 1988/89

Skupina A

1.	Prešov	22	16	2	4	539 : 433	34
2.	Štart	22	14	0	8	507 : 482	28
3.	Topoľníky	22	10	1	11	441 : 456	21
4.	Šaľa	22	8	2	12	441 : 437	18
5.	Hlohovec	22	1	0	21	322 : 570	2

Skupina B

1.	Partizánske	22	16	2	4	539 : 444	34
2.	Inter	22	12	1	9	461 : 400	25
3.	Gottwaldov	22	11	2	9	438 : 426	24
4.	Slávia	22	10	1	11	439 : 422	21
5.	Olomouc	22	6	1	15	395 : 452	13

Konečná tabuľka

1.	Prešov	3:1 na zápasy					
2.	Partizánske						
3.	Inter	3:0 na zápasy					
4.	Štart						
5.	Gottwaldov	3:2 na zápasy					
6.	Topoľníky						
7.	Slávia	6	6	0	0	152 : 95	15/3/
8.	Šaľa	6	4	0	2	150 : 126	10/2/
9.	Olomouc	6	2	0	4	127 : 129	5/1/
10.	Hlohovec	6	0	0	6	94 : 173	0/0/

ROČNÍK 1989/90

1.	Šala	6	4	1	1	133 : 125	11/2/
2.	Partizánske	6	3	1	2	137 : 126	7/0/
3.	Inter	6	0	2	4	130 : 149	3/1/
4.	Slávia	6	3	0	3	119 : 117	8/2/
5.	Topoľníky	6	3	1	2	123 : 128	7/0/
6.	Prešov	6	2	1	3	133 : 133	6/1/
7.	Štart	12	9	1	2	255 : 223	19
8.	Zlín	12	9	1	2	246 : 217	19
9.	ZMDŽ	12	3	1	8	199 : 207	7
10.	Bohemians	12	1	1	10	204 : 247	3

ROČNÍK 1990/91

1.	Slávia	5	3	0	2	96 : 88	6
2.	Šaľa	5	2	0	3	88 : 96	4
3.	Partizánske	3	3	0	0	67 : 55	6
4.	Topoľníky	3	0	0	3	55 : 67	0
5.	Zlín	3	3	0	0	76 : 59	6
6.	Štart	3	0	0	3	59 : 76	0
7.	ZMDŽ	3	3	0	0	64 : 52	6
8.	Prešov	3	0	0	3	52 : 64	0
9.	Nitra	12	7	1	4	233 : 223	15/12/
10.	Olomouc	12	6	0	6	213 : 205	12/6/
11.	Bohemians	12	6	0	6	210 : 216	12/4/
12.	Inter	12	4	1	7	219 : 232	9/2/

ROČNÍK 1991/92

1.	Šafa	4	3	0	1	91 : 77	6
2.	Slávia	4	1	0	3	77 : 91	2
3.	Partizánske	5	3	0	2	100 : 97	6
4.	Danúbium	5	2	0	3	97 : 100	4
5.	Prešov	25	15	2	7	562 : 523	32
6.	Nitra	25	13	3	9	537 : 491	29
7.	Topoľníky	25	10	3	12	484 : 475	23
8.	Zlín	25	10	1	14	494 : 497	21
9.	Štart	27	12	3	12	553 : 541	27
10.	Olomouc	27	12	0	15	536 : 509	24
11.	Trenčín	27	8	1	17	526 : 623	17
12.	Ostrava	27	0	1	26	316 : 772	1

ROČNÍK 1992/93

1.	Šafa	20	18	1	1	459 : 358	37
2.	Topoľníky	20	15	1	4	476 : 389	31
3.	Slávia	20	14	2	4	474 : 388	30
4.	Prešov	20	12	0	8	482 : 450	24
5.	Danúbium	20	10	2	8	444 : 400	22
6.	Nitra	20	10	1	9	404 : 390	21
7.	Partizánske	20	8	1	11	436 : 403	17
8.	Olomouc	20	7	2	11	378 : 393	16
9.	Štart	20	7	0	13	378 : 472	14
10.	Zlín	20	6	1	13	392 : 434	13
11.	Inter	20	5	3	12	411 : 458	13
12.	Otrokovice	20	1	0	19	295 : 494	2

Dozneli oslavy 50-teho výročia založenia klubu, na ktorej si pozvaní hostia zasponovali na nezabudnuteľné chvíle strávené pri hádzanárskom športe, odznali slová vďačnosti ľuďom, ktorí sa o ne najviac pričínili a niektorí možno s úsmevom skonštatovali, spomenú si niekto na nás aj o desať rokov? A hoci to znie možno zvláštne, tých desať rokov je už naozaj za nami a ja sa opäť pokúsím zhrnúť dianie v našom športovom klube.

ČASŤ DRUHÁ

Desiate výročie päťdesiatky, alebo 60 rokov ženskej hádzanej v Šali.

Záver bilancie päťdesiat ročnej histórie ženskej hádzanej v Šali sa končil poďakovaním hráčkam, rozhodcom, sponzorom a dobrovoľným funkcionárom hádzanárskeho klubu, ktorých práca zanechala trvalé základy pre budovanie športového kolektívu, ktorý sa z posledných desať rokov stal dominantou slovenskej ženskej hádzanej.

Bilancia šesťdesiat ročnej histórie je o toto konštatovanie bohatšia a hoci sa po mienky i ľudia menili, úspechy a potešenie z hry zostali.

Trojnásobný Majster Československa sa stal suverénom samostatnej Slovenskej ligovej súťaže a z desiatich ročníkov v siedmich prípadoch dokázal prekonať všetkých družstvá a získať titul majstra krajiny. V „nevítaných“ troch ročníkoch obsadil náš kolektív dva krát druhú a raz tretiu priečku, čo dokrešľuje predchádzajúce konštatovanie. Takáto suverenita nie je obvyklá v kolektívnych športoch a jej existencia je výsledkom obetavosti zainteresovaných hráčok, sponzorov, funkcionárov či fanúšikov klubu. Výnimočné hádzanárske zázemie vytvorené akciou spoločnosťou Duslo, ako i mestom Šaľa a ďalšími organizáciami a spoločnosťami vždy pripravilo také podmienky tomuto športu, aby reprezentovať športový klub Slovan Duslo Šaľa bolo okrem profesionality a úctou. Aj počas posledných desať rokov bolo naše skvelé publikum svedkom vynikajúcich športových stretnutí či už klubových alebo reprezentačných družstiev, a bolo to práve ono, ktoré často svojim mohutným povzbudzovaním vyburcovalo nasadenie hráčok, a tým aj zvrátilo výsledok stretnutia.

Ale poďme pekne po poriadku.

Prvý Slovenský pre Partizánske. 1993/1994

„Som nadmieru spokojný. Za jedenásť rokov čo trénujem ženský kolektív nemalo družstvo, ktoré som viedol, lepšiu letnú prípravu.“ Takýmto konštatovaním začal tréner nášho družstva František Bako ligový ročník a za nášho najväčšieho konkurenta v boji o prvý slovenský titul označil družstvo Partizánskeho. Určite netušil, že toto proroctvo sa v skutočnosti naplní. Z nášho kolektívu odišli: Pospíšilová do Zlínu, Černá do Juho-slovanskej Puly, Velická do Interu Bratislava, Hlavatá do Gyóru, Horváthová a Fabiánová na materskú dovolenku a Bolténková do Topoľníkov. Do družstva prišli: Marinčáková z Debrecínu, Plesnivá z Trnavy, Silvia a Monika Flaškové a Mažárová odchovankyne nášho dorastu. Už z tohto prehľadu je zrejmé, že sa nám nie celkom podarilo nahradiť odchody z nášho družstva adekvátnymi posilami. Ligu sme začali doma s Nitrou, ktorú sme porazili 25 : 20. Prišlo však tretie kolo, v ktorom sa naše dievčatá stretli s hádzanárkami Interu Bratislava a hoci tesne podľahli 19 : 18, okúsili prvú prehru v súťaži. Zaujímavosťou tohto duelu bol „súboj“ sestier Valentínových (Ľubice Ladicsovej a Renáty Velickej). Hoci mikrosúboj vyhrala Ľubica s ôsmimi presnými zásahmi, Renáta s piatimi mala na konci stretnutia väčšiu radosť. V ôsmom kole sa naše dievčatá stretli na domácej palubovke s družstvom Partizánskeho, ktorému hladko podľahli 15 : 22. V decembri 1993 sa začali 11. majstrovstvá sveta v hádzanej žien v Nórsku. Tréner reprezentačného kolektívu František Bako s vedúcim družstva Ladislavom Kováčsom boli poverení vedením Českého a Slovenského zväzu hádzanej, zostaviť posledné spoločné ženské družstvo, v ktorom sa objavili mnohé hráčky hrajúce či hrávajúce v našom kolektíve. Posúďte sami: Černá, Tarhaiová, Kostková, Ladicsová, Pospíšilová, Prekopová, Sabadošová, Velická, Hlavatá či Kolečániová. Masérom družstva bol Peter Lehocký. Družstvo Česko- Slovenska skončilo deviate, ale nesklamalo.

Po návrate z Nórska pokračovala ligová súťaž domácim zápasom s Topoľníkmi a skončil sa opäť prehrou, čo nás v tabuľke zosunulo až na 4. miesto. Koncom januára 1994 vyhlásili v Partizánskom výsledky ankety o najlepšiu hádzanárku roka 1993. Najlepšou sa stala Zuzana Prekopová, naša dlhoročná opora, obliekajúca dres Topoľníkov. Z našich dievčat sa na treťom mieste umiestnila Ľubica Ladicsová a na 8. Júlia Kolečániová. V 18. kole sa opäť naše dievčatá stretli s družstvom Partizánskeho a vo vzájomnej konfrontácii sme súperkám podľahli nečakane hladko 30 : 13. Po zápasoch tohto kola sa ligová tabuľka rozdelila na skupinu o titul a udržanie sa v súťaži. Naše družstvo so šiestimi prehrami zasiahlo do bojov o medaily z tretieho miesta. Hoci sme nečakane zvíťazili v Topoľníkoch po dramatickom zápase 17 : 18, posledný ligový zápas na už majstrovej pôde v Partizánskom však zverenkyne trénera Baka nezvládli a podľahli 18 : 12, čím obsadili v tomto ligovom ročníku konečnú tretiu priečku v tabuľke.

Konečná tabuľka

1.	Partizánske	28	26	0	2	680 : 434	52
2.	Topoľníky	28	21	0	7	570 : 539	42
3.	Šaľa	28	17	1	10	596 : 562	35
4.	Inter	28	10	4	14	542 : 578	24
5.	Prešov	28	10	3	0	591 : 617	23
6.	BCT	28	9	4	3	568 : 585	22

Najlepšou strelkyňou nášho družstva bola Ľubica Ladicsová so 144 gólmi, pred Žan-
tou Pálovou s 95 presnými zásahmi.

Súboj sestier Valentínových. V ľavo Renata v pravo Ľubica

Druhý Slovenský už pre Šaľu. 1994/1995

Analýza príčin neúspechu družstva v minulej sezóne primela predsedu klubu Ing. Mariána Švoňavu, ako i celý výkonný výbor klubu k posilneniu útočnej sily družstva. Počas letného prípravného obdobia prestúpilo do našich farieb niekoľko zvučných hádzanárskych osobností.

Po ukončení štúdií sa vrátila Andrea Kostková, z Bystrice sa vrátila Jolana Ritterová, z Prešova k nám prestúpila Marcela Fečová a z Chorvátskej Puly sa vrátila Gabriela Magyarová. Z družstva odišla Mažárová do Interu a Žiačková do Štartu Bratislava. Zmena nastala aj na trénerskej lavičke. Františka Baka nahradil opäť Dušan Daniš s hrajúcou asistentkou Darinou Braunovou. Vedúci družstva Ladislav Kovács, lekár MUDr. Hikkel a MUDr. Alföldi s masérom Petrom Lehotským a Petrom Bardiovským dopĺňali realizačný team družstva. Sezónu sme začali s brankárskou trojicou Marinčáková, Fabiánová, Karádivá, krídlami Horváthovou, Kolečániovou, Flaškovou a Lebedkovovou, pivotkami Pálovou, Császárovou a Piškinovou a spojkami Ladicsovou, Kostkovou, Fečovou, Ritterovou, Fuskovou, Magyarovou a Gajdošovou. Bude tento káder dostatočne silný na prinavrátenie strateného titulu? Otázky takéhoto charakteru trápili funkcionárov a padali na tlačových besedách.

Prvý zápas sezóny odohrali naše ženy v Prešove a sila družstva sa ukazovala v dobrom svetle. Vítazili sme 27 : 19. Po rekordnom víťazstve nad Banskou Bystricou v štvrtom kole súťaže 34 : 11, v zápase, v ktorom Andrea Kostková zaznamenala 14 presných zásahov sa zdalo, že tento kolektív to s prinavrátením titulu majstra myslí naozaj vážne. Prvá prehra v tejto sezóne však prišla na horúcej pôde druhej Nitry. Dramatický zápas skončil tesnou prehrou 21 : 20 a Nitra sa na naše družstvo bodovo dotiahla. Na začiatku roka 1995 sa už tradične, tentokrát v Partizánskom vyhodnocovala anketa o najlepšiu hádzanárku roka 1994. Trofej si odniesla Marianna Bžikovú Gubovú z domáceho oddielu. Druhá skončila naša Ľubica Ladicsová, piata Andrea Kostková, šiesta Irena Horváthová a deviata Júlia Kolečániová. Ligové zápasy pokračovali obvyklým tempom. Naš kolektív posilnila v bráne skúsená Záhorianová z Prešova, čím stúpila sila našej obrany. Dôkazom bolo stretnutie s úradujúcim majstrom z Partizánskeho, ktoré sme vyhrali rozdielom 17. gólov 27 : 10.

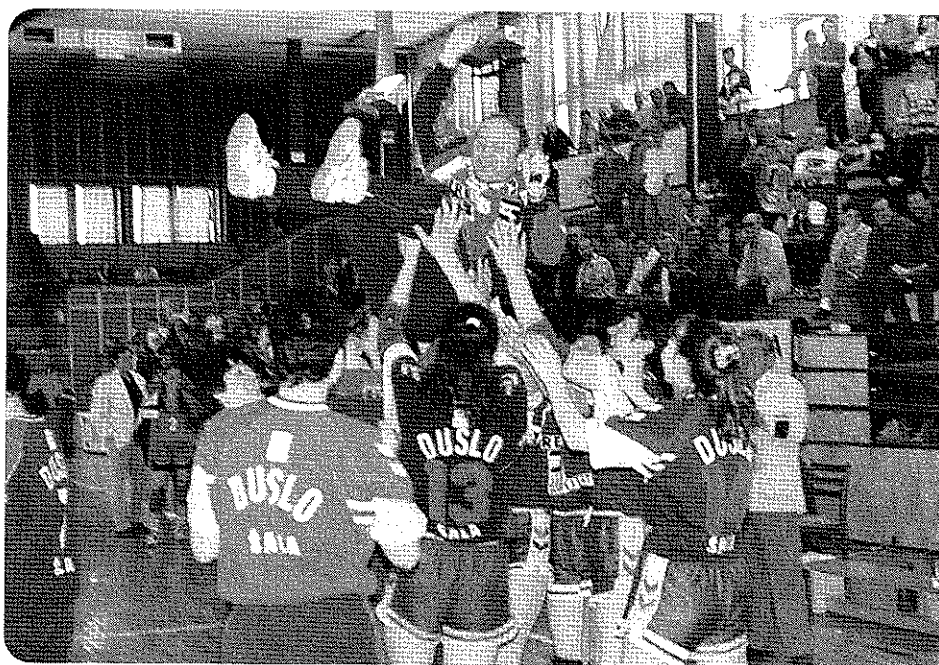
Titul majstra Slovenska v druhom ročníku hádzanárskej ligy žien bol už niekoľko kôl pred koncom súťaže v našich rukách. I napriek prehre v Partizánskom bolo o osude ligy rozhodnuté, tak že posledný zápas v Bratislave s Interom sa hral bez stresu a v pohode. Víťazstvo definitívne vrátilo po troch federálnych tituloch aj titul majstra Slovenskej republiky do našich rúk. Naš kolektív tak pripravil priaznivcom šalianskej hádzanej ďalšiu možnosť konfrontácie domácej a európskej hádzanej v medzinárodnej pohárovej súťaži.

V individuálnom hodnotení najlepších hádzanárokov ročníka sa v prvej desiatke umiestnili Ľubica Ladická, Andrea Kostková - Šalátová a Marcela Fečová.

Konečná tabuľka

1.	Šaľa	28	23	2	3	741 : 525	48
2.	Nitra	28	20	2	6	672 : 621	42
3.	Partizánske	28	18	1	9	649 : 520	37
4.	Topoľníky	28	14	0	14	651 : 657	28
5.	Inter Bratislava	28	11	2	15	606 : 636	24
6.	Prešov	28	8	1	19	574 : 676	17

Tréner Dušan Daniš nad hlavami svojich zverení. Titul je opäť doma!

Pokus o medzinárodný úspech.

Vzhľadom na silu nášho kolektívu si vedenie družstva oprávnenne trúfalo aj v medzinárodnej hádzanárskej súťaži. Nasadenie družstva do druhého kola pohára EHF nás na Viedenskom losovaní spojilo s atraktívnym súperom z hlavného mesta Islandu - Reykjavíkom. Po trinástykrát v európskom pohári, nastúpilo naše družstvo proti tomuto súperovi a s výsledkom 33:14 (19:7) a 27:21 (12:9) postúpilo do štvrtfinále tejto súťaže, keď po dohode klubov sa obidva zápasy odohrali v našej športovej hale.

Štvrtfinálový žreb nášmu družstvu určil za súpera juhofrancúzsky klub z mesta Bouillargues.

21. januára 1995 sa športová hala zaplnila do posledného miestečka a videla vynikajúcu hádzanú, v ktorej naše dievčatá dominovali vo všetkých smeroch a po polčase 18:6 zvíťazili zaslúžene 31:14. Hoci odvetný zápas bol len „povinnosťou“, predsa sa niesol v znamení niekoľkých zvláštností, ktorými bola napríklad živá hudobná produkcia počas celého zápasu, či skutočnosť, že zápas rozhodovala žena. Víťazstvo na palubovke súpera

Naše družstvo pred odvetou semifinále pohára EHF v nórskom Osle.

26 : 19 po polčase 16 : 8 nás však myslou posúvalo do sídla EHF na losovanie náš semifinálového súpera. Stal sa ním napokon nórsky klub Baekkelagets Oslo. Špičky európsky veľkoklub, popretkávaný nóorskymi či dánskymi reprezentantkami v nás vzdával primeraný rešpekt. Hráčky zvučných mien ako 185 násobná reprezentantka Nórska Suzann Goksorová, Kjersti Grinniová či Hege Kvitsandová toho boli jasným dôkazom. Tréner Dušan Daniš však na domáci zápas 18. marca 1995 pripravil skvelú taktiku a po polčase 11 : 9 sme porazili nášho súperu 23 : 21. Šanca prebojovať sa do finále pohára EHF stále žila. Príprave na odvetný zápas sa venovala mimoriadna pozornosť a celý kolektív spolu so zástupcami sponzorskej obce a mesta odletel špeciálom do hlavného mesta Nórska Osla. Obrovská športová hala pre štyri hádzanárske ihriská sa v noci premenila na jednu športovú arénu, obkolesenú tribúnami na sedenie, množstvo suvenírových stánkov a stánkov s občerstvením, vynikajúca organizácia prípravy zápasu umocnila v každom z prítomných divákov pocit dôležitosti tohto zápasu. Nevidaná atmosféra naháňajúca obavy však v našich dievčatách vyvolala ešte väčšie odhodlanie na úspešnom výsledku. Polčasové skóre 10 : 10 a umná hra našich dievčat stupňovali atmosféru v hľadisku až prišlo to, čoho sme sa všetci pred stretnutím obávali - finsí rozhodcovia, ktorých atmosféra zápasu zjavne zaskočila a pod jej vplyvom hrubé ovplyvnili priebeh zápasu. Napokon sme tomuto súperovi podľahli 22 : 18 a do finále tejto súťaže postúpil Baekkelagets.

Obhajoba Slovenského titulu. 1995/1996

Príprava na ligový ročník začala nadobúdať svoje kontúry na sústreďení v Bojniciach, ktoré už po siedmykrát pod vedením Dušana Daniša nemalo optimálny začiatok. Množstvo zranení a šrámov bolo treba do začiatku súťaže doliečiť, aby obhajoba titulu mohla prebehnúť bez zbytočných komplikácií. Pod vedením predsedu klubu Ing. Mariára Švoňavu, trénera Daniša a hrajúcej (v Štarte Bratislava) asistentky Braunovej doplnil ročník nový lekár MUDr. Alföldi, masér Tóth a Pastucha. Tajomníkom klubu sa stal Ladislav Kovács, ktorý túto funkciu začal vykonávať profesionálne. Tretí ročník prvej hádzanárskej ligy žien sme zahájili v tejto zostave: brankárky: Fabiánová, Veselovská; Petraková prišla z Topolníkov, Marínčáková, krídla: Horváthová, Hlavatá sa vrátila z Győru a Flašková, pivotky: Pálová, Vdovičenkova prišla z Michaloviec a Császárová, spojky: Kostková-Šalatová, Vlčková prišla z Prešova, Ritterová, Fečová a Magyarová. Z kolektívu odišli: Ladicsová do Frankfurtu nad Odrou, Kolečániová na materskú dovolenku a Fusková do Štartu, Záhorianová a Karádievová skončili s aktívnou činnosťou. Do družstva postupne pribudli odchovankyne Sedláková, Čibriková a Konáriková. Úvodný duel zohral

naše dievčatá na domácej palubovke proti hráčkam Michaloviec a naše povinné víťazstvo zachraňovala päť sekúnd pred koncom Šalatová, ktorá upravila na konečných 18 : 17. V piatom kole sme sa stretli s ešte dovtedy neporazeným družstvom Partizánskeho, ktoré sme porazili 21 : 19 a naše družstvo sa dostalo na prvú priečku priebežnej ligovej tabuľky. Nik z nás ešte vtedy netušil, že na nej už zostaneme do konca ligovej súťaže a nikoho už pred seba nepustíme. Prvú prehru v súťaži sme utrpeli až v 14. kole v Nitre. Hoci naše družstvo ešte v 50. minúte vyhrávalo 16 : 13 posledných desať minút prehralo 7 : 1 a tak výsledok 17 : 20 znížil náš náskok pred Nitrou na 8 bodov. Nasledujúce ligové kolo chceli naše dievčatá odčiniť nitriansku prehru a odniesli si to hádzanárky Zlatnej, ktoré u nás prehrali 41 : 20. Tento výsledok bol v našej ligovej súťaži prvým v ktorom niektoré z družstiev nastrielfalo viac ako 40 gólov.

Pre náš kolektív bol ligový ročník 1995/96 mimoriadne úspešný. Nielen úspech v medzinárodnej súťaži, ale i obhajoba titulu majsteriek Slovenskej republiky. I keď sme obhájili titul „len“ s jednobodovým náskokom pred hádzanárkami Partizánskeho, bolo

Obhajca titulu majstra Slovenska

prvenstvo naozaj v správnych rukách. Okrem ligovej súťaže si naše dievčatá mimoriadne dobre počínali aj v zápasoch o slovenský pohár. Vo finále sme sa stretli, ako inak s hádzanárkami Partizánskeho, ktorým sme na ich palubovke podľahli 22 : 21. Odvetné stretnutie sa však nieslo v duchu našej prevahy a po výsledku 26 : 22 sme vybojovali Slovenský pohár. V januári 1996 sa zmenila organizácia klubu. Po Ing. Mariáňovi Švoňavovi sa prezidentom klubu stal Ing. Ján Hudák. Vznikla správna rada klubu, ktorých členmi sa stali: Ing. Vladimír Bartoš, Mgr. Július Morávek a Ing. Štefan Bartošov. Výkonný výbor i naďalej pracoval v zložení: Ing. Jozef Janits, Ing. Tibor Lacko, Ladislav Szekereš, Peter Popluhár, Iveta Kútna, Ervín Horáček a Milan Baláž.

Najlepšou hádzanárkou Slovenskej republiky za rok 1995 sa stala hráčka nášho kolektívu Andrea Šalatová, ktorá sa zároveň stala aj najlepšou strelkyňou ligového ročníka s 258 gólmi v sieti súperov. Do prvej desiatky najlepších hádzanároek Slovenska prebojovala aj Marcela Vlčková, ktorá skončila na 8. mieste.

Konečná tabuľka

1.	Šaľa	32	26	1	5	873 : 624	53
2.	Partizánske	32	24	4	4	834 : 647	52
3.	Nitra	32	120	3	9	770 : 634	43
4.	Banská Bystrica	32	19	5	8	763 : 647	43
5.	Zlatná	32	15	3	14	715 : 755	33
6.	Inter	32	14	4	14	746 : 746	32
7.	Michalovce	32	14	5	13	674 : 698	33
8.	Prešov	32	13	0	19	675 : 770	26
9.	BCT	32	110	3	19	698 : 710	23
10.	Topoľníky	32	9	2	21	627 : 778	20
11.	Štart	32	9	1	22	607 : 716	19
12.	Košice	32	3	1	28	578 : 833	7

V pohárovej Európe sa na nás tentoraz šťastie neusmialo. Už v prvom kole nášho víťazného žrebu prideliť súperu nanajvýš zdatného, družstvo Motoru Záporožie z Ukrajiny. Hoci sa naše dievčatá v prvom zápase dopracovali k cennému víťazstvu 25 : 22 (13 : 10) 14. októbra 1995 na horúcej pôde súperu podľahli 26 : 17 (13 : 8) a s pohárovou európskou súťažou sa rozlúčili.

Obhajoba do tretice 1996/1997

Ligový ročník sa začal trochu zvlášť. Štart Bratislava sa pôvodne pre ekonomické problémy vzdal účinkovania v prvej lige, aby napokon svoje rozhodnutie prehodnotil a v ligovej súťaži zostal. Tak, že namiesto dvanástich účastníkov s postupujúcou Čadcou, bude mať liga účastníkov trinásť. Naše družstvo vedené Dušanom Danišom, asistentkou Darinou Braunovou pod taktovku prezidenta klubu Ing. Jána Hudáka a tajomníka Ladislava Kovácsa začalo tento ročník s nasledovnou zostavou: brankárky: Fabiánová, Kalašniková (prišla z Rostova na Done), Kopecká, pivotky: Pálová, Konáriková, Vdovičenková, krídla: Flašková, Caltiková (prišla z Myjavy), Sedláková (prišla z Prešova), spojky: Tomašovičová (prišla z Partizánskeho), Vaňová (prišla z Bratislavy), Fečová, Lešková (prišla z Partizánskeho), Ritterová, Vlčková a Dubajová (prišla z Vinohradov). Odišli. Hlavatá do

Obhajca titulu do tretice

Horný rad z ľava: Flašková, Ferenczeiová, Vlčková, Lešková, Vdovičenková, Ritterová, Caltiková, Dubajová,

Stredný rad: MUDr. Alföldi-lekár, Fabiánová, Weibelová, Kopecká, Kalašniková, Tomašovičová, Kútina

Dolný rad: Bardiovský masér, Braunová asistent trénera, Fečová, Ing. Bartošovič viceprezident klubu,

Ing. Hudák prezident klubu, Pálová, Daniš - tréner, Ing. Maron videotechnik

Topoľníkov, Horváthová do Zlatnej, Šalatová (na materskú dovolenku) Magyaro a Császárová ukončili aktívnu činnosť a Čibriková odišla na hosťovanie do Topoľníkov.

Jesennú časť ligového ročníka začali naše dievčatá dokonale vyfaženými. Reprezentačné povinnosti spojené s nahustenou ligovou súťažou spomali rozbeh ; trefou obhajobou titulu majstra Slovenskej republiky. Na úvod sa naše ženy streli s kolektívom Partizánskeho, ktorý zdolali 33 : 22. Prehra v Topoľníkoch či u vedúcej Nitry skomplikovala začiatok súťažného ročníka. Našťastie Nitra podľahla Partizánskej a tým sme sa na prelome rokov priblížili k vedúcej Plastike. Zodpovedný výkon v druhej polovici ligovej súťaže, umocnený víťazstvom v Partizánskom 23 : 20 potvrdil dominanciu nášho kolektívu a dokázal, že i v tomto ligovom ročníku niet na Slovensku lepšieho hádzanárskeho kolektívu. V nadstavbovej časti súťaže naše družstvo iba v jednom stretnutí okúsilo trpkosť prehry a s jasným sedembodovým náskokom získalo už po tretíkrát za sebou majstrovský titul. Kolektív hádzanárok vedený trénerom Dušanom Danišom preukázal svojich súperov nielen kvalitou a pestrosťou hry, ale aj streleckou produktivitou a vďaka dobrej fyzickej pripravenosti dokázali naše hráčky zvrátiť aj nepriaznivý vývoj stretnutia vo svoj prospech.

Tretí titul za sebou je dostatočnou vizitkou vyzretosti nášho športového kolektívu ako i koncepcnej práce vedenia šalianskej hádzanej. Obrovskú zásluhu na tomto konštatovaní však majú i najväčší sponzori tohto úspechu Duslo akciová spoločnosť v osobe generálneho riaditeľa RNDr. Jozefa Kollára, ako i mesto Šaľa, reprezentované primátorom Mgr. Júliusom Morávekom. Nesmierna vďaka patrí samozrejme aj ostatným sponzorom bez ktorých by bol tento úspech ťažko realizovateľný.

Konečná tabuľka

1.	Šaľa	34	30	1	3	933 : 703	61
2.	Banská Bystrica	34	26	2	6	900 : 718	54
3.	Nitra	34	22	4	8	897 : 714	48
4.	Chirana	34	16	5	13	836 : 773	37
5.	Partizánske	34	15	3	16	802 : 704	33
6.	Topoľníky	34	15	3	16	84 : 761	33
7.	Zlatná	34	17	3	14	833 : 802	37
8.	Prešov	34	13	5	15	741 : 746	33
9.	Inter	34	11	6	15	779 : 766	32
10.	Michalovce	34	11	5	18	645 : 744	27
11.	Čadca	34	9	0	23	666 : 833	22
12.	Košice	34	3	1	27	661 : 864	13

Tradičný rival, družstvo Partizánskeho a osobnosť nášho kolektívu Monika Flašková „majiteľka“ všetkých šaliarskych titulov pri jej typickom zakončení.

Štart napokon súťaž nedokončil.

Finálová časť bojov o Slovenský pohár bola pridelená usporiadateľsky družstvu Topoľníkov, ktoré sa však do tohto turnaja nekvalifikovalo. V ňom súperili hádzanáčky Plastiky Nitra, ZVL Prešov, Lodiari Zlatná a Slovana Duslo Šaľa. Finálovú účasť si v tomto ročníku vybojovali dievčatá Plastiky Nitra a nášho družstva. Naším hádzanárkam sa nepodarilo zopakovať vlaňajší úspech. Šalianky ešte do 40. minúty udržiavali vyrovnanú partiu, ale v záverečnej tretine stretnutia sa nám prestala dariť strelba, a tak si víťazstvo v tomto ročníku Slovenského pohára odniesli po výsledku 27 : 20 (13:10) dievčatá Plastiky Nitra, čím sa pred svojimi fanúšikmi rehabilitovali za neúspech v ligovej súťaži.

V pohárovej Európe nič nové. Viedenský žreb, prisilný súper Oltchim Vilcea majster Rumunska a dve jasné prehry. 12. októbra 1997 vo Vilcei 33 : 16 (16 : 8) a o týždeň neskôr v Šali 22 : 29 (13: 10).

Pozícia domáceho suveréna, alebo štvrtý titul. 1997/1998

Zmena herného systému ligy ktorá bola premenovaná na extraligu a zúžila sa na osem družstiev, boli hlavnými charakteristikami novozahájeného ligového ročníka. Na zvýšenie atraktívnosti súťaže sa od tohto ročníka zaviedol po ukončení základnej časti súťaže systém play - off. Naš kolektív opäť vedený Dušanom Danišom a asistentkou Darinou Braunovou, prezidentom klubu Ing.Jánom Hudákom a tajomníkom Ladislavom Kováčsom začal extraligovú sezónu v tomto zložení: brankárky Fabiánová, Záhorianová (vrátila sa z Prešova), Kudročová (prišla z Michaloviec) Odrášková (prišla z Močenku), Kútina, pivotky: Pálová a Weibelová, krídla: Flašková, Čaltíková, Sedláková (prišla z dorastu), Szabová (prišla z Partizánskeho) spojky: Fečová, Ritterová, Ladicsová (vrátila sa z Frankfurtu n/O), Vlčková, Šalatová, Dubajová, Čkitišvili (prišla z Nitry) a Ferenceiová. Odišli: Kopecká do Zlína, Kalašniková do Székesfehérváru, Vdovičenkova bez angažmánu a Tomašovičová späť do Partizánskeho.

Pozíciu obhajoby postavenia lídra súťaže začali naše dievčatá výhrou nad Chiranou Prema v Bratislave (byvalé BCT) 32 : 25, no ďalšie kolo prinieslo prekvapenie, keď naše družstvo remizovalo s dievčatami zo Zlatnej. Problémy okolo reprezentačnej stoličky trénera Daniša sa po jeho abdikácii na tento post dostali aj na klubovú úroveň a po zahájení sezóny v budúcom prehrách v Skopje 40 : 22 a v Šali 26 : 37 sa správna rada rozhodla, že s ním neukončí trénerskú zmluvu a do funkcie hlavného trénera angažovala Jána Packu, vynikajúceho brankára Červenej hviezdy Bratislava a reprezentácie, ktorý naposledy trénoval v Viedenskom Hypobanku brankárky. A tak zápas šiesteho kola extraligy v Topoľníkoch viedla trénerská dvojica Packa - Braunová a hneď víťazne. V nasledujúcom zápase naše dievčatá hostili vedúci celok súťaže Plastiku Nitra a po víťazstve 31 : 29 sa prebojovali späť na prvú priečku extraligovej tabuľky.

Na prelome rokov Slovenský hádzanársky zväz vyhlásil už tradičnú anketu o najlepšiu hádzanárku roka 1997. Stala sa ňou bránkarka Plastiky Nitra Janetta Ivánková. Na druhom mieste sa umiestnila Marcela Vlčková z nášho kolektívu a na šiestom Katarína Dubajová.

Po odohraní základnej časti súťaže boli naše dievčatá na čele extraligovej tabuľky s štvorbodovým náskokom pred družstvom Plastiky Nitra. Tabuľka sa rozdelila na dve štvorčlenné skupiny bojujúce o titul a o udržanie sa v extralige. Po víťazných stretnutiach s Chiranou a Banskou Bystricou prišla na rad aj Nitra. Nasledovali boje play off, v ktorých sa naše družstvo, ako prvé v súťaži, stretlo so štvrtým zo základnej časti ligy, družstvom Chirany Prema Bratislava. Oba domáce zápasy naše dievčatá s prehľadom vyhrali 35 : 20 a 25 : 16, a keď zvíťazili aj v prvom zápase na palubovke súpera 24 : 18, čakal nás už iba finálový súper. Tým sa stali hádzanárky Banskej Bystrice, čerstvé finalistky pohára EHF, ktoré zdolali druhú Nitru na zápasy 3 : 1.

Finálovú sériu začali naše dievčatá excelentne. V dramatickom a rýchлом zápase sme hneď od začiatku nenechali nič na náhodu a po presvedčivom výkone spojok naše družstvo zvíťazilo 25 : 19 . Úplne iná hádzaná sa hrala v druhom domácom stretnutí. Bystričanky prevýšili naše dievčatá vo všetkých smeroch a zaslúžene zvíťazili 16 : 24, čím vyrovnali stav zápasov na 1 : 1. Bola to prvá prehra nášho družstva v tejto sezóne na domácej palubovke a to v tú najnevhodnejšiu chvíľu. Cesta do Bystrice trvala neskutočne dlho. Úvod zápasu bol ešte neočakávanejší. V šiestej minúte sa zranila jedna z opôr kolektívu Marcela Vlčková a zdalo sa, že naše ženy znervózniť. No opak bol pravdou. Naše družstvo sa zomklo a podalo obdivuhodný výkon. Pred vypredanou športovou halou zvíťazilo hladko 27 : 17 a naklonilo misky váh opäť na našu stranu. Druhý finálový zápas sa vyvíjal veľmi podobne ako prvý. Naše hádzanáčky hrali uvoľnene a bez rešpektu. Víťazstvom 28 : 20 sa stalo už po štvrtý krát majstrom Slovenskej republiky.

Konečná tabuľka

1. Šaľa
 2. Banská Bystrica
 3. Nitra
 4. Chirana Bratislava
 5. Partizánske
 6. Zlatná
-
7. Prešov
 8. Topoľníky

Do extraligy postúpil Inter Bratislava a Zekon Nafta Michalovce. Z extraligy vypadli Prešov a Topoľníky.

Po titule aj Slovenský pohár

Po zisku majstrovského titulu hádzanáčky Slovana Duslo Šaľa vybojovali aj víťazstvo v Slovenskom pohári. V našej športovej hale sme svojim súperom v semifinále (Inter Bratislava 37 : 24) i vo finále (Chirana Prema Bratislava 31 : 20) udelili príkladné lekcie. Po rokoch 1992, 1996 sme sa zo zisku Slovenského pohára tešili po tretikrát a druhý raz sme oslávili double.

Po úspešnej sezóne ukončil svoje pôsobenie v klube tréner Ján Packa a nahradil ho Jiří Zerzáň.

Kolektív štvornásobného majstra a víťaz Slovenského pohára 97/98.

Horný rad zľava: Kuruc masér, Ckitišvili, Čaltiková, Vlčková, Ritterová, Šalatová, Ladicsová, MUDr.Alfoldi - lekárske družstvo

Stredný rad: Packa tréner, Dubajová, Mgr.Morávek viceprezident, Ing.Barošovič viceprezident, Ing.Huc prezident, Weibelová, Braunová asistent trénera,

Spodný rad: Záhorianová, Flašková, Sabová, Kudročová, Fečová, Sedláková, Fabiánová

Po štyroch zlatých strieborná 1998 / 1999

Príprava na extraligový ročník pokračovala po kondičnej časti štyrmi dôležitými turnajmi v Nitre, Šali, Bratislave a vo Veselom na Morave. Trénerská dvojica Jiří Zeržán a Dari Braunová mala k dispozícii pred súťažou tento káder: brankárky: Fabiánová, Záhorianová, Kudročová, Kovárová (z dorastu), pivotky: Weibelová, Čaltiková, krídla: Flašková, Sedláková, Ritterová, spojky: Ladicsová, Fečová, Ckitišvili, Vlčková, Dubajová, Šalatová, Lenická a Ferenceiová (obe z dorastu). Lekárom družstva bol MUDr. Grell, masér Kuruc. Začiatkom tejto sezóny sme zmenili hrací termín, tak že namiesto nedele 10,30 hod. sa naše zápasy odohrávali v sobotu o 18,00 hod. V prvom kole cestovali naše dievčatá

Vicemajster Slovenska 98/99

Horný rad zľava: Kelemen asistent trénera, Lenická, Dubajová, Caltiková, Ladicsová Ritterová, MUDr.Grell lekár,

Stredný rad: Braunová trénerka, Ckitišvili, Vičková, Ferenceiová, Šalatová, Flašková, Kuruc masér,

Dolný rad: Kudročová, Fečová, Fabiánová, Záhorianová, Sedláková, Kovárová.

do Bratislavy, kde si tesne poradili s Chiranou 28 : 27, v druhom si poradili s Partizánskym. Po dvoch kolách však správna rada prišla k rozhodnutiu ukončiť trénerskú zmluvu s Jiřím Zerzáňom a pokračovať v extraligovej súťaži pod trénerskou taktovkou Dariny Braunovej a Štefana Kelemena.

Zafaškovacou skúškou pre novú trénerskú dvojicu bol hneď v úvode zápas prvého kola ligy majstrov s maďarským Dunaferrom. Už v prvom polčase viditeľný rozdiel v hre nášho kolektivu a minuloročného víťaza pohára EHF dával tušiť, že tento súper je pre nás nezdolateľný. Po prehre 34 : 26 a na domácej palubovke 21 : 26 sme sa s pohárovou Európou rozlúčili.

Po neúspechu v pohári sa neúspech dostavil aj ligovej súťaži. V piatom kole nás porazil Inter Bratislava a na čelo tabuľky sa dostala Banská Bystrica. Tá bola našim hosťom v siedmom kole a veru hosťom nepríjemným. Porazila nás na našej palubovke po dobrom výkone 26 : 29. Po ďalšej prehre v Partizánskom vyhlásila správna rada „stav

A to sú oni - naši verní fanúšikovia, ktorých povzbudzovanie je často ďalším hráčom na palubovke. A vie to o republika.

ohrozenia". Osobné pohovory mali navodiť novú atmosféru a zvýšiť koncentráciu i reprezentáciu klubu, hlavného sponzora a mesta. Prvé účinky sa objavili už v nasledujúcich zápasoch, keď naše hádzanáčky rozstrieľali Nitru 31 : 19, Michalovce 31 : 20 a v jedenástom kole sme sa prebojovali späť na čelo extraligovej tabuľky. V štrnástom kole sme hostili hádzanáčky Interu Bratislava a mali sme im čo vracať. Výsledok 41 : 22 hovorí za všetky komentáre. Základnú časť súťažného ročníka vyhrali naše dievčatá proti Banskou Bystrici, Nitrou a Interom. V nadstavbovej časti naše družstvo už nenašlo premožiteľa a tak sa do play off jednoznačne kvalifikovalo z prvého miesta.

Devätnásteho februára hostila naša športová hala reprezentačné družstvá Česka a Slovenskej republiky v kvalifikačnom zápase o postup na majstrovstvá sveta 1991. V nezabudnuteľnej atmosfére pred vypredaným hľadiskom Slovenské reprezentantky porazili svoje České protivráčky 28 : 21 (18 : 7).

V semifinálovej časti play off sme sa stretli o postup so štvrtou Plastikou Nitra. Domáce zápasy zvládli naše dievčatá bez vážnejších problémov a zvíťazili 38:18 a 29:20. Na nitriansku palubovku odchádzalo naše družstvo s predsavzatím čo najskôr rozhodnúť zápas a mať tak dostatok času na prípravu na finále. Dievčatá svoje predsavzatie naplno naplnili a zvíťazili 33 : 24. Vo finále nás čakal minuloročný súper SCP Banská Bystrica. A finále

sa začalo obdobne ako minulý rok. Bystričanky využili nekoncentrovanosť našej obrany a za posledných päť minút otočilo vývoj stretnutia z 19 : 17 na 21 : 22 a zápas vyhrali. V druhom finálovom stretnutí nenechali naše dievčatá nič na náhodu a poľahky zvíťazili hladko 32 : 23. Za stavu 1:1 na zápasy odchádzali do Bystrice s odhodlaním zopakovať husársky kúsok z minulého roku, no nestalo sa tak. Bystričanky zvládli oba zápasy a hoci tesne 25 : 21 a 21 : 19 získali pre svoj klub i mesto prvý titul majstra Slovenskej republiky.

Konečná tabuľka

1. Banská Bystrica
 2. Šaľa
 3. Inter Bratislava
 4. Nitra
-
5. Partizánske
 6. Chirana Prema Bratislava
 7. Michalovce
-
8. Zlatná

Z extraligy zostúpila Zlatná a postúpil Cooimex Košice

Dve opory, bývalé spoluhráčky- Ladicsová v modrom a Šalatová tentokrát v drese Michaloviec.

A ešte jedna smutná udalosť. V tomto roku nás po dlhej a zákernej chorobe navždy opustil bývalý úspešný predseda nášho klubu Ing. Štefan Ondruš. Česť jeho pamiatke

Po ročnej prestávke opäť titul a víťazstvo v Slovenskom pohári 1999 / 2000

Ďalšia zmena hracieho systému extraligy, zmena na trénerskom poste a jediný ciele majstrovský titul. Týmto slovami sa dá charakterizovať začiatok súťažného ročníka, kto pod vedením prezidenta klubu Ing. Jána Hudáka, členov správnej rady Ing. Štefana Bartošoviča, Ing. Karola Embera a Mgr. Júliusa Moráveka, trénera Alojza Bereca, asi tentky Braunovej začalo naše družstvo v tejto zostave: brankárky: Fabiánová, Kudročová, Kútna, Kovárová, pivotky: Caltíková, Pálová, Weibelová, krídla: Flašková, Sedláková, Ritterová-Moravanská, Banková (prišla s Chirany) a spojky: Fečová, Ladicsová, Vičková, Dubajová, Ckitišvili a Kollárová (z dorastu). Odišli: Šalatová a Záhorianová do Michalovie. Lekárom družstva bol MUDr. Jozef Grell, masérom Pavol Kuruc. Tajomníkom klubu bol Ladislav Kovács. Rýchla kombinačná hra podložená výbornou fyzickou prípravou mus byť najsilnejšími devízami klubu, ktorý by sa chcel v tejto sezóne dostať aj v Európsko

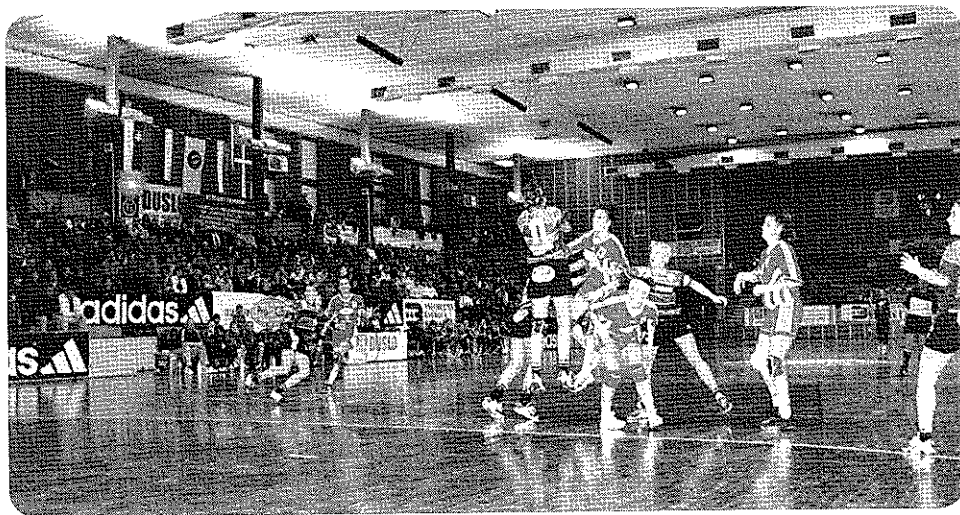

Dve domáce výhry nad Banskou Bystricou boli základom prinavrátania titulu do Šale. Prispevi k tomu aj Vičková, Caltíková a Ladicsová.

Na slávnostnom prijatí v obradnej sále Mestského úradu v Šali. Do pamätnej knihy mesta sa podpisuje dlhoročný tajomník klubu Ladislav Kovács.

Pamätné štvrtfinálové stretnutie Šala - Frederiksberg a nezadržateľná Katka Dubajová pri jedom zo svojich 17-tich zásahov .

pohári ďalej, ako do prvého kola. S takýmto predsavzatím sa naše družstvo vrhlo c extraligových bojov o prinavrátienie titulu majstra krajiny. Prvé kolo tieto predsavzatia c bodky naplnilo. Chiranu Prema sme porazili 30:9. Ku konfrontácii s úradujúcim majstrom z Banskej Bystrice prišlo v piatom kole na našej palubovke. Bystričanky sa ujali veden len raz, za stavu 0:1, potom už na ihrisku dominovalo len naše družstvo a zvíťazilo 26:2

Dvadsiateho novembra sa v šalianskej športovej hale odohral ďalší dôležitý reprezentačný zápas kvalifikácie na majstrovstvá Európy. Žreb nám postavil do cesty reprezentáciu Grécka, ktorú naše reprezentantky porazili v Aténach 33:20 a v Šali 33:14. Profesionalita v organizovaní takýchto podujatí a vynikajúca divácka kulisa opäť priprav pre vďačných divákov hodnotný športový zážitok.

Po desiatom kole nič nového. Naše dievčatá vydreli zápas v Nitre a zvíťazili 20:19, čím si upevnili prvú priečku v súťaži už s deväť bodovým náskokom pred majstrom z Banskej Bystrice. Bol to náš tridsiaty zápas bez prehry za sebou. A bolo ich ešte viac. Spolu 38. Ten štyridsiaty sme prehrali na turnaji v Maďarskej Tate s Vasasom Budapest 33:30. V zápätí však mrzela iná prehra. V extraligovom dvanástom kole sme po prvýkrát v tomto ligovom ročníku podľahli v Bystrici domácejmu kolektívu 18:16. Po základnej časti však náš kolektív pevne sedel na stoličke lídra súťaže s päťbodovým náskokom pred majstrom z Banskej Bystrice. Po tomto kole siedme a ôsme družstvá bojovali o záchranu a prvých šesť družstiev o štyri miesta v play off. Naše začalo nadstavbu s prehľadom a dom porazilo Michalovce 32:9. Po víťazstvách nad Bystricou a Interom sa náš náskok zvýšil na deväťbodový čo znamenalo, že do play off postúpime z prvého miesta. Zmena pred play off nastala na trénerskom poste. Alojza Bereca na našej lavičke nahradil Ján Packa. Hoci prvé dve stretnutia pod jeho vedením nevyšli podľa našich predstáv, rozbehnutý hádzanársky „stroj“ sa opäť dostal do plných obrátok, či už v extralige, alebo v európskej pohárovej súťaži. Po poslednom zápase nadstavbovej časti ligy, v ktorom sme porazili Nitrú 26:18, bolo jasné, že v prvom zápase play off o postup do finále sa stretneme s hádzanárkami Partizánskeho. Druhú dvojicu tvorili úradujúci majster z Banskej Bystrice a hádzanárky Interu Bratislava.

Deviateho apríla bol v našej športovej hale opäť reprezentačný sviatok. Naše dievčatá sa tu stretli v kvalifikačnom zápase s atraktívnym súperom, majstrom Európy, majstrom sveta a olympijským víťazom, družstvom Dánska. Tohto súpera sa nám v doterajšej histórii ešte zdolať nepodarilo a žiaľ, nebolo tomu inak ani v tomto zápase. Hoci po prijateľnej hre, podľahli sme 20:26.

Po reprezentačnej prestávke sa naplno rozbehli aj domáce pohárové súťaže. Do finálovej časti sa prebojovali kolektívy Interu a Chirany Bratislava, SCP Banskej Bystrice a Slovana Duslo Šaľa. V semifinále nám žreb určil najťažšieho súpera, minuloročného majstra, hádzanárky Banskej Bystrice. Po výbornom začiatku z našej strany 5:0 v deviatom

tej minúte, sme umnou hrou zápas dotiahli do víťazného konca a po výsledku 26 : 21 postúpili do finále. V ňom nás čakal víťaz druhého semifinálového duelu Inter Bratislava. Po podobnom raketovom nástupe a polčasovom skóre 12 : 8 o víťazovi nebolo pochyb. Konečný výsledok 29 : 19 určil naše družstvo po štvrtý krát za víťaza Slovenského pohára. Prvý cieľ nášho kolektívu bol splnený.

Extraligové semifinálové zápasy play off začali na našej palubovke dvoma víťaznými stretnutiami s Partizánskym 29 : 22 a 27 : 23. Po odohratí tretieho stretnutia v Partizánskom bolo po výsledku 25 : 22 jasné, že sa vo finále opäť stretneme s družstvom Banskej Bystrice. Dvadsaťsiedmeho mája sa začal rodiť ďalší významný úspech šalianskej hádzanej. V prvom i druhom finálovom stretnutí nenechali naše dievčatá nič na náhodu a presvedčivo zvíťazili 22 : 17 a 26 : 17. V treťom meraní síl sme nezvládli koncovku zápasu a prehra o jeden gól 16 : 15 bola ešte motivujúcejšia na nasledovné stretnutie. To sa už od začiatku vyvíjalo úplne inak. Polčasové skóre 12 : 4 v náš prospech, naštartovalo prípravu na oslavu piateho Slovenského a celkove ôsmeho titulu. Po konečnom hvizde rozhodcov a po výsledku 26 : 13 sme mohli oslavovať. V sobášnej sieni Mestského úradu v Šali prijal naše dievčatá primátor mesta Mgr. Július Morávek. Po prijatí sa oslávenci presunuli do sanatória v Šoporni, kde pre majstrovský kolektív pripravil slávnostnú večeru hlavný sponzor klubu Duslo a.s.Šaľa. Generálny riaditeľ akciovej spoločnosti Duslo RNDr Jozef Kollár poďakoval zainteresovaným za predvedené výkony či už v ligovej súťaži alebo v pohárových stretnutiach a hádzanárskemu kolektívu odovzdal upomienkové predmety. O zisk piateho titulu sa zaslúžili: Jana Fabiánová odohrala 31 zápasov 0 gólov, Ingrid Kudročová 31/0, Janka Caltiková 23/61, Žaneta Pálová 31/46, Monika Flašková 31/98, Jolana Moravanská 31/85, Zuzana Banková 31/35, Marcela Vlčková 20/85, Ľubica Ladicsová 23/61, Katarína Dubajová 31/237, Nadežda Ckitišvili 31/204, Eva Kollárová 31/10, Marcela Fečová 31/134. Najlepšou strelkyňou ročníka sa stala Katarína Dubajová s 237 presnými zásahmi. Na treťom mieste sa umiestnila Nadežda Ckitišvili s 204 a na 7. mieste Marcela Fečová so 134 presnými zásahmi. Najlepšou hádzanárkou Slovenska v ročníku 1999/2000 sa stala Katarína Dubajová.

Konečná tabuľka

1. Slovan Duslo Šaľa
 2. SCP Banská Bystrica
 3. Inter Bratislava
 4. Slávia Partizánske
 5. Zekon Michalovce
 6. Plastika Nitra
 7. Chirana Prema Bratislava
-
8. Coomex Košice

Ďalší pokus o pohárovú Európu

V tomto ligovom ročníku sa okrem domácej súťaže predstavili naše dievčatá v európskej pohárovej súťaži EHF, v ktorej si zopakovali úspešný rok 1995 a postúpili do semifinále tejto pohárovej súťaže. V prvom kole nám žreb určil za súpera taliansk celok sídliači neďaleko Milána Cassano Magnano. Už prvý zápas na našej palubovke n značil, že s týmto súperom nebudeme mať väčšie starosti a po domácej výhre 37 : 18 sme si ľahko poradili aj na jeho pôde 40 : 18. V osemfinále pohára EHF nám žreb určil súperu z krajiny tulipánov Holandska AAC Arnhem. Po výbornom výkone na pôde súperu zvíťazili naše dievčatá 24 : 15 a zdalo sa, že aj tento súper je pre nás zdolateľný. Na našej palubovke sa táto skutočnosť jasne dokázala a po víťazstve 27 : 21 sme stáli pred bránami štvrťfinále. Opäť to bol žreb, ktorý nám určil za súperu silný dánsky celok Frederiksberg IF, popretkávaný dánskymi reprezentantkami na čele s Kamilou Andersenovou či Miou Vestergaardovou. Základ nášho úspechu sme položili na horúcej palubovke v Frederiksbergu. Prehra o dva góly 22 : 24 nám síce lichotila, no nebyť nepresných nórske rozhodkýň, mohol byť tento výsledok ešte priateľnejší. Šaľa sa tešila, Šaľa sa pripravila na hádzanársky sviatok. Naplnená športová hala vytvorila vynikajúcu atmosféru pre odvetný štvrťfinálový zápas. Dánky, vedomé si svojej sily, hneď od začiatku začali z ostra a ujali sa vedenia 7 : 4. V týchto chvíľach zobrala vývoj zápasu do svojich rúk Katarína Dubajová, ktorá bola k neudržaniu. Po polčase sme prehrávali 12 : 15 a zda

Semifinálové stretnutie pohára EHF Ferrobús Mislata Valencia - Slovan Duslo Šaľa

sa, že sila súpera je nad naše možnosti. Keď však v 52. minúte Dubajová vyrovnala na 23 : 23 nádej začala blikať silnejším svetlom. Po góloch Ckitišviliovej a Vestergaardovej začala opäť úradovať Dubajová a 54 sekúnd pred koncom zápasu, svojim „17“ tým gólom v zápase, rozhodla o trojgólovom víťazstve nášho kolektívu a o postupe do semifinále pohára EHF. Ferrobuss Mislata Valencia, tak znelo meno nášho semifinálového súpera. Na prípravu na ťažkého súpera si naše družstvo odskočilo do Viedne, kde poriadne prevetralo družstvo Hypobanku a so všetkými jeho hviezdami ho porazilo na domácej pôde 24 : 20. Španielky vedené nemeckou reprezentantkou Biankou Urbanke však už v prvom zápase ukázali svoju silu a ani v semifinálovom stretnutí s našim družstvom neokúsilo porážku. Po prehre 29 : 19 sa síce naše dievčatá snažili doma aspoň vyhrať, no súper rozhodol inak a aj na našom ihrisku zvíťazil 27 : 25. Naše družstvo však nesklamalo a zopakovalo úspech z roku 1995 postupom do semifinále a v ňom prehru s neskorším víťazom súťaže.

Šiesty titul opäť v šalianských rukách 2000 / 2001

Po prinavrátení titulu majstra republiky, zisku Slovenského pohára a účasti v semifinále pohára EHF, nemohlo byť cieľom pred začatím súťaže nič iné, ako obhajoba pozícií. Správna rada vedená prezidentom klubu Ing. Jánom Hudákom s viceprezidentmi Ing. Karolom Emberom, Ing. Štefanom Bartošovičom a Mgr. Júliusom Morávekom, tajomníkom klubu Ladislavom Kováčsom a výkonným výborom v zložení: Ing. Jozef Janits, Ladislav Szekeres, Iveta Kútina, Ervín Horáček, Milan Baláž, Peter Popluhár a Ing. Tibor Lacko mali pred sezónou k dispozícii nasledovný realizačný team: Hlavný tréner: Ján Packa, asistentka Darina Braunová, lekári družstva: MUDr. Martin Alfoldi a MUDr. Iveta Pappová, masér Pavol Kuruc brankárky: Lívia Kodayová (prišla z Nitry), Ingrid Kudročová, Iveta Kútina, Eva Kovárová, pivotky: Andrea Weibelová, Ľudmila Sulyiová (prišla z Banskej Bystrice), Janka Caltíková, krídla: Monika Flašková, Stanislava Sedláková, Zuzana Banková, spojky: Ľubica Ladicsová, Marcela Vlčková, Jana Ostényová (prišla z dorastu), Eva Kollárová, Katarína Dubajová a Marcela Fečová. Odišli Jana Fabiánová do Štartu Bratislava, Nadežda Ckitišvili na materskú dovolenku a s aktívnou hráčskou kariérou sa rozlúčila dlhoročná kapitánka nášho kolektívu, príkladná bojovníčka, Žaneta Pálová, 33 násobná reprezentantka Slovenska, trojnásobná majsterka Československa a pätnásobná majsterka Slovenska. Ďakujeme!

Extraligová súťaž opäť začala inak, ako pred rokom. Z pôvodných osem účastníkov sa po termíne prihlášok odhlásilo družstvo Banskej Bystrice, a tak odštartovalo do súťaže len sedem družstiev. Do ligy pribudli hádzanárky Jednoty Sokol Gabor Bánovce nad Bebravou. Po výbornej letnej príprave, okorenenej účasťami na významných medzi-

národných turnajoch sa extraligová súťaž začala povinnými víťazstvami. Ani po šiestom kole naše dievčatá nenašli premožiteľa a v Nitre porazili druhý team tabuľky 29 : 27. Tým víťazstvom sa predĺžila neporaziteľnosť nášho družstva, ktoré s Nitrou v lige neprehralo dva a pol roka. Po zakolísaní s "Danišovým" Interom v Bratislave pokračovala „spanjaza“ nášho kolektivu vysokým víťazstvom na Bánovcami 45 : 28. Až do 17. extraligového kola naše dievčatá nenašli premožiteľa. Základnú časť súťaže vyhral náš kolektív s desaťbodovým náskokom pred hádzanárkami Nitry, a tým sa rozhodlo, že v serióznych finálových bojoch play off sa stretneme so štvrtým družstvom tabuľky Zekono Michalovce.

V poslednom novembrovom týždni sa v našej športovej hale uskutočnila ďalšia významná medzinárodná udalosť, Slovakia Cup 2000 za účasti reprezentačných družstiev Rakúska, Litvy, Čiech a Slovenska. Naše reprezentantky nastúpili v prvom zápase proti Litve a už v prvom polčase (17 : 9) rozhodli o svojom víťazstve 28 : 22. V druhom zápase

Majster Slovenska po šiestykrát.

Horný rad z ľava: Kuruc masér, Sulyi, Vičková, Čaltíková, Dubajová, Weibelová, Ladicsová, Sedláková, MUI, Alföldi lekár,

Stredný rad: Packa tréner, Kovárová, Ostényova, Kodayová, Kovács tajomník, Kudročová, Kollárová, Kútny, Braunová asistent trénera,

Dolný rad: Ing.Ember viceprezident, Banková, Ing.Hudák prezident klubu, Fečová, Ing.Bartošovič, Flašková, Mgr. Morávek viceprezident.

našich reprezentantiek so svojim českým súperom sme po dobrom výkone zvíťazili najmä vďaka výborne chytajúcej Kudročovej (najlepšia brankárka turnaja) a strelecky disponovaných Vlčkovej a Dubajovej 29 : 24. V poslednom zápase sa naše dievčatá stretli s omladeným Rakúskym teamom. Pribúdajúcimi minútami utešene rástlo aj skóre v náš prospech tak, že konečné skóre sa zastavilo na 39 : 22. Naše reprezentantky bez straty bodu obsadili prvé miesto pred Českou reprezentáciou, Litvou a Rakúskom.

Semifinálové boje play off v extraligovej súťaži začali naše dievčatá dvomi „povinnými“ víťazstvami na domácej pôde proti Zekonu Michalovce 32 : 18 a 24 : 20 a na Michaloveckej hoci tesne 19:20 zvíťazili a zabezpečili si tak opäť celkový skóre 3 : 0 účasť vo finále. V tohtoročnom finálovom zápase sa naše družstvo stretlo s víťazom druhého semifinále, HK Nitra. Posledný aprílový víkend to v prvom finálovom zápase vyzeralo ako pri Verdúne. Okrem prvej štvrtiny zápasu, kedy sa družstvá ťahali o gól v druhej polovici to bola už len otázka výšky skóre. Víťazstvo 36 : 21 je toho dostatočným dôkazom. V druhom finálovom zápase to bola iná „káva“. Súper bol ako vymenený a v 53. minúte bol na ukazovateli stav 23 : 22, no napokon sme zvíťazili aj v druhom stretnutí 25:23. Tretí finálový duel v Nitre sa podobal hre mačky s myšou. V šiestej minúte ešte Šimáková stačila vyrovnať na 2:2, no potom sa strhol šaliarsky uragán a polčasový výsledok 17 : 5 kto nevidel neuverí. V druhom polčase si schuti zahrali všetky hráčky nášho

Marcela Fečová strieľa a obrana Interu sleduje

Žaneta Pálová - kapitánka družstva žien, reprezentantka Slovenska, dlhoročná opora kolektívu majstra.

kolektívu a v pohode sme obhájili majstrský titul. Konečný výsledok 35 : 20 t skutočnosť len spečatil. Cesta dom s majstrovskou trofejou bola skvelá, krátka, a preto oslavy pokračovali až neskorých nočných hodín. Po splnení prvého cieľa, zisku Slovenského pohára sa nám splnil i druhý cieľ, zisk šieste Slovenského primátu. A kto sa akou mrou o tento primát zaslúžil? Tréner J. Packa, asistentka Darina Braunová, brankárky Ingrid Kudročová odohrala 10 zápasov, 0 gólov, Lívia Kodayová 27/10, Janka Caltiková 28/90, Andrea Weibelová 29/9, Ľudmila Sulyi 28/34, Monika Flašková 23/83, Zuzana Banková 24/8, Stanislava Sedláková 28/48, Marcela Vičková 22/109, Ľubica Ladicsová 13/10, Katarína Dubajová 27/179, Eva Kollárová 27/19, Marcela Fečová 28/73 a Jana Ostényová 17/2

Najlepšou hádzanárkou Slovenska opäť stala Katarína Dubajová. V súťaži vyhodnocovanej novým spôsobom bo

vyhlásená ako najlepšia pravá spojka Marcela Vičková, najlepšia stredná spojka Marcela Fečová a najlepšie ľavé krídlo Zuzana Banková.

Konečná tabuľka

1. Slovan Duslo Šaľa
 2. HK Nitra
 3. Inter Bratislava
 4. Zekon Michalovce
 5. Prema Bratislava
 6. Slávia Partizánske
-
7. Jednota Sokol Gabor Bánovce nad Bebravou

Najvyššiu súťaž opustili Bánovce a postúpili Zlatná a Šurany.

V európskom pohári vo štvrtfinále opäť s víťazom

Po minuloročnom úspechu v európskom pohári sme prirodzene očakávali podobný. V prvom kole Ligy majstrov nám los pridelil prijateľného súpera zo Sicílie, družstvo EOS Syrakúzy. Túto relatívne ľahkú prekážku zdolali naše dievčatá presvedčivo doma aj vonku s výsledkami 40 : 17 a 31 : 19. Losovanie druhého kola nás presvedčilo o tom, že náhody existujú. Z 32 družstiev v losovacom zariadení nám bol opäť vylosovaný rovnaký súper ako minulý rok Dánsky Frederiksberg IF. Rozdiel bol v tom, že prvý zápas sme odohrali na domácej pôde a druhý rozhodujúci v Dánsku. Prvý zápas začal pre naše farby nepriaznivo. Už v siedmej minúte sme prehrávali 0 : 4, no v desiatej sme gólom Dubajovej po prvý krát viedli 5 : 4. Počas sme vyhrali 15 : 14 a v druhej tridsaťminútovke sa na začiatku oba celky ťahali o gól. V 43. minúte naše dievčatá zvýšili svoje vedenie na 22 : 18 a zdalo sa, že za stavu 29 : 26 uhráme aspoň trojgólový náskok. Zo záverečného 9 metrového hodu, na prekvapenie všetkých Vestergaardová upravila na konečných 29 : 27. Úvod odvetného stretnutia bol vyrovnaný a polčasový nerozhodný výsledok bol povzbudzujúci. V druhom polčase sa Dánky dostali do dvojgólového vedenia, ktoré si udržiavali až do 52. minúty. V tomto čase nám nemecké rozhodkyne dosť prísne vylúčili Caltíkovú, čo súper využil na strelenie ďalších dvoch gólov a tento náskok bol dostačujúci na postup. Naše dievčatá však automaticky postúpili do tretieho kola pohára EHF, kde

Janka Caltíková úspešne zakončuje proti nemeckému Buxtehude v boji o postup do osemfinále pohára EHF.

im žreb prisúdil silného súpera z Nemecka, Buxtehude BSV.

6.januára sa v Buxtehude odohral zápas, s priebehom ktorého nikto s prítomný nepočítal. Sebavedomé nemecké družstvo sa počas celého zápasu nedostalo do vecí a len vďaka výbornému záveru udržalo nerozhodný stav 22 : 22. Náš domáci zápas sa niesol v duchu miernej prevahy našich dievčat a keď Vlčková a Banková v závere upravili na 22 : 17 bolo všetko jasné. Po výsledku 24 : 19 sme postúpili do osemfinále. Medzi zostávajúcimi špičkovými klubmi v pohári EHF sa ťažko hľadá ľahší súper. Hádzanárske Székesfehérvár však patrili k najsilnejším. Na prvý zápas u nášho súpera prišla pozrieť aj skupina našich fanúšikov a neľutovali. Optimistické maďarské nála hned' v úvode schladila koncentrovaná hra našich dievčat a počas sme vyhrali 13 : 1. V druhom polčase sa súper všemožne snažil o vytvorenie náskoku, ale ani 110 kilogramová Nikoličová nezastavila naše dievčatá. Nebyť slovinských „brigádnikov“ a napísal Nový čas, boli by naše hádzanárske tento zápas vyhrali. No napokon aj remíza 27:27 nám v odvetu dávala väčšie šance. „Jedným slovom nádhera“ napísal denník „Šport“ po odvetnom zápase v beznádejne vypredanej šalianskej športovej hale. Dramatické stretnutie a vynikajúce publikum, ktoré hnalo naše dievčatá do štvrtfinále. Po výsledku 31:23 (15 : 13) sa túžby fanúšikov naplnili. Viedenský žreb nám v štvrtfinálového súpera určil poľský celok Montex Lublin. Prvé stretnutie sa odohralo v našej športovej hale a malo dva rozdielne polčasy. Ten prvý sa hral v našej réžii (12 : 5) a druhý v réžii poľského družstva s konečným výsledkom 22 : 25. Odvetný zápas v Lubline sa niesol v plnej réžii poľského družstva a po výsledku 24 : 33 sme opäť podľa neskoršiemu víťazovi pohára EHF.

Aj posledný titul v samostatnej lige pre Šaľu 2001 / 2002

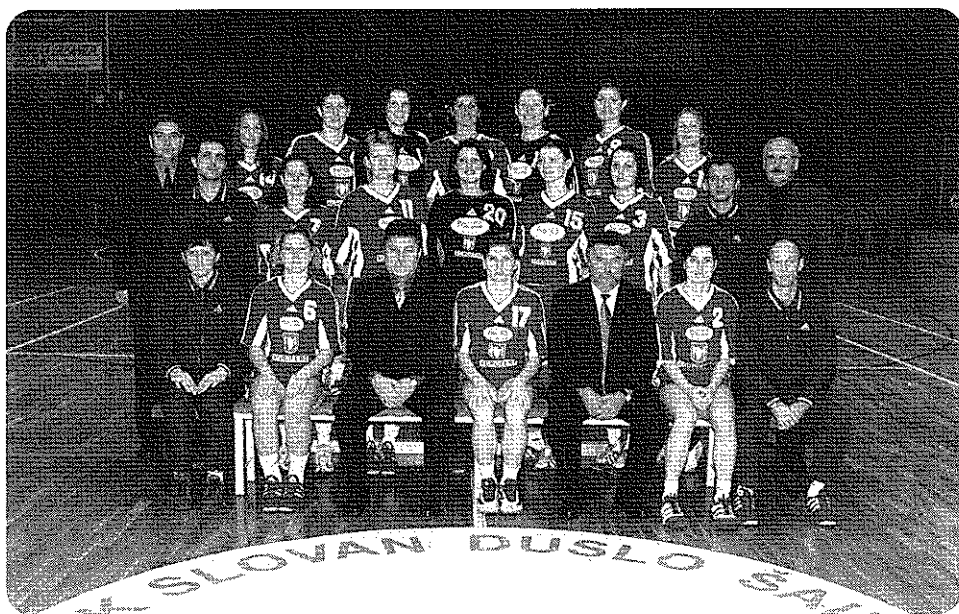
Posledný samostatný ligový ročník pred spojením dvoch národných Slovenských a Českých súťaží bol motiváciou obhájiť aj v tomto ročníku ligovej súťaže titul majstra. V prepracovanej letnej príprave sa náš klub do tohto extraligového ročníka prihlásil v nasledovnej zostave. Trénerka. Darina Braunová, asistent. Štefan Kelemen, brankárky: Lívia Kodayová, Ingrid Kudročová, Iveta Kútina, pivotky: Janka Čaliková, Ľudmila Suliš, krídla: Monika Flašková, Stanislava Sedláková, Zuzana Banková, spojky. Marcela Fečová, Ľubica Ladicsová, Nadežda Čikišvili-Kormanová, Jana Ostényová, Eva Kollárová, Zuzana Hrabovská (prišla z Nitry), Silvia Kovačicová (prišla z Nesvád). Odišli: Marcela Vlčková (SC Lipsko), Katarína Dubajová (VFL Oldenburg), Andrea Weibelová (Šurany) a Eva Kovárová (Šurany). Lekárom družstva bol MUDr.Martin Alföldi, masér Pavol Kuru. Tajomníkom klubu Ladislav Kovács. Správna rada pod vedením Ing. Jána Hudáka predsedu klubu a výkonný výbor pracovali v nezmenenom zložení.

Extraligová súťaž sa začala našou predohrávkou na pôde nováčika v Zlatnej, kde po nie príliš presvedčivej hre naše družstvo vyhralo 24 : 19. Ďalšie ligové kolá sa niesli v duchu predstáv vedenia - bez prehry. 9. októbra si trénerka Darina Braunová na vysokoškolskej pôde prevzala diplom po ukončení trénerskej „jednotky“. V šiestom kole sme sa stretli s bronzovým celkom minulého ročníka Interom Bratislava a po presvedčivom výkone sme ho porazili na jeho palubovke 33 : 20. Prvú porážku v tomto ligovom ročníku utrpelo naše družstvo v desiatom kole v Partizánskom.

Výborné šaliarske publikum videlo aj tento rok dobre obsadený medzinárodný reprezentačný turnaj Slovakia Cup 2001. Slovenské hádzanárky si opäť odniesli palmu víťazstva, keď postupne porazili Česko 27 : 22, Litvu 31 : 23 a Chorvátsko 32 : 24. Najlepšou brankárkou turnaja sa stala Ingrid Kudročová a najlepšou strelkyňou Katarína Dubajová.

Po reprezentačnej prestávke pokračovala ligová súťaž našim zakolísaním na palubovke Bratislavskej Chirany i v neďalekých Šuranoch., no na našom postavení na

Majster Slovenska po siedmykrát.

Horný rad zľava: Ing.Hudák prezident klubu, Banková, Caltiková, Kodayová, Ladicsová, Kudročová, Kovačicová, Sedláková

Stredný rad: MUDr.Alföldi lekár družstva, Fečová, Sulyi, Kútina, Kollárová, Ostényová, Kuruc masér, Mgr.Morávek viceprezident klubu,

Dolný rad: Braunová trénerka, Hrabovská, Ing Bartošovič viceprezident, Kormanová, Ing.Ember viceprezident, Flašková, Kelemen asistent trénera

čele ligovej tabuľky to nič nezmenilo. Nezmenilo sa ani pred štvrtfinálovými zápasmi extraligy, a preto sme nastúpili proti ôsmemu teamu ligy Plastike Nitra. Nitranky vzdorovali nášmu kolektívu vážnejšie len prvých 20 minút prvého zápasu. V nasledujúcich minútach sa sila nášho družstva prejavila v plnej paráde a obidva domáce zápasy sme vyhrali bez väčších problémov 28 : 20 a 29 : 15. Ani v treťom zápase nám náš súper nekládol významnejší odpor a tak sa zápas v skutočnosti len odohral s výsledkom 25 : 17. Na zápas 3 : 0 naše dievčatá postúpili do semifinálových bojov. V nich sa stretli s hádzanárkami Slávie Partizánske. V oboch zápasoch sme naplno využili domáce prostredie. V prvom sme sa ťažšie rozbiehali, postupne sme však našli spôsob, ako prekonať vysunutú obranu súperiek. Závery oboch zápasov sme zvládli na jednotku a možno aj preto sa obidva skončili rovnakým výsledkom 29 : 19. Trénerka Braunová predpokladala, že zápas v Partizánskom bude iný, a preto naordinovala primeranú taktiku a keď sa mimoriadne darilo Janke Caltikovej (dala 10 gólov), bolo jasné že do finále opäť postúpi obhajca tr

Generálny riaditeľ akciovej spoločnosti Duslo Šaľa RNDr. Jozef Kollár odovzdáva kapitánke reprezentačného družstva Slovenska Marcela Fečovej pohár pred víťazstvo turnaja Slovakia Cup

feje. Po víťazstve 29 : 26 a celkovo r zápasy 3 : 0 sme čakali na finálového súpera. Ten vzišiel z dvojice Inter Chirana. Napokon sa ukázala Chirana ako lepšie družstvo a tak sa vo finále stretnú družstvá reprezentačných kormidelníčov hlavnej trénerky Zaťkovej a jej asistenti Braunovej. Prvý finálový zápas sa niesol v predpokladanom duchu. Naše hádzanárky si už v priebehu prvého polčasu vybudovali šesťgólový náskok, ktorým umnou hrou udržali do konca stretnutia a zvíťazili 26 : 21. V druhom finálovom súboji však o dramatický priebeh nebol núdza. V ôsmej minúte vyhrávali naše dievčatá 3 : 1. Za stavu 8 : 5 sa vážne zranila Ľubica Ladicsová a súperovi sa podarilo vyrovnať na 15 : 15. V 54. minúte sa Chirana ujala vedenia 16 : 17, ale tesne pred koncom Monika Flašková vyrovnala na 20 : 20. Nasledoval predĺženie, v ktorom sa skóre prelievalo ako v presýpacích hodinách. V deviatej minúte predĺženia naklonila misku váh na našu stranu opäť Monika Flašková, ktorá vsietila 24-tý gól, ale súper v závere vybojoval sedemmetrový hod. Na značku s

Zisk siedmeho titulu majstra Slovenska "okorenili" naše dievčatá aj ziskom Slovenského pohára. Víťaznému družstvu blahoželá generálny riaditeľ akciovej spoločnosti Duslo Šafa RNDr. Jozef Kollár a viceprezident klubu a výrobný riaditeľ Dusla a.s. Ing. Karol Ember.

A toto je víťazný kolektív:

Zľava stoja: Kelemen asistent trénera, Kútina, Kuruc masér, Kovačicová, Kudročová, Kollárová, Sulyi, Flašková, Ladicsová, Fečová, Banková,

Sedia: trénerka Braunová, Caltiková, Kodayová, Ostényová, Sedláková, Hrabovská, Kormanová

postavila najlepšia hráčka súpera Poláková, ale vynikajúca Ingrid Kudročová jej sedmičkovými
bravúrne zlikvidovala. Týmto zásahom sme zvíťazili 24 : 23 a na odvetné zápasy v Bratislave
sme cestovali s celkovým skóre 2 : 0. V prvom odvetnom zápase sa šťastie
priklonilo na stranu Chirany, keď sa jej podarilo obrátiť naše troj-gólové vedenie a v dr
matickom závere Halášová spečatila ich víťazstvo 21 : 19. Našmu kolektívu citeľn
chýbala zranená Ľubica Ladicsová. Úvodné minúty druhého odvetného stretnutia sa nie
li v duchu pozorných obrán. Ani jednému z družstiev sa nepodarilo získať rozhodujú
nások, hoci sa zdalo, že po góloch Hrabovskej a Kormanovej, ktoré prebrali p
Ladicsovej taktovku, sa naše družstvo dopracuje k víťazstvu v riadnom hracom čas
V 59.-tej minúte Géczová vykresala pre súpera iskierku nádeje na predĺženie a p
sekúnd pred koncom stretnutia odčiniла svoju „šaliansku“ chybu Poláková a vyrovnala r
17 : 17. Dráma pokračovala aj v nastavenom hracom čase. Hrabovská, Kormanov
Caltiková a opäť Kormanová zaistili nášmu kolektívu siedmy titul majstra Slovensk
republiky. Kapitánka Lívia Kodayová tak po zápase mohla opäť zodvihnúť majstrovst
pohár nad hlavu. O siedmy majstrovský titul sa zaslúžili: trénerka Darina Braunová, asi
tent Štefan Kelemen, hráčky: Ingrid Kudročová odohrala 24 zápasov 0 gólov, Lív
Kodayová 24/0, Iveta Kútňá 1/0, Janka Caltiková 24/100, Ľudmila Sulí 15/13, Monika
Flašková 21/51, Stanislava Sedláková 23/64, Zuzana Banková 14/38, Marcela Fečov
6/9, Ľubica Ladicsová 21/80, Jana Ostényová 20/17, Eva Kollárová 12/8, Silv
Kovačicová 12/8, Zuzana Hrabovská 24/121 a Nadežda Kormanová 24/92.

Ku kompletnej zbierke domácich úspechov v tejto sezóne chýbal ešte zisk prvenst
v Slovenskom pohári, ktoré sa nám podarilo obhájiť po šiesty raz vo finálovom turná
v Šali. Po semifinálovej výhre nad hádzanárkami Nitry 29 : 19, boli našim finálovým súpe
rom hádzanárky z Michaloviec. Naše dievčatá, motivované ziskom titulu majstrov svet
našich hokejistov v Göteborgu, s prehľadom zvládli i túto prekážku a dokázali tým svoj
dominanciu v domácej hádzanárskej súťaži. Po polčase 18 : 13 si s chuťou zahrali všetk
hráčky a zvíťazili 32 : 29.

Konečná tabuľka

1. Slovan Duslo Šala
 2. Chirana Prema Bratislava
 3. Inter Bratislava
 4. Slávia Partizánske
 5. Zekon Michalovce
 6. HK Nitra
 7. Lokomotiva Šurany
-
8. Lodiár Zlatná

V „Európe“ tento rok bez úspechu

V európskej pohárovej súťaži sa v tomto roku naše dievčatá nepresadili. V prvom predkole Ligy majstrov sa naše družstvo stretlo s Litovským Eastcon AG Vilnius. Zápas na palubovke súperu bol poznačený nielen našimi nepresnosťami, ale i výkonom ukrajinských rozhodcov, ktorí nás v čase nášho tlaku často nepustili ani za poliacu čiaru. Prehra 20 : 24 však na našej palubovke nebola neprekonateľná. Domáci zápas nám nevyšiel podľa očakávania, hoci postup do ďalšieho kola sme mali vo vlastných rukách. Domáca výhra 26 : 23 nespĺnila očakávanie a rozdielom jedného gólu do druhého kola postúpil náš súper. Tým sme sa automaticky kvalifikovali do druhého kola pohára EHF, kde sme opäť, už po treťi krát, narazili na Dánsky celok Fox Team Nord Frederikshavn, kde pôsobila bývalá hráčka Interu, Ingrid Hřčková. Tento klub vznikol pred touto sezónou, spojením dvoch klubov prvej dánskej ligy, čím sa sila kolektívu znásobila. Prehra na palubovke súperu 16 : 25, ako aj na domácej pôde 20 : 25 to len dokazovala. S pohárovou Európou sme sa v tomto roku rozlúčili.

Medzinárodná ligová súťaž WHIL 2002/2003

Od začiatku minuloročnej ligovej súťaže bolo jasné, že tá tohtoročná bude už medzinárodná Slovensko - Česká. Z oboch krajín sa do nej kvalifikovalo prvých šesť družstiev národných súťaží a keď o zaradenie do nej požiadal aj rakúsky Hypobank Viedeň, bolo jasné že súťaž bude mať trinásť účastníkov. Okrem Hypobanku z Rakúska, boli účastníkmi WHIL české družstvá: DHC Slávie Praha, DHK Altermed Olomouc, HSK Raciola Kunovice, HC Zlín, TJ Lokomotiva Cheb a SK HC Železářny Veselí. Na Slovensku sa okolo účastníkov WHIL točil poriadny kolotoč. Pôvodne okrem HK Slovana Duslo Šaľa, AŠK Interu Bratislava, HK Slávie Partizánske, ŠK Zekonu PSJ Chemkostav Michalovce, HK Nitra aj Chirana Bratislava. Tá však tesne pred súťažou oznámila svoj zánik a následne fúziu s vypadávacími Šuranmi. Vzhľadom na to, že v baráži sa stretli Nitra a Bánovce, na uvoľnené miesto po Chirane si robili záľusk práve Bánovce. Napokon sa však tesným hlasovaním do prvého ročníka WHIL dostali hráčky HKM Chirana Medical Šurany. Naše družstvo pod taktovkou správnej rady vedenej prezidentom klubu Ing. Jánom Hudákom a viceprezidentmi Ing. Karolom Emberom, Ing. Štefanom Barošovičom okrem toho aj členom správnej rady Slovenského zväzu hádzanej a Mgr. Júliusom Morávkom primátorom mesta, výkonným výborom vedeným tajomníkom klubu Ladislavom Kováčsom a členmi Ing. Jozefom Janitsom, Petrom Popluhárom, Ivetou Kútnou, Milanom Balážom, Ervínom Horáčkom, Ladislavom Szekerešom a Ing. Tiborom Lackom a Martou Korytárovou ekonómkou klubu, pod trénerským vedením Dariny Braunovej a asistenta

Účastník prvého ročníka WHIL

Horný rad zľava: Banková, Flašková, Kuruc -masér, Géczová, Sedláková, Hrabovská

Stredný rad: Kollárová, Harišová, Čaltíková, Kodayová, Ladičsová, Kútina, Jancsová

Dolný rad: Braunová, Kormanová, trénerka Braunová, asistent Kelemen, Ostényiová, Stuparičiová.

Vynikajúci fanúšikovia doprevádzajú naše dievčatá aj v zahraničí. A ostatné kluby sa od nich učia.

Štefana Kelemen s kolektívom hráčov: brankárky: Lívia Kodayová, Katarína Harišová (prišla z Interu Bratislava), Iveta Kútna, pivotky. Janka Caltíková, Petra Géczová (prišla z Chirany Bratislava), krídla: Monika Flašková, Stanislava Sedláková, Dagmar Stuparičová (prišla s Chirany Bratislava), Jana Braunová (prišla z dorastu), Zuzana Banková, Lucia Weibelová (prišla z dorastu), spojky: Ľubica Ladíková, Jana Ostényová, Eva Kollárová, Eva Jancsová (prišla z dorastu), Nadežda Kormanová a Zuzana Hrabovská. Lekárom družstva boli MUDr. Iveta Pappová a MUDr. Martin Alföldi, masér Pavol Kuruc.

Príprava kolektívu na medzinárodnú ligovú súťaž začala medzinárodne, leťnou interligou. V nej sa stretli dve družstvá z Maďarska, Rakúska, Česka, Chorvátska a Slovenska vo vzájomných súbojoch. Po dobrej príprave sme súťaž začali vo Veselí, ktoré trénoval bývalý kormidelník nášho družstva Alojz Berec. Hráčky súperu statočne vzdorovali, no napokon podľahli nášmu teamu 21 : 24.

Významnou súčasťou úvodu tohto stretnutia bola milá slávnosť na ktorej sa domáci funkcionári lúčili s dlhoročnou oporou oboch kolektívov Zuzanou Prekopovou.

V ďalších kolách sa scenár súťaže ničím nelíšil od predchádzajúcich ročníkov. Šurany, Michalovce či Partizánske nám príliš energie neubrali a po skvelom zápase v Bratislave sme aj po piatom kole nenašli premožiteľa. V ôsmom kole sme privítali na našej pôde veľkého rivala konca osemdesiatych rokov, družstvo českého majstra Slávie Praha. Hoci úvod vyšiel lepšie súperkam, od trinástej minúty už o víťazovi stretnutia nebolo pochyb a po polčase 18 : 11 sme napokon súperu porazili 32 : 25. A naše družstvo nezastavil ani český vicemajster z Olomouca, ktorého sme na jeho palubovke porazili 21 : 30.

Cestou zo zápasu nás však zarmútila správa, že po dlhšej a ťažkej chorobe zomrel bývalý dlhoročný tréner nášho kolektívu František Bako. Pod jeho vedením získalo naše družstvo historicky prvý a druhý titul majstra Československa, ako aj dva tituly majstra Slovenska.

Zápas 10.kola odohralo naše družstvo vo Viedni s Hypobankou . Úvod vyšiel lepšie našim, ktoré sa ujali vedenia 2:6, no potom začala „úradovať“ legionárka Logvinová a zápas sme prehrali 29 : 24. V ďalšom priebehu súťaže sme pokračovali vo víťaznom rytme, no už bez Kollárovej a Kormanovej, ktoré odišli na materské dovolenky. Káder družstva sa oslabil aj zranením Moniky Flaškovej, ktorej rameno nevydržalo. Pred zápasom s Michalovcami sa na nás náš súper zodpovedne pripravoval a po vyrovnanom zápase si odniesol bod po výbornom výkone Šalatovej. A mohol aj dva, nebyť vyrovnávajúceho gólu Hrabovskej, 40 sekúnd pred koncom. Nasledovala však prehra v Partizánskom a razom sme sa ocitli na treťom mieste ligovej tabuľky. Prehra nášho kolektívu doma s Interom už bola tretia. Ďalšia prehra v Olomouci zvýšila napätie nielen medzi hráškami, ale aj vo vedení klubu. Výhry nad slabšími súpermi nič nevyriešili vzhľadom na tretie miesto v tabuľke, ktoré nám nezaručovalo výhodu domáceho prostredia v bojoch play off. Obrat priniesol zápas na Pražskej Slávii, ktorý sme po zlepšenom výkone vyhrali 29 : 25. A keďže Michalovce prehrali na Interi a v Olomouci, šance na le-

pšie umiestnenie sa vymenili. Dlhodobú časť WHIL vyhralo družstvo Hypobanku Viede pred našimi dievčatami a hádzanárkami Michaloviec.

Konečná tabuľka WHIL

1.	Hypo Viedeň	24	22	0	2	749 : 493	44
2.	Slovan Duslo Šaľa	24	17	2	5	637 : 514	36
3.	Michalovce	24	17	2	5	706 : 570	36
4.	Olomouc	24	17	0	7	621 : 551	34
5.	Inter	24	17	0	7	606 : 538	34
6.	Partizánske	24	13	2	9	633 : 612	28
7.	Zlín	24	12	3	9	634 : 567	27
8.	Slávia	24	13	0	11	643 : 578	26
9.	Šurany	24	7	1	16	532 : 613	15
10.	Veselí	24	5	3	16	485 : 608	13
11.	Cheb	24	4	2	18	494 : 639	10
12.	Kunovice	24	2	3	19	445 : 685	7
13.	Nitra	24	1	0	23	464 : 681	2

V národnom semifinále sa stretli Michalovce s Interom a naše dievča s Partizánskym. Prvý zápas sa hral na pôde súpera a začali ho obe družstvá s veľkým nasadením. Prvá rana však prišla už v druhej minúte, keď brániaca hráčka súpera laktom zlomila Ľubice Ladicsovej nos. Tento moment zomkol naše dievčatá, ktoré zmobilizovali svoje sily a zvíťazili bez väčších problémov 26 : 17. V druhom zápase opäť bez Ladicsovej sme v polčase vybudovaný trojgólový náskok neudržali, ale v závere aj s trochu šťastím súpera porazili 23 : 22 a postúpili do finále. Vo finále nás čakali hádzanárky Michalovie, ktoré v tomto ročníku stabilizovali svoj káder a hotovali sa na získanie prvého titulu majstra. V tomto duchu sa začal i prvý finálový zápas v Michalovciach. Hoci sa úvod stretnutia niesol v znamení našej prevahy, úzky káder a najmä červená karta pre Čalikovú v priebehu zápasu potvrdili, že náš súper to s titulom myslí vážne. Po prehre 31 : 24 sme zbrakodlani skladať nemienili. V sobotu 3. mája sa v naplnenej športovej hale začalo bojovné stretnutie, ktoré ani po riadnom hracom čase nerozhodlo o víťazovi. Družstvá sa striedali v vedení a v záverečnej desaťminútovke išli Michalovce do vedenia 19 : 21. Vo finále Gécsová znížila na 20 : 21. V poslednej minúte túto hráčku nedovoľene zastavila obranca súpera a premeneným pokutovým hodom Hrabovská vyrovнала. V nasledujúcom predĺžení mal viac športového šťastia náš súper a zvíťazil 24 : 26, čím získal pre seba prvý titul majstra Slovenska.

Konečná tabuľka Slovenskej časti WHIL:

1. Zekon PSJ Chemkostav Michalovce
2. HK Slovan Duslo Šaľa
3. Inter Bratislava
4. Slávia Partizánske

-
5. Chirana Medical Šurany
 6. HK Nitra

V prelinacej časti súťaže o zotrvanie a postup do WHIL si toto právo vybojovali hádzanárkky Banskej Bystrice a Šurian. Bánovce a Nitra budú súťažiť v prvej Slovenskej lige.

Slovenský pohár získali hádzanárkky Zekonu Michalovce.

V Českej národnej súťaži získali titul majstra hráčky Olomouca pred hráčkami Slávie Praha.

Najlepšou hádzanárkou roka 2002 sa stala kapitánka nášho kolektívu Livia Kodayová a na piatom mieste sa umiestnila Janka Caltiková.

Janka Caltiková síce skóruje no v závere stretnutí sa z titulu tešia Michalovce.

Najlepšia hádzanárka roka 2002 Livia Kodajová

Osobnosť šalianskej hádzanej Lúbia Ladická.

V pohárovej Európe opäť v osemfinále

Po personálnych problémoch v kádri nášho družstva sa môže vystúpenie našich dievčat v pohárovej Európe hodnotiť ako uspokojivé. V prvom predkole ligy majstrov čaká na naše družstvo súper z kategórie renomovaných - Podravka Koprivnica. Raritou stretnutia bola aj tá skutočnosť, že trénerom hosťujúceho kolektívu, bol Jiří Zerzáň, bývalý tréner nášho družstva. V prvom zápase výbornej kvality siahli naše dievčatá na dno svojich síl a boli svojmu silnejšiemu súperovi vyrovnaným súperom. Hoci sme počas stretnutia aj dvakrát vyhrávali o tri góly, víťazstvo strhli na svoju stranu hráčky Koprivnice a po výsledku 19 : 20 sme odchádzali na odvetu s jednogólovým mankom. Zápas v Chorvátskej Koprivnici pripomínal stretnutie v Šali. Naše dievčatá bojovali zo všetkých síl a do polčasu udržali prijateľný výsledok 12 : 15. V druhej polovici stretnutia sa prejavila väčšia fyzická sila a širší káder súpera a po výsledku 22 : 31 naše družstvo vypadlo z ligy majstrov do druhého kola pohára EHF. V ňom sa naše družstvo stretlo s Ruskymi

družstvom AGU Adyif Majkop. Po dohode klubov sa oba zápasy odohrali v našej športovej hale. Ukázalo sa, že domáce prostredie zohralo významnú úlohu, vzhľadom na to, že o súperovi sa informácie získať nepodarilo. V prvom zápase oba kolektívy začali opatrne a po tzv. ofúkavačke sa podarilo do polčasu získať dvojgólový náskok. Po prestávke naše hádzanárky rýchlymi protiútokmi rozhodli o našom víťazstve 26 : 22. V druhom zápase pokračovali naše dievčatá v rýchlych protiútokoch a bez väčších problémoch dotiahli aj druhý zápas do víťazného konca. Po výsledku 30 : 23 postúpilo naše družstvo do tretieho kola pohára EHF. Žreb nám určil za ďalšieho súperu Zagłębie Lubin, poľské družstvo nasadené priamo do tretieho kola. Prvé stretnutie v Lubine sa do polčasu nieslo v znamení našej prevahy, čomu nasvedčoval polčasový výsledok 10 : 12 v náš prospech. V druhom polčase sme o náš náskok prišli a súperovi podľahli 24 : 20. Oveľa koncentrovanejší výkon podali naše dievčatá v odvetnom zápase v Šali. V druhom polčase sa súperkam sice podarilo priblížiť sa nášmu kolektívu, ale potom zatiahla roletu brankárka Kodayová a záver zápasu bol už v našej réžii. Po výsledku 28 : 19, nás v osemfinále čakal opäť Ruský Volgograd. Po zhodnotení sily nášho súperu sa vedenie klubu rozhodlo prijať ponuku Volgogradu a obidva zápasy sme odohrali na pôde súperu. Hoci naše družstvo podalo statočný výkon, po prehrách 28 : 22 a 30 : 22 sme do ďalších bojov nepostúpili. Vzhľadom na objektívnu silu nášho kolektívu považujeme jeho účinkovanie v tohtoročných pohároch za úspešné.

V roku osláv 60-tin len jediný cieľ

V roku osláv šesťdesiateho výročia založenia hádzanej v našom meste iný cieľ ako víťazstvo v WHIL a prinavrátenie titulu majstra Slovenska by bolo neprijateľné. Tejto skutočnosti podriadila správna rada v zložení: prezident klubu Ing.Ján Hudák, viceprezidenti Ing.Karol Ember, Jaroslav Barcúch a Ing.Tibor Baran aj prípravu na nový ligový ročník. Vďaka hlavnému sponzorovi akciovej spoločnosti Duslo a mestu Šaľa sa do nášho klubu vrátili dlhoročné opory a káder družstva bol doplnený ďalšími kvalitnými hádzanárkami. Ved' posúďte sami. Trénerka: Darina Braunová, asistent trénera Štefan Kelemen, brankárky: Jana Fabiánová (návrat z Interu Bratislava), Katarína Harišová, Iveta Kútna; pivotky: Janka Caltiková, Petra Géczová, krídla: Monika Flašková, Dagmar Stuparičová; Stanislava Sedláková, spojky: Andrea Šalatová (návrat z Michaloviec), Katarína Dubajová (návrat z Oldenburgu), Marcela Kuťková (prišla z Interu), Martina Halásová (prišiel hosťovanie v Michalovciach), Zuzana Hrabovská, Eva Kollárová, Lenka Sabová (prišla z Močenku) a Petronela Packová (odchovankyňa). Odišli: Jana Ostényová (Wiesbaden), Eva Jancsová (Močenok), Zuzana Banková (Hypobanka Viedeň), Lenka Šebíková (voľná hráčka) a Lucia Weibelová (ukončila aktívnu činnosť). Aktívnu činnosť ukončila aj dlhoročná opora a stálica v našom kolektíve Ľubica Ladicsová. Od roku 1983 oblieka šaliarsky ligový dres – okrem rokov 1995 -1997, keď legionárčila vo Frankfurte nad Odrou. Za Slovan Duslo Šaľa nastrelala 1138 gólov, je trojnásobná majsterka Československa, päťnásobná majsterka Slovenska, semifinalistka pohára EHF so Šaľou a víťazka City Cupu s Frankfurtom, odohrala za Slovenskú reprezentáciu 33 zápasov a strelila 157 gólov. Ďakujeme!

Letná príprava družstva ukázala opodstatnenosť vytýčených cieľov. Hneď prvý ligový zápas to potvrdil. Nováčika súťaže Bánovce sme porazili 37 : 19. V druhom kole sme nastúpili na stretnutie proti obhajcovi titulu z Michaloviec. Po vcelku vyrovnanom polčas sa v druhej tridsaťminútovke strhol uragán. Výsledok 33 : 22 je síce akosi satisfakciou ale... Ani český majster Olomouc nám veľa problémov nenarobil a naše víťazstvo 17:2 dokumentuje silu kolektívu. V ďalších zápasoch ani Partizánske, Veselí, Slávia či Zlí nedokázali prekonať víťazné ťaženie našich dievčat. Na dŕvažok sme v siedmom kole zmietli Šurany 18 : 41 a tak sme s očakávaním sledovali vylosovanie druhého kola pohára EHF. Atraktívny portugalský súper z ostrova večnej jari Madeiry nepredstavoval pre naše družstvo väčšiu prekážku a po domácej výhre 31 : 16 bolo jasné, že naše dievčatá postupujú. Odvetný zápas (27 : 27) to potvrdil. A opäť dánsky „veľkoklub“ Viborg HK je meno nášho ďalšieho súpera. Pravidelný účastník ligy majstrov, nabitý reprezentantkami Dánska, Francúzska či Holandska bude naozajstnou previerkou schopností družstva. Ale o tom až nabadúce.

TRÉNERSKÁ MINULOSŤ A SUČASNOSŤ

Ida VALENTOVÁ	Trénerka prvého šalianskeho družstva žien a zakladateľka tohoto športu v meste.
Ján VICENA	Tréner prvého ligového družstva Šale.
Ján MUTKOVIČ	Tréner a znovuzakladateľ šalianskej hádzanárskej tradície.
Ladislav MITOŠINKA	Tréner družstva priamo postupujúceho cez druhú ligu do prvej.
Pavol BOHUNICKÝ	Tréner pôsobiaci pri našom kolektive v rokoch 1972-74 a 1979-81.
František TURBEK	Úspešný tréner nášho ligového kolektívu v rokoch 1974-78 a 1981-84. So svojim kolektívom, dosiahol v ligovom ročníku 1977/78 prvú bronzovú medailu pre naše oddielové farby.
Dušan DANIŠ	Úspešný tréner nášho ženského družstva. Jeho pričinením sa náš ligový kolektív tešil zo zisku niekoľkých majstrovských titulov.
Jiří SOTORNÍK	Tréner nášho prvoligového družstva žien v ročníku 1987/88.
František BAKO	Najúspešnejší tréner v histórii šalianskej hádzanej. Pod jeho vedením dosiahli naše ženy prvý historický titul majstra ligy v roku 1990 a posledný titul federálneho majstra republiky v roku 1993.
Vítězoslav KOSTKA Mária KOSTKOVÁ	Úspešný tréner v dorasteneckých kategóriách. Obetavá trénerka v žiackych kategóriách.
Erika LENGYELOVÁ	Úspešná trénerka v žiackych a najmä v dorasteneckých kategóriách.

Štefan KELEMEN	Ambiciózny tréner v žiackych a dorasteneckých kategóriach. Asistent trénerov pri ligovom kolektíve žien.
Magdaléna RITTEROVÁ	Obetavá trénerka v žiackych kategóriach.
Alžbeta BEČKOVÁ	Perspektívna a ambiciózna trénerka v žiackych kategóriach.
Gabriel LENČEŠ	Skúsený tréner v dorasteneckých a žiackych kategóriach, asistent trénera Daniša pri jeho prvom pôsobení v Šali.
Žofia ČEMANOVÁ	Z vynikajúcej kanonierky sa stáva výborná trénerka v žiackych kategóriach.
Ing. Rudolf BEREČ	Obetavý a skúsený tréner dorasteniek, dorastencov a mužov. Asistent trénera Baku pri jeho nástupe na trenerskú stoličku v Šali.
Tibor REHÁK	Obetavý tréner B družstva žien a dorasteniek.
Jozef GERA	Úspešný tréner B družstva žien sa stal asistentom trénerov Bohunického a Turbeka.
Imrich OLÁH	Obetavý tréner žiackych kategórií.
Ivan KAŠPAR	Vynikajúci organizačný pracovník a asistent trénera Baku pri získaní prvého titulu majstra republiky v ženskej kategórii.
Marta BOHUCKÁ	Ambiciózna a perspektívna trénerka, asistentka trénera Daniša pri zisku titulu a druhého miesta v ligovej súťaži.
Ján PACKA	Skúsený hádzanársky tréner preferujúci hádzanársky modernu.
Alojz BEREČ	Spofahlivý trener ženských kolektívov.
Darina BRAUNOVÁ	Najprv asistentka a po skončení štúdia úspešná trénerka kolektívu žien.

LEKÁRSKA STAROSTLIVOSŤ

Počas popísaného obdobia sa o zdravotnú starostlivosť v našom klube starali:

MUDr. Štefan BOHUCKÝ

MUDr. Ladislav VNUK

MUDr. Svetozár HIKKEL

MUDr. Martin ALFÖLDI

MUDr. Iveta PAPPOVÁ

Peter LEHOCKÝ

Pavol KURUC

Peter BARDIOVSKÝ

Róbert BENJAN

FUNKCIONÁRSKY AKTÍV MINULOSTI

Dlhoroční obeťaví funkcionári hádzanárskeho klubu ktorých mená sú nerozlučne spojené s fungovaním a úspechmi v klube.

Ing. Štefan BARTOŠOVIČ, Mgr. Július MORÁVEK, Ing. Marián ŠVOŇAVA, Ing. Tibor LACKO, Ing. Jozef JANITS, Ladislav KOVÁCS, Ladislav SEKEREŠ, Peter POPLUHÁR, PaedDr. Marian BOTORČE, Milan BALÁŽ, Ida VALENTOVÁ, Ján VICENA, Jozef KEMENSKÝ, Ing. Štefan ONDRUŠ, Ing. Ivan STRAČÁR, Ing. Mikuláš ALFÖLDI, Juraj GULÁŠ, Rudolf RITTER, Ing. Vladimír BARTOŠ, Ladislav MITOŠINKA, Ing. Eduard AMBRUS, Jozef JUHÁSZ, JUDr. Miloš HALADÍK, Vojtech SILNÝ, Júlia PETRÍKOVÁ, Eva KOLLÁROVÁ, Tibor REHÁK, Anna JUHÁSZOVÁ, Ladislav JUHÁSZ, Jozef DANA-DA, Ján MUTKOVIČ, Vítazoslav KOSTKA, Mária KOSTKOVÁ, Erika LENGYELOVÁ, Ing. Peter ŠTOHANDL, Vladimír KOSÁČ, Anton ČUCHTA, Imrich OLÁH a ďalší nemenovaní nadšenci.

FAN CLUB

Neoddeliteľnou súčasťou nášho klubu je divácke zázemie reprezentované predstaviteľmi fan klubu:

Maroš TITKA

Prezident

Rastislav MOKRÝ

Viceprezident

Marek ŠKRABALA

Tajomník

Zoltán KELEMEN

Ekonom

SPRÁVNÁ RADA V SÚČASNOSTI

Ing. Ján Hudák
Ing. Karol Ember
Mgr. Jaroslav Barcúch
Ing. Tibor Baran

prezident
viceprezident
viceprezident
viceprezident

VÝKONNÝ VÝBOR V SÚČASNOSTI

Ladislav Kovács
Marta Korytárová
Ing. Jozef Janits
Peter Popluhár
Ladislav Sekereš
Milan Baláž
Ervín Horáček
Iveta Kútna
Ing. Tibor Lacko

tajomník klubu, predseda výkonného výboru
ekonómka klubu

60 ROKOV ŽENSKEJ HÁDZANEJ V ŠALI.

Publikáciu vydal HK Slovan Duslo Šaľa.

Autor: Ing. Tibor Lacko.

Kniha voľne naväzuje na propagačný bulletin 50 rokov hádzanej v Šali.

Autori fotografií: Zoltán Papp, Milan Lipovský, Milan Pospíš, Igor Ďuriš.

Archív: Alexander Miško, Ladislav Sekereš, Zuzana a Miroslav Prekop, Ing. Tibor Lacko.